

Hasan Karahisar

- Őirler -

Yayın Tarihi:

19.02.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Karahisar

Eserleri:

..Çanakkale Şehitleri (Vatanın Aziz Evlatları)

Ne Muzafferler gördü bu vatan binlerce kefensiz yatan
"Ölmeyi korkudan değil! ..." diye sözünü başlatan
"Vatana lazım olduğumuzdan..." diyerek kesip atan
"İstemiyorduk! " derken yerin dibine batan

Hiç düşünmemişlerdi bile bıraktıklarına dönmeyi
Aklederler miydi hiç sırtlarından haçerlenmeyi?
Hüner saymışlardı o vatan ki uğruna ölmeyi
Yeğlemişlerdi sanki görmektense bu günleri, ölmeyi!

"Ne işim var? ", dersin utanıp sıkılmadan bir de dinle
"İnsan yapısı, manevi kudretten..." Sanders'ten tasvir-i atanı dinle
Utanmayıp Mehmetler gibi sen de yaşasaydın bu dinle
Bürünüp şehvet esbabına boğar mıydın evladını yed inle?

İstanbul, 04.09.2007

Hasan Karahisar

Yed: el

Hasan Karahisar

.GiDiYoRuM

GIDIYORUM

Altımda sessizliğin peçesini yırtan
şimşek gibi bir küheylan
gecenin öldüğü saatte
ölümün korkutmadığı yerden geliyorum
dolu dizgin bir atın ayakları altında
aman dileniyor zaman
soylu bir sessizliğin yıkadığı ormanda
sadağımda sevgi ve şefkat nibalim
gönül kuşunu örselediklerimi ardımda bırakarak
heybemde sabır ve sebat azığım
açlıktan kıvranan istikbali besleyerek
günahlarımı örten lacivert yaldızlı
bakir bir gecenin koynundayım
sadrım tam bir mutluluk renginde
ayan bir ezelden gelip
capcanlı bir ebede gidiyorum
ölmeden ölenlerin tattığı ölümsüzlüğü
sıcak çöl gecesinde tutulduğum
hummalı bir aşk ateşini söndürmek için
cebimdeki çevreye damlatıp damlatıp
hasretten çatlayan dudaklarıma merhem diye
tardedilmiş bir düşmanın kulaklarını tıkadığı
tılsımlı bir sözü (omuzlarımda kaf dağından bir yükü)
mırıldanmak namına sürüyorum
kendimden sonrakilerin
yüzüme bakan gözlerinde güldüğümü
görüyorum

Hasan Karahisar

Oyonnax, 16.01.2011

Hasan Karahisar

.Ne Olur Gitme Özel Siir- I

NE OLUR GITME

Gitme gel Kaderim olsun
Seninle olmak Bir günlük de olsa
Istiyorum Gönlünde yer bulmak
Bu gece Yıldızlara tutunmak
Lacivert bir Gecenin ortasında
Gökyüzünün Koynunda yok olmak
Altında Rüzgardan bir at
Yıldızların şahitliği Altında
Ölümsüz aşkımıza Dört nala koşsak ebediyyen
Bir dest-i izdivaçla Kutsal olsun ömrümüz
Beyaz tüller içinde Şen ola düğünümüz
Düşlüyorum seni Kol kola gönüllerimiz
Elimde bir demet Ateşli karanfille
Mutluluk Işık saçsın yolumuza
Atıyorum maviliklere Haykırıyorum ardından
Yakalaşınlar onu 'Darısı bekarlara'
Bekarlığa veda partisiyle Giriyoruz eşikten
Geldin ya artık Kucağımda sen
Mutluluğumun Mavi gözleri yaşlı
Altın tacı Beklediğime değsin
Ömrün uzun olsun Ne olur gitme
Benimle Kal

Oyonnax, 10.12.2009

Hasan Karahisar

.SeHiDiN DuaSI

ŞEHİDİN DUASI

I.
Ellerim semada yalvarıyorum...
bu topraklarda yatar
yurt kuran atalarım
kekiğine koku, çiçeğine renk,
bağrında can vermiş

...son nefer ben olayım

II.
Naaşımı saklayan toprakta bitsin...
elden ele sevgiliden sevgiliye dolaşan
güller, karanfiller, sümbüller,
nergisler, laleler, ortancalar...
taşısın buket buket asalet

...yağmur gibi binbir çiçek

III.
Özümden fışkırsın...
kıyamda dursun an be an
gözünü budaktan esirgemez
aydınlığı karanlıkla yem etmez
yüz sürüp eteğe dilenmez aman
cihanın tanımadığı...Yaman mı yaman

...koç yiğitler

IV.
Kanımdan coşsun...
kınalı keklik gibi seken dereler
kartallar kadar özgür şelaleler
kuğulara yataklık eden göller
nehirler, akarsular kavuşurken denize
aşıp gelsin fersah fersah yolları
genç kızların beklediği

...beyaz atlı prensler

V.
Kafdağının ardında kalmasın...
ceylanların sektiği vadiler
Ankaların kanat kırdığı karlı dağlar
parlementosunun yazdığı sevgi konçertosuna
bin bir kuşun bestesiyle can verdiği

...zümrüt ormanlar

VI.
Masalarda doğmasın...
gerçek olsun Leya ile Mecnunlar,
Ferhat ile Şirinler, Külkedisi, Rapunzel
ben doğayım mutlu yarınlar için tekrar can vermeye
...Simurg'un küllerinden

VII.
Arkamda kalmasın...
sılada gurbeti gurbette sılayı bekleyen
kabına dökülmeyi bekleyen gönüller
sevgiyle hiç kenetlenmemiş eller

...mahmur gözler

VIII.

Yaşamak istiyorum...
memleket güftelerine gömün beni
savurun türkülerle dağlara, taşlara, ovalara...
havasında, suyunda olmazsam
söyleyin nasıl geçer hasretim
yok zerre kadar nedametim
yine feda ederim anam olsa bin canım

...dört bir yanında memleketimin

IX.
Ben vedalaşamam...
oy anam! Vurulmuşum can evimden
bir de yanma gençliğime sen
bırak süzölsün kirpiğinden yaş
bilirim dayanmaz yürek olmamışsa taş
sakın deme! Ah! Neden? Niye?
sen başın dik dolan bastığın yerde gururla
ben onurluyum göğsümü siper ettiğim

...bu aziz vatanla

Oyonnax, 05.02.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

.ŞehiTLer

Vatan için / birer birer / can verdiler / bu toprakta
Birer birer / bu toprakta / kan oldular / can oldular
Can verdiler / kan oldular / yağdılar / ölümsüzler
Bu toprakta / can oldular / ölümsüzler / yatıyorlar
Lyon, 29.12.2009

Hasan Karahisar

.TuRKiYeM

TÜRKİYEM

1.
Ben Edirne'yim
Selimiye'de ezan seslerim
Bir ucundan sesleniyorum ülkemin
Kırkpınarda merdane yiğitlerim
2.
Ben Kayseri'yim
Erciyes'tir en görkemli dağım
Gesi bağlarında yandı bağırim
Türkü oldu Anadolu'ya bacım
3.
Ben Konya'yım
Mevlana, batmayan sevgi güneşi
Hoca Nasreddin'in yoktur eşi
En yüksek mevkim Alaaddin tepesi
4.
Ben Giresun'um
Karadeniz deyince fındık
Yeşile bezenip canlandık
Kayıklarla türkü türkü ün saldı
5.
Ben İzmir'im
Kurusuyla yaşıyla üzümleirim
Sofralara lezzet verir zeytinleirim
İnmez Kadife Kale'de bayrağım
6.
Ben Malatya'yım
Meşhur köftesi var analıkızlı
Kayısı, ülkemin sarı kızı, nazlı
Battal Gazi'si şen avazlı
7.
Ben Zonguldak'ım
Merkeziyim demirin çeliğın
Diyarı Kaşif Uzun Mehmet'in
Karaelmas'ıyım memleketin!
8.
Ben Isparta'yım
Benim göznurum, alın terim
Deşen desendir halı ve kilim
Bağırimda kokulu gül bitiririm
9.
Ben Ankara'yım

Atam'dır bağrımda yatan
Burasıdır yurda can katan
Baş tacı etmiş beni vatan

10.
Ben Yozgat'ım
Çamlık, dünyaca ünlü bir yer
Gelen testi ve tandır kebabı yer
Bir de yiğidin harman olduğu yer

11.
Ben Çanakkale'yim
Turuva'yla çağlar aşarım
Dilden dile dolaşır şanı
'Çanakkale Geçilmez' namım

12.
Ben Erzurum'um
Aziziye, Nene Hatun, Üç Kümbet
Hatta Çifte Minareler, bize emanet
Dadaşlar diyarını da edin ziyaret

13.
Ben İstanbul'um
Beşîyîm medeniyet ve tarihin
Yadigarıyım Sultan Fatih'in
Varsa başka şehir gösterin

14.
Ben Trabzon'um
Oyunum Horon, sazım kemence
Meşhur ekmeğim Vakfikebirle
Şendir gönlüm Sümela'da Uzungöl'de,

15.
Ben Kars'ım
Serhatıyım ben tüm kentlerin
Sarıkamış, diyarıdır şehitlerin
Diğer ucuyum memleketin

16.
Ben Bursa'yım
Ecdat yadigârı Ulu Cami, Yeşil Türbe
Hayran olun şeftali, havlu ve çinilere
Bir de İnegöl Köfteyle İskender'e

17.
Ben Afyon'um
Meşhurdur haşhaşım ve kaymağım
Sihhatler olsun diyor kaplıcalarım
Kilim ve mermeri de unutmayalım

18.

Ben Şanlıurfa'yım
Ne mutlu peygamberler diyarıyım
Bende huzur bulur kelaynaklarım
Bamtelim çiğköfteli sıra gecelerim

19.

Ben Gaziantep'im
Şahin Bey namı yigit medarı iftiharım
Fıstık ve baklayamla dünyaya ün salarım
Görölmeye değer yanım antik kentlerim

20.

Ben Kahramanmaraş'ım
Sütçü İmam 'Kurtuluş Meşale'm
Gönüllere taht kuran yıkılmaz kalem
Ünlüdür eşi benzeri olmayan dondurmam!

21.

Ben Denizli'yim
Pamukkale'de Travertenlerim
Meşhurdur havlu, bornoz, buldan bezim
Güzel ötüşlü çil horoz sembolüm benim

22.

Ben Antalya'yım
Düden, Kurşunlu, Manavgat şelalelerim
Dim, Damlataş ve Karain mağaralarım
Turist kaynıyor plaj ve antik kentlerim

23.

Ben Nevşehir'im
Gezin gizemlidir Peribacalarım
Derin Kuyu, Kaymaklı Yer altı Şehirlerim
Koynumda yatan Hacı Bektaşî Veli'dir Pirim

24.

Ben Rize'yim
Ayder ve Çamlıhemşin yeşil yaylalarım
Şifadır Anzer Balım, çay bahçelerim
Coşkun akar Elevit Şelalem ve derelerim

25.

Ben Samsun'um
Kucak açmışım Ata'ya, Kurtuluş'a
Türkü olur dillerde dolaşır Çarşamba
Tütündür, pidedir hem de ovardır Bafra

26.

Ben Mersin'im
Cennet ve Cehennem dünyada hem de
Ye Anamur'da muzı; yoğurdu Silifke'de

Kız Kalemî, obruklarımı gezin bir de

27.

Ben Muğla'yım
Marmaris, Datça, Fethiye, Ölü Deniz,
Bodrum ve Dalyan'a turist bekleriz
Gelirseniz petek petek bal veririz

28.

Ben Erzincan'ım
Ağızınıza layık tulum peynirim
Türkülere geçmiş güzel bağlarım
Kemaliye'de folklor oynar kızlarım

29.

Ben Eskişehir'im
Kar beyazdır Lületaşım
Yunus Emre'yle yoldaşım
Odun Pazarı'na kurulmuşum

30.

Ben Bilecik'im
Söğüt'te konaklamış dedelerim
İşte Şeyh Edebalı, Ertuğrul Gazi Türbelerim
Seramiğim bir de bağrıma bastığım mermerim

TÜRKİYEM

Ülkeler içinde sensin birinci
Şehirlerinin hepsi bir inci
Etmişsin oları baş tacı

Canım memleketim!
Sensin benim hem sılam hem gurbetim
Nerede olursam olayım
Yönümü hep sana döneceğim
Nazlı gülüm sevda çiçeğim
Yeter ki istediğini bileyim
Sana canımı vereceğim!

Lyon, 14.03.210 Hasan KARAHISAR

Hasan Karahisar

.TurKuLeRdeN Bir DeMeT

TÜRKÜLERDEN BİR DEMET

I

Türküler bilirim;
Mahremligi müflis
Kadını renkli anatomi atlası

“İndim derelerine bilmem nerelerine
Kaytan bıyıklarımı sürsem nerelerine”

Bağrı açılmadık türküler.

Amele barakasına çakılmış
Prelli Takvimi gibi cüretkâr türküler
Pupa yelken kadınlar;

“Dam üstünde un eler
Tombul tombul memeler
Memeler baş kaldırmış
Kapanmıyor düğmeler”

Modası batsın! Terzinin hiç mi suçu yok
Bir fısıltıdır kulağımda
Kimi giyindim sanır lakin üstünde esvap yok

II

Türküler bilirim;
Sılaya doğru pupa yelken
Dinlerken tüylerim diken diken

“Yüksek yüksek tepelere ev kurmasınlar
Aşrı aşrı memlekete kız vermesinler”

Bendini aşma arzusunda hissiyat

“Mezarımı kazın bayıra düze
Yönünü çevirin sıladan yüze”

Özlemdir insan
Mısır ununa batırılıp kızarmayı bekleyen
Hamsi misali tepeden tırnağa özlem

III

Türküler bilirim;
Türk filmi buğusunda
Aşk, ihtiras ve gözyaşı dolu

“Oy Asiye! Asiye! Tütün koydum kesiye
Baban seni veriyi da bir bağa pırasıye.”

Zarfa koyduğun mektubun yanık ucu meftun

“Düğününde ağladım seyrettim bir kenardan
Artık burda duramam giderim bu diyardan
Dilerim sen mesut ol Mevla'm bana acısın
Şimdi ellerin oldun dünya ahret bacımsın”

Bükemediğin bileği öp de
Aşk yarasına Lokman ne çare
Belki kara sevdadan öldün biçare

IV
Türküler bilirim;
Suya sabuna dokunmayan
Hiçbir kir ve kin tutmayan

“Manda yuva yapmış söğüt dalına amman amman
Yavrusunu sinek kapmış gördün mü? ”

Matrak ama seher yeli gibi püfür püfür

“Bahçelerde börülce oynar gelin görünce
Oynasınlar bakalım bir araya gelince
Hişt mori yalelelli yar nina nininom! ”

Mütebessim bir ağız hafiften aralık
Gülsem mi ağlasam mı tarzı duygusallık
Flu içinde saydamlık

V
Türküler bilirim;
Postalların ayak izleri
OHAL anonsu-darbe borazancısı

“Yine de şahlanıyor Amman
Binbaşımın da kır atı”

Zembille indiler boş buldukları meydana

“Buna er meydanı derler
Bundan tez olmaz
Yandım! Amman! Amman! ”

Her yan “Enkaz-ı Beşer”
Didik didik köşe başları ve evler
İnim inim iniyor mahpushaneler
Türküler. Türküler. Türküler.
Ah şu türküler!

Oyonnax, 20.05.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

01 Derviş Ve Kral Gölge Etme...!

Derviş inzivaya çekilmiş, bir kenarda tefekkür ederken;
Kurtulmuş fani dünyanın bütün endişe ve kederinden.
Farkına bile varmamış ülkenin kralı yanından geçerken,
Onun bu ilgisizliği karşısında deliye döner öfkesinden:

"Yamalı cübbeleriyle dervişler hayvandan farksızdır.", der.
Vezir yanına yaklaşır ve sorguya çeker; birkaç soru eder:
"Bu küstahlığının sebebi nedir? Dünyalar Sultanı geçer,
Sen hem ayağa kalkmaz hem de önünde eğilmezsin", der.

Vezire: "Sultanınıza söyleyin, ondan kim ki mükâfat bekler,
Onun önünde eğilmesini beklesin Sultan! ". der ve ekler:
Halkını korumak ve bekçilik yapmak içindir idareciler,
Onlara hizmet için yaratılmadık, onlar bize hizmetçidirler.

Çeyrenize hele bir bakın, bir kişi tasasız hayat sürerken
Diğerleri sıkıntı içinde geçinmeye çalışıyor sizlerden.
Bir gün beyinler toprakta arınacak aptalca düşüncelerden
Ne efendi kalacak ne de köle çıkarın iki kafatası kabirden,

Söyleyin bana, bunların hangisi zengine ait hangisi fakire?
Hünkâr sözlerini duyunca utandı ve hemen sordu Dervişe:
Dile benden ne dilersen? "Beni bir daha rahatsız etme de! "
Peki, bana nasihat et? "Servet ve saltanat kalmaz kimsede! "

İstanbul, 28.06.2006

Hasan Karahisar

02 Bir Saatlik Babam ol! Parası Neyse Veririm

Babacığım, bir saatte ne kadar kazanıyorsun?
Cevap vermek istemez bu soruya adam yorgun.
Evladım, annen bile bilmez neden soruyorsun?
Bilmek istiyorum baba niçin söylemiyorsun?

Sonunda pes edip ısrardan: "Saatte yirmi lira." der.
Çocuk da: "Peki bana on lira borç verebilir misin? ", der.
Adam: "Beni bunun için mi rahatsız ettin? " diye kükrer.
"Doğru yatağına git ve yat! " diyerek başından defeder.

Oğlu yanından başı önde ve üzgün olarak ayrılır.
Belki de o paraya ihtiyacı vardı, diyen yine vicdanıdır.
Yerinden fırlayarak gider ve yatağındaki çocuğa sarılır.
Çocuğun uyumadığı her halinden anlaşılmaktadır.

"Al yavrurum, benden istediğin para.", deyip on lira uzatır.
"Teşekkür ederim babacığım! ", diyerek parayı nazla alır.
Elini yastığın altına sokarak bir miktar daha para çıkarır.
"Babacığım tam yirmi lira.", diyerek avucuna bırakır.

Sonra da "Şimdi ayırabilir misin bana o bir saatini?
O kadar çok istiyorum ki benimle vakit geçirmeni;
Oynamanı, konuşup sohbet etmeni ve beni seymeni.
Baba o kadar şaşırıldı ki bilemedi ne söyleyeceğini.

Geç vakitlere kadar çocuğu için çalıştığını düşünüyordu.
Şimdi ise ömür boyu unutamayacağı bir ders alıyordu;
Kendine onun için ne yaptığımın önemi yokmuş diyordu.
Artık onunla ne yaptığının önemli olduğuna inanıyordu.

İstanbul, 09.10.2006

Hasan Karahisar

03 Bir At, Bir Köpek, Bir de Sahip Kendine Dost Bul Münasip

Bir adam atı ve köpeğiyle mutlu yaşarmış.
Bir ormana kışlık odun hazırlamaya çıkmış.
Hava bozunca, gök gürlemiş, şimşek çakmış.
Ormana yıldırım düşünce de çarpılıp yanmış.

Öbür dünyada bir yolculuk daha başlamış.
Dağ tepe aşır gitmiş; sonra da çok susamış.
Yolları duvarlarla çevrili bir kapıya varmış.
Adam su istemiş, cennette bolca da varmış.

Afiyet olsun: "Gir de iç, yalnız hayvan giremez."
Demiş: " Onlar olmadan boğazımdan geçmez."
Başlamışlar su aramaya, yol gitmekle bitmez.
Köpeğin dili çıkmış, at sendeler yürümez.

Önlerine duvarlarla çevrili bir bahçe daha çıkmış.
Ağzından, burada içecek su var mı, ancak çıkmış.
Bekçi: "Gönlünüzce için" diyerek kapıyı açmış.
Bizimki hayvanları gösterip zorla ağzını açmış;

Sormuş: "Burası cennet mi, peki az önceki neydi? "
Bekçi de demiş: "Orası cennet değil cehennemdi."
Dostlarını satarak yarı yolda bırakanlar içindi.
Dedi: "Hamdolsun Rabbim gönlüme göre verdi."

İstanbul,16.05.2006

Hasan Karahisar

04 Doğumdan Sonra Hayat Var Mı?

Anne rahmine düşen ikiz kardeşler,
Haftalar birbirini izlerken gelişirler.
Etraflarında olup bitenleri hissederler.
Birbirlerine hep aynı şeyleri söylerler:

Burası ne kadar harika, burada hayat var!
Anneyle bizi bağlayan bir kordon var.
Bu kordon sayesinde kolay besliyorlar.
Ne güzel ihtiyaçlarımızı karşılıyorlar.

Doğum yaklaşınca biri diğerine soruyor:
"Bütün bunların anlamı ne, neler oluyor? "
Birisini, aklı başında, geniş bir yer arıyor:
"Daha fazla kalamayacağız demek oluyor."

Kendi kendilerine: "Burada kalmak istiyoruz,
Elimizden gelen bir şey yok, onu da biliyoruz.
Kordon kesilince ne olacağımızı, merak ediyoruz.
Belki doğumdan sonra hayat vardır, bilmiyoruz!

Bir su ve film şeridi gibi akıp gider düşünceler;
"Bizden önce başkaları da geldiler ve gittiler.
Dönen yok ki doğumdan sonrasını söylesinler.
Belki anne diye bir şey de yok.", diye eklediler.

Kardeşi: "Olmak zorunda.", diye hemen itiraz eder.
"Buraya nasıl gelmiş olabiliriz, hayattayız ya! ", der.
Öteki: "Sen hiç anneni gördün mü? ", diye üsteler.
"Belki, rahatlamak için zihnimizden uydurduk." der.

Son günleri sorgulamalarla ve tartışmalarla geçer.
Sonunda doğum anı gelir, çok tedirgindir ikizler.
Gözlerini başka bir dünyada açıp bir de ne görsünler!
Ağlarlar; Gördükleri manzaraya yetmiyordu hayaller.

İstanbul, 05.06.2006

Hasan Karahisar

05 Fedakar Aşıklar Rapunzel

Sevgilisinin "Rapunzel" diye takıldığı genç kız;
Bilseniz ne kadar zarif, güzel ve hanım bir kız.
Fakir bir deli kanlıyı seviyor diye istersen kız.
Sevgililer gününde hediye almak ister bu kız.

Biriktirdiği parayı sayar, hediye almaya yetmez.
Güzelim saçlarını kestirmeye hiç tereddüt etmez.
Der:"Satarım feda olsun, yenisi çıkar kökü bitmez."
Üç beş kuruş aramak için hiç kimseye de gitmez.

Satınca saçını, koşup gider alır hemen hediyesini.
Delikanlının dedesinden yadigar köstek zincirini,
Hemen alıp saatçiden yaptırır hediye paketini.
Heyecanla beklemektedir günlerin geçmesini.

Gider bir endişeyle der: "Söyle, biricik aşkım! "
Beni böyle de beğenir misin, bilmem ki şaştım!
Yalvarırım bana kızma, saçımı senin için sattım.
Söyle misin, sana başka nasıl hediye alacaktım!

Delikanlı: "Sana olan sevgimi hiçbir şey azaltamaz."
Kız, gözleri yaşlı, alır hediye paketini ama açmaz.
Aç ki anlayasın şaşkınlığımı, anlatırsam olmaz.
Açınca kız, vitrinden izlediği fildişi tarağa bakamaz.

Genç kız tarağı göğsünün üzerinde sıkarak der ki:
"Merak etme sen, saçlarım o kadar çabuk uzar ki..."
Hediyesini delikanlıya uzatır, o da irkilip der ki:
İyi ama bu tarağı almak için ben o saati sattım ki!

İstanbul, 12.05.2006

Hasan Karahisar

06 Miras Böleriz Rahatına Bak!

Evvel zaman içinde bir adam yaşamış,
Çiftlik sahibi bilge mi bilge biriymiş,
Şiz deyin in, ben diyeyim cin biriymiş.
Tam on dokuz at bir de vasiyet bırakmış;

Bu atların fakirlere sadakadır dörtte biri,
Yarısı oğluma verilsin, uşağa da beşte biri.
Toplanır ileri gelenler pay edemez hiç biri.
Bu işi halledecek adamı biliyorum, der biri.

Karşı köydeki bilge adamın her meseleye çözümü var.
Karar verirler gidip akıl danışmaya, sanki bunda ne var.
Köyün ileri gelenleri demişler: "Bir sorunumuz var."
Bilge dinlemiş ve şöyle demiş: "Bundan kolay ne var!

"Gelin başlayalım, hele diyelim "Bismillah"
Görelim neyler, neylerse güzel eyler Allah.
Her kim ki der; işinin başında evvela Allah;
O iş kolaylaşıp çözülür, hayır olur inşallah."

Kendisinininkini en başa, diğer atları yan yana dizmiş.
Atlar yirmi olunca da herkes paylaştırmayı bilmiş.
Yarısı on; oğlunaymış, dörtte biri beş; fakirlerinmiş.
Beşte biri dört at; uşağa, geriye kalan kendi atıymış.

İstanbul, 21.05.2006

Hasan Karahisar

07 Hırs İnsanın Gözünü...

Makam ve servet sahibi gemisiyle açık denizde
Bulur kendini yol alırken birden fırtınanın içinde
İnsanlar panik içinde beşik gibi sallanan gemide
Dalgalar, rüzgâr, fırtına, şiddetli yağmur bir de

Güverteye çıkar, sanki tufan; titrer korkudan
"Rabbim bizi kurtarırsan sağ salim buradan,
Bulduğum ilk şeyin ağırlığınca veririm malımdan! "
Nasıl çıkar ağzından; hiçbir eser kalmaz fırtınadan.

Dönünce kum tanesinden başka bir şey arayarak
Kumsalı dolaşır boydan boya hem de yalın ayak.
Ayağına takılan bir şeyi çıkarır elleriyle kazarak.
Evine döner heyecanla bulduğunu kase sanarak.

Hemen terazi bulup heyecanla tartmağa başlar,
Terazinin bir kefesine onu; diğerine altın koyar.
Altınlar kefedenden taşar; kaptan taraf yerinde sayar.
Sürekli kefeye altın atar; hayal kırıklığına uğrar.

Alimlere danışır; hiç kimse işin içinden çıkamaz.
Söz vermiştir Rabbine bir kere tutmasa olmaz.
Tavsiye üzerine dağdaki münzeviye gider, duramaz.
Farkındadır bir şeyin; Allah kimseyi darda koymaz.

Bizimki: "Sihirli midir? Neden altından daha ağırdır? "
Münzevi: "Bu yüz kemikleri kırılmış insan kafatasıdır.
Dünyayı versen de doymayan insanın kafasındaki hırstır;
Onu doyuracak olan tek şey gömüldüğü kara topraktır."

Ben sözümü tutmak istiyorum, bunu nasıl yapabilirim?
Onu toprakla birlikte teraziye koyup öyle tartın derim.
İsterseniz yardımınıza karşılık bir mabet yaptıra bilirim.
Bundan daha iyisini -etrafını ve gökleri gösterir- isterim.

İstanbul, 06.09.2006

Hasan Karahisar

08 İki Padişah - Üç Heykel Biliyorsan Akıl Ver

Kralın biri, bir gün komşu ülke kralını sınamak istemiş.
Saraydakileri toplayıp başına; üç heykel yapın, demiş.
Tıpatıp aynı, ama bir özelliğiyle farklı olsunlar demiş.
Hem de içlerinden biri hepsinden değerli olsun demiş.

Heykeller hazır olunca da hemen komşu krala göndermiş.
Bunlardan farklı ve en değerli olanı bul, diye de eklemiş.
Kral herkesi toplamış başına; eline alan evirmiş çevirmiş.
Bu arada günler haftalar durur mu hiç, bir bir geçivermiş.

Diğer kral da cevabı buldular mı, diye elçi gönderirmiş.
Bizimki de ülkenin dört bir yanına haberciler göndermiş.
Panik içindeymiş, bu sırrı çözene büyük vaatler de vermiş.
Babadan heykeltıraş bir genç, zindandan haber göndermiş.

Bu sırrı çözmesinin bedeli zindandan özgür bırakılmakmış.
Saraya vardığında herkes ona aciz ve zavallı gözüyle bakmış.
Delikanlı ise hiç kimseye aldırmadan kendi işine bakarmış.
Eline her biri bir metre uzunluğunda olan üç tane tel almış.

Her heykelin kulağından gittiği yere kadar teli sokmuş içeri.
Her telin de varmış, mutlaka kendine göre bulacak bir yeri.
Biri kulaktan, biri ağızdan çıkmış, diğeri de ta kalbe içeri.
Adam herkes görsün istemiş, hiç birini de çekmemiş geri.

Şaşkınlıktan donakalanlara dönüp: şimdi her şey ayandır;
Birincisi: sözü dinleyen ve başkalarına nifak için yayandır.
İkincisi : söz bir kulağından girip diğerinden çıktır.
Üçüncüsü: makbul olan, sözü dinleyip kalbinde saklayandır.

Kral ne yapacağını şaşırılmış, sevincinden havalara sıçramış.
Hemen o anda yanındakileri kovup delikanlıyı vezir yapmış.
Komşu ülkenin kralına da hediyelerle birlikte cevap yazmış.
Bundan sonra sarayında mesut ve bahtiyar olarak yaşamış.

Ümraniye/ İstanbul, 11.05.2006

Hasan Karahisar

09 Bir Vicdan Aranıyor!

Vicdan bir gün kaybolur ardında iz bırakmayarak;
Suçluluk duygularını, kaygıları ve acıları da olarak.
İnsanlar "Özgürüz" diyerek yokluğundan yararlanarak,
Görülür; soygunlar, yağmalar, çıkarıcılık sıradan olarak

Vicdan sokaklarda insanların ayakları altında savrulur.
Herkes işe yaramaz bir şeymiş gibi tekmeler, savurur.
Perişan bir akşamcı, o haldeyken bir gün yolda bulur.
Bulmasa kim bilir daha ne kadar ayak altında durur.

Ayyaş yerden alır almaz çarpılmış gibi vücudu titrer.
Kafası yerine gelir hayal gücü hemen harekete geçer.
Geçmişindeki utanç verici zorbalıklar, ihanetler...
Ruhunda bir yargılama başlar iner beynine darbeler.

"Anam babam! Dayanamayacağım." diye çığlık atar.
Kalabalıklar onunla alay eder, ardından kahkaha atar
Sarhoş tam atacakken vicdanı karşına bir bekçi çıkar.
Alır vicdanı elinden ve giderken tekrar cebine atar.

Eski bir tanıdığı olan meyhanecinin yanına geçer.
Uykulayan arkadaşının avucuna usulca bırakı verir.
Adamın gözleri yuvasından fırlar, birden kendine gelir
Kalkar. Şaşkındır; sanki işletmesi ruhsatsız işyeridir.

Şimdi hatırladım; ruhsat alırken kurtulmuştum bundan.
Sıkılır, terler ve anasından emdiği süt gelir burnundan.
Meyhane dolarken bahseder içkinin sebep olduklarından.
Atıp kurtulmak ister şarap ve kadehlerden bir yandan.

Geçti koskoca gün ısrarlara rağmen satmadan hiç içki.
Akşam eşine: "Bu gün içki satmadım o kadar rahatım ki; "
Karısı çok rahatsız oldu, doğru zabıtaya koştu pazardaki
Rüşvetçiliğiyle ünlü zabitanın paltosuna öyle bir bıraktı ki;

Zabıta birden değişti ve kimsenin malına el uzatamaz oldu.
Kendisindeki değişikliğe şaşırın adamın birden gözleri doldu.
Eve döndü. Eli kolu dönmesine alışan karısı öfkeyle sordu:
"Ne bu halin! Evine boş gelmene sebep ne, sana ne oldu? "

"Vicdan! " deyince, "Gelecek pazara kadar vicdanla doy", dedi.
Zabıta paltosunu çıkarınca, sanki bir değişiklik hissediverdi.
Pazardaki mallar satıcılara ait değil de sanki kendisininindi.
"Artık elimden kurtulamazsınız, geliyorum pazarcılar! ", dedi.

Paltosunu giydi. Aniden değişti içinde başka biri vardı.
Eski halime dönerim ümidiyle koşarak pazara vardı.
Pazarda ekmek parası kazanmaya çalışan insanlar vardı.
Acıdı! Cebinde ne varsa dağıttı. Paraları bile vardı.

Karısı cebinde vicdanı buldu ve onu bir zarfa koydu.
Üzerine tefeci bir yahudinin adı ve adresi yazıyordu.

O da değişiklikler yaşıyınca kurtulmanın yolunu buldu.
Zavallı vicdan böyle itile kakıla, dünyayı dolaşıyordu.

Sonunda geçim sıkıntısı çeken bir baharatçıya sığındı.
Bana neden böyle işkence ediyorsunuz? " diye yakındı.
"İhtiyaç duymuyorsa ben ne yapabilirim." deyip sakındı.
"Küçük bir çocuk bul bana! " dedi ve kararlı tavır takındı.

Temiz yüreğini gözümün önünde yar ve göm beni.
Belki o temiz yavrucak yüreğinde barındırır beni.
İnsanların yanına çıkarmayı yüz kızartıcı bulmaz beni.
Bu çocuk büyüyor şimdi, yürekteki vicdan da yeni.

İstanbul, 06.06.2006

Hasan Karahisar

10 En Zengin Kim?

İhtiyar Maraba oturmuş ağacın dibinde,
Azığını yemekte tek başına gölgede.
Peynir - ekmektir hani azık denen de.
Doyunca şükreder, ihmal etmez hem de.

Habersizdir tepesinde dikilen ağadan;
"Affedersiniz Efendim, kalkar sofradan,
Dua ediyordum, yemeğimin ardından."
Niye şükredersin şu sofranın ardından?

Ben olsam bu kadar azığa şükretmem!
Onlarla doydum asla nankörlük etmem!
Acayip rüya gördüm, ama söyleyemem!
Söyle! Nasıl olsa rüyalara itibar etmem!

"Çiçeklerle ve huzurla doluydu her yan;
Bu gün civarın en zengini ölecek inan."
Ağa kırıbaçıyla toz çıkarır pantolonundan,
Hemen uzaklaşır, dişlerini sıkarak, oradan.

Bir doktor çağırır kasabadan hemen;
Muayene olur tepeden tırnağa acilen.
Rüyayı anlatır hekime çıkmadan evden.
Adam der: "Böyle şeylere inanma sen."

Tazı gibi gerinen ağa bir "oh" çeker!
Doktor müsaadeyle kapıya doğru gider.
O anda bir haberci nefes nefese girer:
"İhtiyar Maraba var ya, işte o öldü", der.

İstanbul, 20.06.2006

Hasan Karahisar

11 Görünmeyen Melek

Meleklerin hayranlık duyduğu,
Bakmağa kıyamadığı bir insan.
Yaşadığı yerin bu dünya olduğu,
Kalbi iman ve iyilikle dolu bir insan.

Yaşar, kendisinin farkında olmadan.
Yaratıcının kudretini, sanatını bilerek.
Dua ve ibadete devam eder durmadan;
Yalvarır Rabbine gözyaşların silerek.

Kuşatıyor insanları tevazu ve şefkati.
Onun için önemli olan yalnızca niyetler.
Ümitsizlikleri yıkar yaşatır hakikati;
Önemsizdir görünüşler ya da geçmişler.

Genç – yaşlı, çoluk – çocuk iltifata tâbi.
Övdüklerinde kibir değil tevazu artar.
Nasıl şefkatliyse yaradan o da ondan tabi.
Duasıdır: Ya Rab! Tüm insanları kurtar!

Bir gün yanına Rabbinden melek gelir:
Arzu ettiğin neyse hediye edilecek söyle!
İstersen sana şifa verme yeteneği verilir.
Şifayı veren Allah'tır. Değil mi ki öyle?

Günahkârları doğru yola iletebilirsin.
Kalplerin hidayeti sadece Allah'ın işi.
İnsanlara örnek faziletli biri olabilirsin.
Hayır, bu beni yapar ilgi odağı bir kişi.

Ne istediğini mutlaka söylemelisin.
Yalnızca Allah'ın rahmetini isterim.
Olağan üstü bir yetenek istemelisin.
Benim aracılığım ile hayır işlensin derim.

Adamın gölgesine şifa verilir.
Gölgesi dokunduğu her şeye şifa dağıtır.
Hastalar iyileşir, topraklara can gelir.
Kederli yürekleri ferahlatır.

Ne pişmanlık duyar ne ufacık bir gurur.
Kimsenin olan bitenden haberi bile olmaz.
İnsanlar her şeyi gölgeden bilip durur.
Nankör, asla görmediğine inanan olmaz.

İstanbul, 09.12.2006

Hasan Karahisar

12 Kaynanayı Ne Yapmalı? Köküne Kibrit Suyu

Eski zamanların birinde eskimeyen kavga var;
Sabret demesi kolay da kaynanada bir dil var!
Gelin, zaten elkızı, sanki onun ne eksiği var!
Dil zehirli olunca sanki evde cehennem var.

Derdine çare arar, koşar hiç durmadan aktara.
O da baba dostudur canlanır eski bir hatıra.
Derdini bilemedim kızım sen bakma kusura.
Bu dertten kurtarırım seni ama bu da hatıra.

Bitkilerden hazırlar nohut kadar parçalar.
Her kim yemeğine her gün bir tane salar.
Bu güçlü bir zehirdir, içen uykuya dalar.
Ama üç ay gerekir, kızım sana sabırlar.

Tutması için bir öğüt, ilaçla birlikte verir:
"Çok güzel yemekler yapar, saygı gösterir,
Sevgi gösterirsen; kimse de bilmeyiverir."
Dikkatli olursan eğer hayatına huzur verir.

Eve gelir gelmez hemen yemeğe ilacı katar,
Tatlı dilli, güler yüzlüdür, öğütleri de tutar.
Kaynanasıyla geçinir, anne-kız ilişkisi kurar.
İçtendir artık, geç saatlere kadar sohbete dalar.

Birkaç gün sonra karşısında başka bir insan görür.
O kadar sever ki onu, annesinden de şefkatli görür.
Pişman olup utanır yaptığından o an gerçeği görür:
Nasıl olur da öldürür, onu annesi ve can dostu görür.

Bu duygular içinde uçarak yaşlı baharatçıya koşar:
Ne olursun Bey Amca yardım et, kaynanamı kurtar!
Sonra anlatırsın, dur biraz nefes al, ne oldu, ne var?
İhtiyar kurt, kahkahalarla gülmekten yerlere yatar.

Üzülme kızım! Sen ona zehir değil vitamin verdin.
İlk başta kaynanana hep kötülük ettin, zehir sendin.
Sonra gönül bahçenden derdin, bıkmadın gül verdin.
Unuttun mu, gül veren elde gülün kokusu kalır derdin!

İstanbul, 20.05.2006

Hasan Karahisar

13 Köle, Olur mu Nazır? Nasıl Olsa Cevabın Hazır

Eski zamanlarda bir köle yaşarmış.
Kendini türlü yeteneklerle donatmış.
Herkesin işini elinden kapacakmış.
Çalışkanlığıyla da etrafa ün salmış.

Herkes sıcak yatakta bizimkisi ayakta.
Hem lisan öğrenip hem çalgı çalmakta.
Derlermiş bu adam yarışır ahmaklıkta.
İnsanlar ne bilsin işin sırrı okumakta.

Okurmuş kitap; edermiş düzgün hitap.
İşini güzel yapıp düşermiş sonra bitap.
Hem atletik yapılı, bilirmiş sonra adap.
Baş tacı etmişler, eşrafla olmuş ahbap.

Ünü her yanı sarmış saraya bahçıvan hazır.
Kısa zamanda bu hınzır saraya olmuş nazır.
Sultanın dalkavukları şimdi onu kıskanır.
Saraydaki ekabir onu kolay bir lokma sanır.

Nazırın başarısı onlara olur dert, keder.
Gözden düşürmek için hepsi fırsat bekler.
Bir gün biri fark eder nazır bir odaya girer.
Derler: Kapısı kilitli kim bilir ne... eder!

Nazır mücevher saklar, bir de afet mi ne var!
Kulaktan kulağa dolaş sen git de padişaha var.
Sultan demek ne demek işin içinde hüküm var.
Gizli oda ne demek, bizden saklı neyin var?

Sultanım iftira günahdır suçsuzdur kulun nazır.
Uzun lafa gerek yok, yürü çabuk gidelim nazır.
Gidelim der çaresiz, ne yapsın mazlumdur nazır.
Yürürler birlikte yardakçılar arkada önde nazır.

Çıkarır kuşağından kilidi, açar o esrarlı odayı.
Örtada bir sandık var bomboş bulurlar burayı.
Amaç hasil olmadı ne yapsınlar boş odayı.
"Aç şu sandığı!", derler; dolaşarak odayı.

Sırrı ifşa olacak ya gönülsüz de olsa açar;
Çarık, hırka, pantolon ve bir de gömlek çıkar.
Hepsi yırtık pırtık; ama pantolon yamalı çıkar.
Hikayemiz bu işte, deme bunlardan ne çıkar.

Efendim bunlar benim köleyken giydiklerim.
Geçmişimi unutmamak için ara sıra giyerim.
Aynaya bakıp: "Geçmişini unutma.", derim.
"Babam nazırdı.", diyene başka ne diyeyim.

İstanbul,15.05.2006

Hasan Karahisar

14 Sabun Ve Din

Bilge ile sabuncu bir gün yol arkadaşlığı yapar,
Dinle arası iyi olmayan sabuncu bir fırsat arar;
Sorabilir miyim? Kafamı kurcalayan bir soru var!
Bilge: "Ne demek arkadaşım sor, bunda ne var! "

" Söyler misin kardeşim, din ne işe yarar? "
İnsan hayatında uzun zamandan beri var,
Ama birbirini öldürüp yok ediyor insanlar.
Kötülük işleyip birbirine zulmediyorlar."

Bilge sessiz kalır, bir müddet öylece yol alırlar.
Girdikleri sokakta bir çocuk, kir-pas içinde, oynar.
Sabuncuya sorar: "Söyler misin sabun ne işe yarar?
Ne zamandır sabun varken insanlar kirli dolaşırlar! "

Adam çok şaşırır - olduğu yerde kalakalır - itiraz eder;
"Ama temizlenmek için sabunu kullanmalılar.", der.
Bilge de: "İşte benim söylemek istediğim buydu! ", der,
İkisi de bir an durur ve kucaklaşarak yola devam eder.

İstanbul, 19.11.2006

Hasan Karahisar

15 Tüccar, Alim, Çoban ve Bilge Kral Bunda İnanmayacak Ne Var?

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
Belki benim dedem de vardır işin içinde;
Bilmiyorum kim, neden, ne yapar, nerede!
Kurnaz bir kral varmış herhangi bir yerde:

Günlerden olmayan bir gün kral bu ya;
Yolun tam ortasına koydurur koca bir kaya.
Bakalım kim ne yapacak diye, saklanır bir kıyıya;
Böyle sınavlarla çıkarmış çünkü ahval ortaya.

Bir grup tüccar tam geçerken o sırada yoldan;
Deyi vermişler: Canımızı çıkardı vergi almaktan,
Ama gel gör ki aciz kral yoldan taşı kaldırtmaktan.
Yapacak başka bir şey yok kenardan dolaşmaktan.

Bir grup alim taşın yanından söylenerek geçip gider;
Bu toplum, bu düzen bu kadar yozlaşmasaymış eğer,
Kral zevke, keyfe, sefahate dalmamış olsaymış eğer,
Adamlarını çalıştırsaymış eğer, kalkarmış bu taş meğer.

Bir çoban gelir: Derhal taş kalkmalı buradan,
Yoksa bundan mesul tutar beni yaradan.
Gece olursa insanlar zor geçer buradan
Demiş, hemen atmış kepenegi sırtından.

Başlamış taşı yerinden oynatmaya,
Yolun kenarındaki şu kuyu var ya;
Azmetmiş hemen buraya koymaya,
Kan ter içinde taşı götürmüş oraya.

Terini silip geri dönünce ne görsün bir de
Bir kese duruyormuş taşı kaldırdığı yerde.
Kesenin ağzını açmış, ne varmış bilin içinde?
Altın doluymuş, kralın mührü olan kağıt birde.

Sorumluluk bilinci taşıdığıın içindir,
Bu kese size kralınızın hediyesidir.
Sorumluluk dediğin nasıl bir şeydir?
İnsana karşılıksız da hizmet ettirir.

İstanbul, 09.05.2006

Hasan Karahisar

16 Rüyadaki Beş Emir

Çok ilginç rüya görür bir peygamber;
Bir ses "Sabah bu şehri terk et! ", der.
Hemen ardından beş emir daha ekler:
Sabah kalkan nebi yoluna devam eder.

Yolda rüyasını tek tek sayar şaşkınlıkla:
Yoluna ilk çıkanı ye, ikinciye sakla!
Üçüncüyü öldürme, dördüncüyü rızıkla!
Beşinciden de kaç ve uzaklaş hızla!

Koskoca bir dağ çıkıverir karşısına;
Ye dedi Rabbi, nasıl isyan etsin ona!
Yürüdükçe dağ küçüldü, aldı avucuna;
Bir lokmada yedi ve şükretti Allah'ına.

Baktı yolda bir leğen; onu hemen gömer.
Dönüp bakar ki toprağın üstünde bekler.
"Ne garip bir şey! " diyerek geriye döner.
Tam yedi defa geriye dönüp tekrar gömer.

Bir kuş: "Ey Resul! Beni kurtar! ", der.
Kartal gelip: "Beni boş çevirme! ", der.
O da yemeğini çıkararak hediye eder;
"Bu senin nasibin, bunu al ve git! ", der.

Biraz ilerler ve 'Öf, bir hayvan leşi! ' der.
Burnunu tutarak oradan ok gibi gider.
Rabbim bunları neden bana emreder;
Belki de benim sadakatimi imtihan eder!

Düşünürken Allah'tan rüyanın tevili gelir:
Dağ, öfkedir; fakat yutulduğunda tat verir.
Leğen, güzel ameldir; gizlenemez yeşerir.
Kuş, sana sığınandır; ne terk edilir ne verilir.

Kartal, ihtiyaç sahibidir; boş çevrilmemelidir.
Elinde onun ihtiyacı kadar olsa da verilmelidir.
Leş, gıybet ve dedikodudur; ondan kaçmalıdır.
Şimdi şükür ve dua ederek ders çıkarılmalıdır.

İstanbul, 17.09.2006

Hasan Karahisar

17 Yolunacak Kaz! - I

Eski zamanlarda bir kral anlaşılmaz olmaya çalışmadan,
Tebdil-i kıyafettir veziriyle, rastlar bir pir-i faniye sıradan.
Aynı dilden konuşurmuş bilgilerle, avama ise sıradan.
"Selam un aleykum Pir-u Peder.", muhabbet başlar buradan.

Yaşlı Adam, gelenleri tek tek süzer ve sonra da şöyle der:
"Aleykum selam, hoş geldiniz, sefa getirdiniz Cihana Server!
Ne yaparsın dere kenarında kış kıyamet bu soğukta deyiver.
İhtiyar: "Deri debbağlarım, benim işim, geçimim bu der.

Babalık! Altılarda ne yaptın? Bu hal gelip çatmadan?
Otuz ikiye yetiştiremiyoruz, altıya altı daha katmadan.
Boşa mı geçirdin tüm ömrünü geceleri kalkmadan?
Kalktım ama ne fayda ellere layık görmüş yaradan.

Allah kolaylık versin. Kaz göndersem yolar mısın?
İcabına bakarız evvel Allah. Sahiden yollar mısın?
Vezir sorar: "Hünkarım, anlamadım biraz açar mısın?
Padişah der: "Merak ettiğin neyse İhtiyar'a sorar mısın?

* Cevapları II. Şiire geçmeden bulanları yoruma bekliyorum.

İstanbul, 31.05.2006

Hasan Karahisar

18 Yolunacak Kaz - II Cevaplar

Vezir daha fazla dayanamaz, hemen koşar, merakına yenik düşer. Halktan biri gibiydik, dedin ki: "Aleykum selam Cihana Server." Onun padişah olduğunu nereden ve nasıl anladın? Ya Pir-u Peder! Yaşlı adam hiçbir şey anlatmadan durur ve bir kese altın ister.

Kürkü eskidi ama soyluydu; ancak bir padişah eskitmiş olabilirdi. Vezir: "Altılarda ne yaptın?" demişti ya hani, Hünkârın kastı neydi? "Altıya altı katmadan otuz ikiye yetiştiremiyoruz." Lafı da neydi? Adam bu soruları cevaplandırmak için bir kese altın daha istedi.

Birincisi; altı ay yaz ne yaptın da bu soğukta çalışıyorsun demekti. İkincisi: "Altıya altı katmadan otuz iki dişe yetiştiremiyoruz demekti. Kısacası kışın da çalışmazsak karnımızı doyuramıyoruz demekti. Her cevaptan sonra vezirin yüzü kızardı ve kendi kendine sitem etti.

Devletli Hünkârım sana "Geceleri kalkmadın mı?", diye sordu. Senin cevabın; "Kalktım ama ellere layık görmüş yaradan" oldu. Derici adam vezirden bir kese altın daha aldı ve cevabı da şu oldu: Bana, "Eşinle yatmadın mı, çocukların olmadı mı?" diye sordu.

"Ellere layık görmüş yaradan" dan maksat; evlendiler demekti. Peki! "Sana kaz göndersem yolar mısın?" sözü ne demekti? ... Daha söylediği anda sorunun cevabını buldu ve esefle içini çekti. Sana daha fazla altın vermeme gerek yok, diyerek çekip gitti.

*Yolunacak kaz neydi? Kimdi? Diyorsan eğer; *
*****Hikâyeyi baştan oku! Çünkü buna değer.*****

İstanbul, 01.06.2006

Hasan Karahisar

19 Kayadaki Esrar

Tam uykuya dalacakken kulübesinde;
Bir nur belirir aniden odanın içerisinde.
Bir ses: "Şu kaya var ya kulübenin önünde,
Var gücünle it onu! " hem gaipten gelir de!

Sabah kalkar kalkmaz işin başına gider,
Bıkmadan usanmadan koca kayayı iter,
Kimıldatmak ne mümkün aylar geçer,
O kadar yorulur ki, artık canına tak eder;

Kalbine bir kuşku düşer: "Bu boş bir iş der"
Bu vesveseyle gönlü daralır, akli karışır gider.
Fırsat bu fırsat, vakit kaybetmeden iblis girer:
"İşin mi yok be adam, ömrün boşa gider! "

Aman bana ne kayadan derken içi içini yer.
"Rabbim gayret ettim ama kimıldamıyor." der.
Gaipten bir ses: "Sana kayayı oynat kim der,
Kimıldatmak benim işim, sen yeter ki it! ", der.

Aylarca itmekten vücudu hep kas yapar,
Farkına varınca adam, olur yalvar yakar.
Bir dayanır kayaya onu yardan aşağı atar.
Avuç açar göklere, huşu içinde bakar.

Derken bir de ne görsün! Büyük bir hazine,
Altın, elmas, mücevher karşılık emeğine.
Az kalsın edecektin isyan sen Rabb'ine;
Rahimdir O, gar ketti sonsuz merhametine.

İstanbul,18.06.2006

Hasan Karahisar

20 Bir Naip Aranıyor!

Çocuğu olmayan yaşlı bir kral veliaht seçmek ister;
Haber salınır dört bir yana sarayda toplanır gençler.
Talipliler tohum, saksı ve toprakla evlerine dönerler.
Tam bir yıl boyunca ettikleri bitkiyi büyütecekler.

Bir yıl geçer aradan; yetiştirdikleriyle saraya girerler:
İçlerinden biri vardır ki saksısında ne ot ne çiçek biter,
Saraya annesinin gönül koymasıyla ağlayarak gider.
Kralın emriyle hepsi de bir nizam içerisinde dizilirler.

Sırayla yarışmacıları gezen kral hepsini hızlıca geçer,
En sonda saksısı boş duran genci yanına alarak gider,
Ardından şaşkın bakışlar arasında delikanlı taç giyer.
Kral: "Ben hepinize pişirilmiş tohum vermiştim." der.

İstanbul, 29.07.06

Hasan Karahisar

21 Ev hali

Gelin bir demlikmiş evde
Kurulup etrafı seyretmede

Kaynana aydanlık kaynar kazan
Sen hiç bekleme yesin ondan izan

Olmasın bir hata ama teşbihte
Damat bardakmiş, nükte işte

Doldururlarmış: gelin demlik;
Ardından kaynana aydanlık

Grmce kaşıkmiş; karıştırır
Bazen hızlı, bazen de aksak ağır

Bir köşede otururmuş alık alık
Kayın peder de tabakmiş; altlık

Vallahi ben masumum dostlar
Nasıl olsa bir gün duyacaktır!

Kadıköy, 28.03.2008

Hasan Karahisar

22 IV. Murat'a Kardeş

IV. Murat Cuma namazını kılar,
Fatih Camii'nin avlusuna çıkar.
Bir aklıevvel kalabalıktan çıkar:
Hünkârım diyerek bilin ne yapar!

Padişaha sarılır ve hemen elini öper.
Aralarında şöyle bir konuşma geçer:
Ben senin kardeşinim bir ana-peder,
Devletlûm beni tanımadın mı der.

Nereden kardeşim oluyormuşsun benim?
Babamız Âdem; annemiz Havva bizim.
Evet! Anladım! Tamam, ben de bildim.
Söyle bakalım, ne istiyorsun kardeşim?

Bir kese altın verir misin benim için?
Vezire işaret ederken verilmesi için;
Meczuba doğru eğilir şöyle demek için:
"Diğer kardeşlerine söyleme Allah için."

İstanbul, 05.06.2006

Hasan Karahisar

23 Kırlangıç Ve Münzevi

Münzevi koltuğuna yaslanıp
Keyifle televizyon izlerken
Yalnızlığını unutmaya çalışıp
Cama vurulur aniden
Canı sıkılan ihtiyar oflayıp
Tembelliğinden soyunurken
Hamasetini birden çıkarıp
Tanrı misafirini tersler aniden

Yalvarır kırlangıç onurunu bırakıp
Sonbaharın soğuk koynundan çıkarken
Yarenlik ister karşısına geçip
Ne fayda! Yorulur aman dilerken
Minik yüreeği pır pır edip
Göçüne devam eder mecburiyetten

Pışman olur miniğin ardından bakakalıp
Gelecek göçü heyecanla beklerken
Cam kenarına oturduğu yerden gözleri dalıp
Bekler yarenlik edeceği günleri. Derken;
Kırlangıçlar yerlere kadar alçalıp
şalvolarla pikeye geçerken
İhtiyar sorar birini çağırıp:

Geçen yıl camını alanı ararken
Aldığı cevap karşısında kalır yığılıp;
Sesi titrektir kuşun söylerken:
"Bilmemen değil mi garip;
Altı ay yaşadığımızı, hazanını yaşarken? "
şimdi olmaz mısın muzdarip?

İstanbul, 10.10.2006

Hasan Karahisar

24 Karıncanın Duası

Nasıl giderse mıknatısa âşık demir tozları
öylece kavuşuyor güneşe nem zerrecikleri
ak benizli yanaklarda şalgam kırmızılığı
yataklik eder davar başlarına gövdeler
yakıcı nefesler eşliğinde
kedi görmüş faredir membına çekilen sular
istila var güneş tutmuş her köşe başını
gölgeler dalkavukluk etmekte
günahsız sabiler çaresiz
umursamazlıkla oynadıkları oyunlarından uzak
geçen çocukluklarına özlemle dönenler
buruk bir acıyla kıvranmakta
içlerindeki Resulle çıkarlar yüksek bir tepeye
Rableri bereketlendirsün diye duasını tekrarlarlar
kalplerin temiz ve saflığını iletmeye dudaklar aracı kılınır
kedinin ensesinden tuttuğu fare gibidir hepsi
duayı aniden keserek ayağa kalkan Nebi:
"Artık dönebiliriz." der
Ey Resul neden?
önümde bir karınca Rabbimden niyazda bulundu
onun vesilesiyle kabul edildi duamız
kalabalık ulaşmadan evine
rahmet ulaşır bulutsuz gökyüzünden
Habili arınmışlıkla arz edilen dualar boş çevrilmez
zaman potasının gücü halis niyeti eritmeğe yetmez.

İstanbul, 02.09.2006

Hasan Karahisar

25 Uğursuz Kim?

Ava gider padişahın biri, hani;
Sabahleyin önüne çıkıverir piri fani.
Neyse, dolaşır avlağı bulmak için avını,
Akşam olur, artık yorgunluk da alır tavını.

Gerçekleşmemiştir hünkârın hayali,
Anlamaz hiç kimse nedendir ahvali.
Saraya eli boş mu dönmeliydi yani?
Bunca yer dolaştık, av nerde hani?

Hemen aklına düşer, sabah gördüğü tebaa;
Tez ola uğursuz buluna, canı edile heba.
Tutulup getirilir, ama manasız gelir her şey,
Adam der: "Suçum nedir, bu ne tuhaf şey!"

Padişah da: Gördüm uğursuz yüzünü diye;
Bulamadım bu gün hiçbir av, acaba niye?
"Sorarım size uğursuz şimdi kim?" diye?
Ben canımdan oluyorum sizi gördüm diye.

İstanbul, 19.04.2006

Hasan Karahisar

26 Ayak İzlerinin Esrarı

Dün akşam rüyamda
Geçmişimin kumsalında
Gözüm imdat aradı
Ayak izleri esrarlıydı

Sordum bu izler nedir?
Dediler, biri senindir
Bir müddet çift gitti
Yer yer biri de kesikti

(Kan ter içinde uyandım
Rabbin huzuruna vardım)

Dedim: tek gördüğüm izler
Beni bıraktığın yerler
Ne zaman kalsam darda
Sen yokmuşsun yanımda

(İç ettim kasveti hemen
Sıyrıldım nedametten)

Ertesi gün hep rüyamda
Pür nur ziya odamda
Bir ses: hani o izler var ya
Rabbin terk etmiş seni güya

İzlere bakıp hükmettin
Nefsine de zulmettin
Ne zaman kalsa başın darda
O taşıdı seni kucağında...

Kadıköy, 28.03.2008

Hasan Karahisar

657 mi Olmalı Şiir?

Şair!

Bir şiir yazacaksın

Ya altı yüz elli yedi olacak ya da sair

Ya su ve sabun senden uzak olsun

Ya da zindan, kan ve barut kokusu yoldaşın

Cemiyetin azı dişleriyle ruhun kanatılsın

Bir gammazın kuyruğuna basıp

Kuduz bir dişe rastlamazsan

Sürünerek yaşamaktır bahtın

Ya da yutulacaksın Yunus gibi

Yeniden doğmak için

Bir balık mı olur bahtına rahmin

Ateş mi misali İbrahim'in

Ama sen bıkmadan usanmadan

Yazacaksın;

Ağızları: servetle, makamla, kadınla, şöhretle

Ya da bin bir hileyle mühürlenmişleri

Sesleri: açlıktan, işsizlikten, sevgisizlikten,

Kimstesizlikten, arkasızlıktan kesilmişleri

Yazacaksın ki beynin zonklasın

Şair olasin.

Ya bir militanın ağzında şarkı olup

Ateşleyeceksin karlı dağların yüreğini

Ya da yazıp yazıp aşk şiirlerini

Meze olacaksın

Ya dert dökecek kalemin

Avazın çıktığı kadar haykıracaksın

Ya da sağa sola yalpalayıp

Her devirde geçer akçe olacaksın

Köşe başlarını tutup dört köşe olacaksın

Ya 'Urvetil Vüskâ'yı işkembene bağlayacaksın

Ya da vazife bilip Hakk'ı tutup kaldıracaksın

Ama unutma sen kendini yazacaksın

Kimse bilmese de bir tek sen bileceksin

Yetmez mi sanıyorsun? Bileceksin!

Ya da ölmeden ölümü tadıp hayat bulacaksın

Cemiyetin bağrına ekeceksin kelimeleri

Biteceksin toprağa atılmış tohum misali

İnsanlar feyizleniyorsa, tutuşuyorsa etekleri

Dolduruyorsan meydanları, coşturuyorsan gönülleri

İşte o zaman devrini tamamlayacaksın

Seni sen olduğun için taşıyanlar varsın

Şimdi sen olamadığına hayıflansın

Dizelerinle yaptığın ormandan

Ateşli silahların yaktığı ulu çınardan

Gönüllü bir dal koparacaksın

Ve altına imzanı atacaksın

İstanbul, 10.09.2007

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Acısıyla Tatlısıyla

Bazen elem, bazen keder, bazen de neşe'nin peşi sıra
Bak geçiyor günlerimiz koşarak birbirinin ardı sıra
Sevmekten korkma! Yalandan sevmeler tutulsa da bu sıra,
Deseler de: "Bir zamanlar kral idi Mısır'a;
Şimdi kaldı kilim ile hasıra! "
Şüzülse de bir bir o hakir bakışlar peşin sıra!
Düşmeyi bekleyen bir damla yaş ermişse sırra:
Hor görmeye çalışsalar da akılları sıra...!
Aldırma da geç; gitsin gidebildiğince senden uzaklara.
Hayat, yine de güzel; yaşamaya değer acısıyla tatlısıyla.

İstanbul, 27.12.2006

Hasan Karahisar

Adalet Hikayeleri

adaletin (Şeraitin) kestiği parmak
acımaz seninkiyse
benimki gık bile demez buna nedense
fikrini kabul etmesem de
onun yoluna ölürüm
senin için' yalandan ölen olursa
fikrimi savunan kaç kişinin olduğunu bilmek
ne kadar mutluluk verici bunu görmek
mezarlarını çiçeklerle süslerdim
ziyaretlerine gider
hayır dua eder
adlarını asırlarca yad eder
sonra sessizce çeker giderdim
riyakarlar kervanından
başımı alabildiğim kadar uzaklara
ah bir elime geçirsem
ya da yetse gücüm
ensesinden keserim
ben onun hamisiyim
kurduğum düzeni kim anlar
içine biraz sureti hak kattın mı...
kubbesi tamam
gökyüzüyle arkadaş doğayla dost
yansın mumlar meydan şenlensin
kırmızı karanfil canlara
saz semahlara
türküler gönlü bedbahtlara
delsin gecenin karanlığını
şehvet nağmeleri
inat olsun hayalara
hesap sor
neden nebi o değil
önünde eğil
cennet rüyasını hayra yor
karşılamazsa seni akkor
hesabını yine Hak'tan sor

İstanbul, 22.09.2006

Hasan Karahisar

A'dan.....AŞK.....Z'ye

A'DAN.....ASK.....Z'YE

Aşk, kalbin ayaklarının yerden kesilmiş hali
Başında esiyorsa kavak yelleri; al sana âşık hali
Cemre düşmüş gibi kıpırdayan kordan bir yürek
Çalkalanmış şampanyadır duygular, köpürecek
Delirmeden delilik belirtileri göstermektir aşk

En güzel mekândır kalp hem de sırcadan bir köşk
Fuzulidir ona aşacağı bentler çekmek
Gel sen coşkun dalgalarıyla onu baş başa bırak
Hazinedir keşfedilmemiş her gönülde yer var ona
İslak dudaklardan nağmeler iniyor bak sana
İnsan nasıl yanıp tutuşuyor hiç bilmediği insana

Jet uçuşu an; mesafeler kısaldı aşktan sonra
Kastım yok zamana bitti bugün pusulam artık hep sonra
Leye ile Mecnun tarifsiz yaşamış onu
Milat olmuş aşkın onlarla başı sonu
Nedensiz de sevilir seversin işte... bir kere
Onun için ölürsün göz kırpmadan bin kere

Padişahın kudretlidir insana erk verir
Ruh kanat takmıştır artık yerde değil göktedir
Sevilen her insan bahtiyardır abdalıdır
Şeytan azapta gerek sevenlerin yanında
Tanrı korur onları saf ve temiz anında

Unutmak ihanettir aşkla yazılmış kitapta
Üzölmek yok bu hayatta kusur yoksa hitapta
Verilerse el ele; yüzler aktır hesapta
Yasla başını sevgilinin dizine, göğsünü kalbine yasla
Zaman alışmayı öğretir ama unutmayı asla

Oyonnax, 17.10.2011 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Adı...P'li ŞİİR...aR

.ADI *P'LI ŞİİR* AR

Paklığın adına
Perde demiş yaradan
Perde kalkınca aradan
Perva üryan olmuş anadan
Pek nifak sızmış aradan

Perde, bir incecik tül perde
Payitaht olmuş
Pervasızla namerde
Perdelermiş meğer
Pervasızlıktan başka neler neler

Pey verirmiş habersiz yüzüne bakana meğer
Payına düşeni alır belki farkına varırsa eğer
Peyderpey alınır satılır olmuş her bir değer
Pay almayanın sırtına vurulmuştur bile semer

Oyonnax, 30.06.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

ADINI SEN (SİZ) KOYAMADIĞIM CAN YOLDAŞIM

ADINI SEN (SİZ) KOYAMADIĞIM
CAN YOLDAŞIM

Aynalarda yüzün yok ayrılmazsın kızından
Sensiz ben ben miyim ki usanayım nazından
Lal olsun kem dillerim razıyım avazından
Issız çöllerde kalsam pusulamsın azından

Karanfiller dökerek beklemiş seni kalbim
Ayrılamaz yanımsın senle buluşmuş yarım
Rüyada maazallah sensizliğe yanarım
Ay'la Güneş şahidim dünyada senle varım
Halimden anlayansın derdime sen sararım
İçim fırtına dolsa seni hayra yorarım
Sensizlik ikliminde nefes almaz solarım
Artık senden evvel yok senden sonra anlarım
Raks eder hep gönlümde mutlu mesut yanlarım

Oyonnax, 12.06.2011 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Afrika (Kartalımlı Vurmayın!)

Afrika, yaşlı dünyamızın en büyük anakarası, oldu mu insanlığın maskarası? Birlik ve dirlik hâkim, âdemoğlu misali, yaşanmazken kıtada kardeş kavgası. Araya okyanuslar girince nifak da girer, dünyayı saran keşifler olur baş belası. Güneşin bilinmez nedendir kızması? Her yere nur olan yıldız orda ateş parçası.

Derken bir gün beyaz adam ayak basar, kimse bilmez niçin bu anakaraya? Derler: "Hoş geldin, sefa geldin Kutsal Bilge! Senin de mekânın otur buraya. Yanaştı ruhbanlara "bu dostumdur! " diyerek, döndü sırtını gitti kendi gibi olana. Karşı çıkan olursa aldırma sen ona, iyi bak vaftiz olana, istikbal artık onda. Allah'a kul olan ruh özgür kılar bedeni, zillete düşmek yakışır ruhbanı kul olana.

Yıllar sonra haykırdı kutsal şarap tatmamış, vaftize de batmamış akli başında bir kul: "Beyaz adam gelmeden bizim yeraltı zenginliklerimiz vardı, onların elinde bir İncil. Şimdi onların yeraltı zenginlikleri var, bizim elimizdeyse ne tuhaftır ki bir İncil." Gördün mü bak roller değişti işte! Ettik baş tacı onu hem zelil etti bizi hem rezil. Bundan sonra anladım kutsanmış nesiller köle, özgür artık elinde olmayan İncil.

Ey Halkım! Beyaz adam var ya; çatlıyor yemekten bir gör, bizden aşırıldığıyla. Sor, kardeşin tadarken her on beş saniyede bir ölümü, acaba utanan var mı tokluğuyla!

Ne yaptın da hak ettin böyle melül bakmayı? Kurtulur mu Afrika, dizlerine vurmayla! Kurtuluşum nasıl, nerde diyorsan, elbette ki mazlumların felahı olur hakkı bulmayla.

Diyorlar ki: "Bir bardak su için kilometrelerce yol yürür bir can, hayatta kalmak için. Açlık ve susuzluk kuruluyor sofralara günde üç öğün." Lakin fazlası lazım yaşamak için. Nédendir bu zulüm bilmem ki, bunca zenginliğe inat ölümü bekleyen milyonlar için? "Ölümün kıyısında sırasını beklemek! " Reva görülen mi yoksa kader mi bizim için? Her on beş saniyede bir can kardeşim ölüyor, ben de sıra mı bekleyeceğim bunun için?

Bir tiryaki efkâr dağıtmak için; bir nefes çekiyor şimdi baksana bizim için! Akşamcı hemdert olmuş halimizle; dem çekiyor bir yudum, o da bizim için! Beyaz adam yardıma koşuyor; kanıyor vicdanları, çekiyor gam, bizim için! Bak işlemiş madenimizi veriyor geri; vur diye kardeşini, çalışmış bizim için! Misyonerler hastane kurmuş, hizmet ediyor dinini ve onurunu satana, bizim için!

Kardeşlerim, ağlamayın benim için; insanlık ağlamadı çünkü kırılan onurum için. Kendimle gurur duyacağım, Rabbime alını ak varacağım; onurlu yaşadığım için. Şimdi özgür bir kuş gibi öylece kalacağım ülkemin semasında aydınlık yarın için. Yaşamımın gayesi olacaksa ömrümce; bir yudum su, bir lokma lapa benim için. Bırakın ülkemde bir can hayat bulsun! Ne olur vurmayın kartalımlı benim için!

Az ilerdeymiş yardım konvoyu artık ne gam, cellâdına gülümsüyorum dünyaya söyle! Taş gibi hareketsiz kaldım, belki bana da uzanırdı bir el, çığlık atıp kanat çırpısam öyle! Kurumuş bedenimden bir şeyler mi çekiliyor ne! Ölüm böyle bir şey midir çabuk söyle! Ben sırrına eremedim yaşamak güzel mi? Ne olur bari bu kadarını insaf et de söyle! Ölmek varmış kurtuluş bu kadar yakinken, tarih beni yazıyor sessizce bak bu kareye öyle!

Birleşmiş milletler diyor: "Bu yıl on bir milyon ölecek; bunun yedi yüzü açlıktan. Kurtulmuş ot ve yaprak yiyen bu canlar; köpeğine verdiğinin yarısını ayırsan. Kırk bin kişiye de bir doktor. Etiyopyalı dört yüz insana denk; İsviçreli bir insan." Afrika'da 15 saniyede bir can bedenden ayrılıyor, bari bundan haberdar olsan.

Belki bir bardak çay içerken, belki de bu mısrayı okurken Şimdi gider bir can.

İstanbul, 24.04.2006

Hasan Karahisar

AğlamayacağıM SaNa

AĞLAMAYACAĞIM SANA

Kurdum darağacın çatıp kaşlarım
Kalbim vahlarla doldu
Dedim ona artık ağlamayacağım
İlk sözü eyvah oldu

Astım kirpiğimle gözyaşım
Son sözü ah oldu
Bir göz aralığı uzakta sevdiğim
Vuslatı hasreti boğdu

Hıçkırıklara boğulan kalbim
Şimdi hicranla doldu
Benim artık tek tesellim
Gözlerinin hapsi oldu

Lyon, 05.12.09

Hasan Karahisar

Aklımı Aldın

Seni dört mevsim aradım;
İçimde her mevsim vardın.
Bana sevdanı bıraktın;
Ama aklımı aldın.

30.04.2006

Hasan Karahisar

AlCaLmAniN Nirvanasi & Sifir Noktasi

sifir noktasına alçalmışsa
bedenler
ruhlar Nirvana'ya
nasıl yükselsin

alçalmak kararlılığında
forsaysa akıllar
azat edip gönül kafesindekini
nasıl özgür bıraksın

ya kapatırlar
özgürlük kafesine
hurriyeti
bülbul gibi

ya da zihinlerinde kurdukları
özgürlük labirentinde
köleleşir
böyleleri

Oyonnax, 24.01.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Alo! Aşkım! Sen misin?

Dün akşam çıktık,
Limanları dolaştık.
Güzel güzel konuştuk,
Mehtapla da buluştuk.

Hayli uzun yol aldık,
Sonra kırgın ayrıldık.
Saat ikiye giderken,
Yatmak için çok erken.

Bekliyorum telefonunu,
Anlamadım hiç suçumu.
Ha çaldı ha çalacak,
Şimdi sabah olacak.

Telefon bir çalsa derim;
Ötesi Allah Kerim...
Bak yüreğim kıpır kıpır,
Meraktayım ne yapar zıpır.

Tam gözlerim daldı;
Telefon o anda çaldı.
Onu alayım derken;
Kaydı gitti elimden.

Kapandı hemen aniden.
Kim aradı bilmeden.
Sevgilimse gerçekten;
Şimdi yandım mı ben!

Alo! Aşkım! Sen misin?
Neden titriyor sesin?
Uykulu bir sesleydi;
Anladım o telefon etmedi.

Telefonu o anda kapattım.
Hemen soyunup yattım.
Derdi, kederi o zaman attım.
Çok şükür bunu da atlattım.

İstanbul, 26.04.2006

Hasan Karahisar

Anılar

Kıymeti bilinmez başlayan günün,
Acısı saklıdır yaşanan dünün,
İçinde gizlenir yaşam öykünün,
Gözünün önünden geçer anılar.

Bazen bir özlemdir bazen nedamet,
Gelgitler özünden bekler merhamet,
Gözlerin kaparsan çektirir zahmet,
Keskin bir kılıçtır biçer anılar.

Ardına bakma sen, peşinden koşar,
Boş versen de onu, seninle yaşar,
Gün gelir canlanır, gönülden taşar,
Yüzünde iz olur yaşar anılar.

İstanbul, 25.06.2006

Hasan Karahisar

ArzuHaL

ARZUHAL

Sen düştün içime bakışlarımdan
Uyku yok gözümde ta o zamandan
Ne olur silkele tut kollarımdan
Yoksa ben kendime dönmeyeceğim

Gündüzle geceyi seçemiyorum
Başım alıp gitsem, gidemiyorum
Mutlu musun benle bilemiyorum
Seni tualimden silmeyeceğim

Mutsuzsan içimde, birşeyler söyle
Kahırla bir hayat çekilmez böyle
Getirem güneşi bahçene şöyle
Yoksa gül yüzünü görmeyeceğim

Seni mesut görmek benim de hakkım
Bir ömür seninle mahsende yattım
Mutlu etmek için ezeli yaktım
Güldüğün görmeden ölmeyeceğim

Oyonnax, 01.01.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Aslı hu Nesli hu *Her Şey Aslına Çeker*

"Aslı hu nesli hu" der, belki bilirsiniz, eskiler.
Nesiller değişince tabii ki yenileniyor tabirler.
Yeni nesil bu sözü farklı şekillerde de söyler:
"Sarımsaktan olur şeker o da cinsine çeker."

Kabuk ne kadar değişse de öz yine sabit kalıyor,
Çağdaşlık eskinin kılık değiştirmiş hali oluyor.
Karşımızda medeniyet adına modernizm duruyor.
Gezegeni kişisel menfaate bulaşmış akıl kuruyor.

Dünyada olan bitene anlam vermeye çalışanlar;
Hafızalarını yoklayarak geriye doğru bir baksınlar:
Afrika'dan zenci getirip medeniyete kavuşturdular!
Doğa dostu Kızılderili neslini koruma altına aldılar!

Afrika'ya ayak basıp yeraltı zenginliklerini kim iç ediyor?
Halkını refah yaşatmak için kim geri hizmette kullanıyor?
Kim etnik grupları besleyip sonra masum halkı kurtarıyor?
Perde kapanıncaya kadar nasıl da sessiz sedasız kalınıyor?

Cumartesi yasağını -İlahi yasaları- çiğneyip avlandılar.
Güçsüz olduklarında Musa'ya "Sen ve Rabbin gidin savaşın."
Güçlü olduklarında dünyada hangi yasayı, ne hakla saysın.
Tarih yazdı bunları ağlayınca duvarda sen masum mu sandın?

Satın alıp içimizdekileri, halkımıza tuzaklar kurdular.
Gafletimizle beslenip semirerek bizde huzur buldular.
Bizden biri gibi davranıp dostlarımızla arkadan vurdular.
Siyasete yön verip, çağdaş uygarlık diye nesilleri bozdular.

Irak, Afganistan, Filistin, Lübnan... hâlâ soruyor musun?
Dünya niye sessiz kalıyor bu zulümlere anlıyor musun?
Sırtlan nesli avlanmaz, onları sen beslemiyor musun?
"Elimden bir şey gelmiyor." demeye utanmıyor musun?

İstanbul, 29.07.2006

Hasan Karahisar

Aşık Hali

İçimde fırtınalar kopuyor da vuramıyorum dışı.
Suya atılan taştan sonra nasılsa dalgalar içten dışı,
Benziyor gönlüm; uçmak için kanat çırpan bir kuşa.
Gönlüm artık ulaşmaz diyorum; bu bahardan sonra kışa.

Hasan Karahisar

AşK Bir SuduR

Derim, aşk bir suysa eğer
Kanarak içmeğe değer
Bilmelisin içmesini
Yoksa candan geçmesini

Suretini gör aynada
Sen değilsen eyvallah da
Yalnız sensen aslın orda
Aşk yok anla bu tabloda

Aşk badesini içtim deyip
Ölmuyorsa gecen gündüz
Görürse göz körüm deyip
Ayıksan sen gece gündüz

Gönül gözü bilmemişsen
Kederinden ölmemişsen
Sen hiç âşık olmamışsın
Vuslatına dün ermişsin

Oyonnax, 11.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Aşk Mektubu (GÖRÜLMEMİŞTİR!)

Ne bir damla mürekkep kullandım
ne de bir kalem
aşkıyı beyaz bir kâğıda yazdım.

Hem de yüzümü buruştura buruştura,
dişlerim kamaşa kamaşa
ağzımın suyunu akıta akıta yazdım.

Buruş buruş olmuş işaret parmağım
o benim tek şahidim
hâlâ sızlıyor, inanın ki yazdım.

Hem de tam bir limon harcadım,
ne olursa olsun
ama sonunda aşkıyı yazdım.

Okumak isteyenleriniz olabilir
alın şu yazdığım kâğıdı
bazılarınız biliyor olabilir;

Narin bir elbise gibi itina gösterin
tersinden ütöleyin
benden günah gitti; ben yazdım.

İstanbul, 25.06.06

Hasan Karahisar

Aşk Oyunu

Bilmem ki aşksız yolun var mıdır önü, sonu!
Giden dönen hep sarhoş; yok mudur bilen bunu?
Oynamak istesem de kim oynar bu oyunu.
Söylesin bilen bana; canan var mı dostlarım.

İstanbul, 27.08.2006

Hasan Karahisar

AŞK SARNICI

AŞK SARNICI

Aşk sarnıcı şu gönlüm
Başkasını koyamam
Dünü yedim bitirdim
Yarınım la doyamam

Aşkı ahıyla tattım
Tenden döşekte yattım
Nur kuyusuna battım
Başım derde koyamam

Bir tomurcuk büyüttüm
Emeklettim yürüttüm
Ahir ömrüm çürüttüm
Ruhum çıplak soyamam

Vatan, millet seğirttim
Dost düşmanı delirttim
Aslan nefer dedirttim
Hiçbir gözü boyamam

Allah, Resul zikrettim
Ben dünyayı fethettim
Şu sarnıcı keşfettim
Altını hiç oyamam

Oyonnax, 24.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

AŞKIM

AŞKIM

Bakmak isterim sana
Hayyam'ın şarap şişesine
Baktığı gibi

Dalgalı kumsaldaki istavritin
Suya bakışı gibi

Beklemek isterim seni
Yüreği yüreğiyle tokuşmuşken
Şems'i bekleyen Mevlana gibi

Beklediği gibi İblis'in
Ayırmak için sırat-ı müstakimden Benî Âdem'i

Bulmak isterim seni
Uğruna ömrünü adadığı
Atlantis'i bulmuş Kâşif gibi

Safa ve Merve'de Say'dan sonra
Hacer'in zezemi gibi

Yaşamak isterim seni
Beni sana meftun eden
Seni sen yapan yanların gibi...
Gülüşün, işven, itrin mesela
Yaşamak isterim Tanrı buyruğu gibi

Dokunmak isterim sana
Narin yapraklı bir çiçeğe
Yahut
Kutsal bir kitaba dokunur gibi

Yaşlanmak isterim seninle
Nerede olursa?
Cennet...
Asırlık çınar gibi geçip gider ömür
An gibi

Sevmek isterim
Ateş nasıl sevmişse İbrahim'i
Kızıldeniz Musa'yı
Öylesine...
Aşkım
Ben de seni...

Oyonnax, 30.01.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

AŞKın 5 N 1 K'sı

AŞKIN 5 N 1 K'SI

Ne?

Seviyorum, seviliyorsun delicesine, delirircesine

Nerede?

Kurulduñ yakut ve pırlantadan kurduğum tahta

Ne Zaman?

Usanana kadar sevmekten ve dahi sevmekten.

Usanmazsan eğer hazan olsa da baharlar hep, mezara kadar

Nasıl?

Leyla ile Mecnunlar, Tahir ile Zühreler,

Şerem ile Aslılar çiftte kumrular, ... gibi.

Ölürcesine, erircesine, en yücesine

Neden?

İnsan olma onurunu yaşattığım için,

Ayaklar altından- basamak olup- yükselttiğim için aşkı

Kim?

Sen ve ben tabii ki şüphen olmasın

Ben senlesem sen benle varsın

Biz değilsek bu yolun yolcusu

Var git yoluna sana uğurlar olsun

Ya da gel

Bu aşkı ölüm ayırsın

Ölümsüzlüğü tatsın

Ne®/de®sin?

Oyonnax, 29.11.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Aşuftenin Güncesinden

Gözlerimin pervazına konmuyor posta
Güvercini getirmiyor acı hatıralara bir gülümseme

Her mevsim mesut şarkılar fısıldayan serçe kuşu da
Bir avuntu olmuyor göz bebeklerime

Kaşlar zaman denen despottan ders almışlar
Sükûnet sabahlarmış kendine özel geniş yaysız bir yatakta

Bakışlar yorgun, bir bir düşmüş tarihte zapt edilen kaleler
Sütun bacaklardan gençlik çok çok uzakta

Ah! Bir zamanlar saçlarını savuran o müthiş hovardalıklar
Kalçaların baştan çıkarıcı ateşli nağmeleri

Bedenimin kışkırtıcı o yalancı seyrimeleri
Masumlara tuzak olan 'Hıh!' deyişler, sahte tebessümler

Bir zamanlar ok olan kirpiklerde demleniyor yol yorgunluğu
Dudaklarım işitme engellilere haber okuyor

Dayanmıyor acılara burnumun direği
Gözlerim tazyiklere aciz contası bozuk bir musluk; sızdırıyor

Ah! Yetmedi biçtiğim ömür kumaşı bu bedenin kadim dostu
Gönülden erken ayrılmayacaktı ki

Ah! Seni elime bir geçirecektim ki
Anasını sattığım umut taciri hani o beden benimle ölecekti

İstanbul, 25.01.2008

Hasan Karahisar

AvruPa GuZELLEMEsi

AVRUPA GÜZELLEMESİ

-Monsieur, agzinizi bicak acmiyor!
-Dokunma bam telime bugün!
' Boşu koyuyorum dolmuyor,
Doluyu koyuyorum almıyor.'
Hiçbir harç yerinden kalmıyor.
İpin ucu elimde değil bugün.

Çağdaş Robin Hood devlet sizde
Yedikçe yiyen, susadıkça içen bizde
Bir de Robinsiz deneyin siz de
Anlarsınız soydaşlar neden içinizde

-Olmasa demek öksüz doyuran elimizde
Kalacak kimbilir nemenem işler elimizde

-Arıyorsunuz Nasreddin Hoca misali
Sükürle çaldığımız sazdaki o meşhur yeri
Aramaktasınız bir ileri bir de geri
Sen karar ver artık kim ileri kim kalmış geri
Parlıyor metresimin masmavi faltaşı gözleri
İsteyen buyursun oradan girsin içeri.

* Metres: bayan öğretmen anlamında kullanılıyor Fransa'da

Oyonnax-Lyon, 19.11.2009 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

AvruPaLı

AVRUPA'Lİ

Kopmuşum ben bağrından geride kaldı atam.
Burnumda tütüyorsun; Ey sevgili! Ey vatan!
Kuştüyü yastığım var ama ben nasıl yatam!
Bir ben miydim doymayan? Allah'ım ben ne yaptım?

Hesapladık herşeyi bir bir anamla, yârla.
Dönmehti hep niyetim alıp da traktör, tarla.
Değiştı dünyam benim bir çifte kem nazarla.
Kahrolsun zalim felek! Allah'ım ben ne yaptım?

Kızım adın koydurdum, "Elif" ne yapıp edip.
Annesinden de aldı, dil, güzellik ve edep.
Görse o sanır direk; adın lisanı arap.
Kendi başımı yaktım! Allah'ım ben ne yaptım?

Lisan mı var gurbette; satsam bilgimi pula.
Bildiğim yad elleri; anlatsam kız - oğula.
Canım, kanım Avrupa, ne onsuzum ne onla!
Yarılsa da alsa yer! Allah'ım ben ne yaptım?

Oyonnax, 19.10.2009 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Aynalar

Yıllarca baktım size, karanlıkta gösterin,
Size bakan bu yüzü, ışısız geri verin.
İyi günde değil de şimdi bir ümit verin.
Saklamayın yüzümü kalmaz artık aynalar.

Bulamıyorum artık, sizde gülen yüzümü.
Bilmem nerde arasam kaybettiğim dünümü!
Biliyorum dost olsak verirdiniz dünümü.
Karanlıkta yüzümü bulmaz artık aynalar.

Bakmayın sizdeki bu; değişmeyen aynıma,
Dışım içimi bilmez, bir açmazdır daima.
İçim kan ağlıyorken yüzüm hep güler sanma.
Bir teselli bulmadım gülmez artık aynalar.

Hep aynıdır suretim yıllar yılı açmadım;
Derdimi ben içimde bir sır gibi sakladım.
Sizi görmesin diye acılıyken bakmadım.
Ak düşen bu saçlar da kalmaz artık aynalar.

Garip geldim dünyaya çektim hayli ızdırap,
Ne yaşadın dersiniz; hepsi sanki bir serap.
Niye geldim diyemem olurum sonra harap,
Zaman neye gebedir bilmez artık aynalar.

İstanbul, 02.06.2006

Yurekten dokulenler

Yansıtmıyorsa seni aynanın sır"ı
Bir vuruşta kırmalısın camını
Baktıkça saklıyorsa sırrını
Vermelisin ona canını.

İNCİ GERMENLİLER

Hasan Karahisar

Ayrılma

Ardına bakmadan azimle yürü.
İstersen gelmesin ardından sürü.
Alay etse bile kölesi hürü.
Doğru-hak bildiğin yoldan ayrılma.

Aldırma, aldanma, yanma dününe.
Kem söz çağırsa da dönme yönüne.
Nice engeller de çıksa önüne,
İnsanı cezbeden dilden ayrılma.

Çağırsa da seni nemrutun biri.
Üstüne salsalar faniyi piri.
Hak yolda yürürken yaksalar diri.
Rabbine dost olan kuldan ayrılma.

Rahmana kul ol da kendinden sanma.
Vahayı bulmuşken seraba kanma.
Sonra ah vah edip narında yanma.
Saadete çıkan yoldan ayrılma.

İstanbul, 23.09.2006

Hasan Karahisar

B /eklerim SENİ

Arap atı gibi soyludur gülüm.
Sana yakışmıyor gelmesin ölüm.
Yaşlansa da beden geçmiyor gönlüm.
Belim bükülse de beklerim seni.

O eşsiz günleri seninle andık.
Bizziz geçenlere ah edip yandık.
Bu devran böylece sürecektir sandık.
Artık anılara eklerim seni.

İstanbul, 16.10.2006

Hasan Karahisar

Babam

İçi sevgi dolu koca bir yürek,
Bizi sever, korur sanki bir melek,
Evin ortasında yıkılmaz direk,
Altından kalkmayı biliyor babam.

İçime umuttur onun gülüşü,
Bana gayret verir sanki öpüşü,
Yükselmeye aşık sevmez düşüşü;
Bana kartal gibi geliyor babam.

Öfkesin kusmayı yutuyor her dem,
Bir söz verdiğinde biliyor erdem,
Her akşam buluyor değişik gündem,
Bana âlim gibi geliyor babam.

İstanbul,18.06.2006

Hasan Karahisar

Baharda Aşk Başkadır

Baharda uyanır ölüm uykusundan doğa,
Hazırlanır aşıkları kucaklayarak yataklığa,
Tertemiz duygular sunar aşıklara,
Haber uçurur daima kulaktan kulağa,

En güzel renkler okşar gözlerinizi,
En güzel nemeler siler kulak pasınızı,
En hoş havalar dinlendirir ruhunuzu,
En hoş hisler ısıtır artık içinizi,

Aşık olur her bahar;
Kağıt kaleme, bülbül güle,
Kelebek ışığa, toprak çimene,
Velhasıl maşukuna bütün aşıklar.

Her yürek coşkuyla çarpar baharda,
Her aşk tutkulu yaşanır, ne garip, baharda,
Kumrular misali buluşan aşıklar da,
Aşklarını bir başka yaşar baharda.

Hasan Karahisar

Baharı İiyorurur

Baharı yudurur yudurur iiyorurur
Yine sarhoş olacağıurur biliyorurur
Okşarken renkleri göz bebeklerim
Saklıyor utancını göz kapaklarım

Kader ağıyla hamak kurmuş devler
Bekliyorlar gelsin diye sevgililer
Ninniyle kucağıururda kışını uyutuyorum
Sevdanın dizinde gönül avutuyorum

İstanbul, 22.02.2008

Hasan Karahisar

Baharın Sihri

Sinmişti yere
Yeşilin bin bir rengi
Meftundu gözler
**

Buluttan güneş
Yağıyor tepelere
Bahar olarak

**

Siliyor güneş
Geceden kalanların
Matruş izini

**

Erguvanların
Kokulu nefesidir
Rüzgârın arzı

**

Damarlarımda
İksir olup dolaşır
Gülün kokusu

İstanbul, 03.11.2006

Hasan Karahisar

Barışı Ettik Meze

Kafatasından kadeh
Maymun beyni meze
Bulur muyuz ki felah
Kan ve gözyaşı hep taze
Yandaşı var meddah
Avazı olmayanca kepaze
Cambazıdır 'Billâh!'
Onunla geliriz dize
Iraksa gönülden İlah
Kim yardım etsin bize
Hayatın değilse salah
Akittiğin kanda boğul..../
Deme hiç edepsiz.

Barışı ettik meze
Geldik gafletle dize
Gözyaşında biz boğulduk
Her kapıdan kovulduk
Atmak istersen bir gün zulüm derisini
İçine akıt da gözyaşını; boğsun artık yeisi
Kendini feda et de düşünme hiç gerisini
Bu dava burada bitmez; .../
Getirirler gerisini.

İstanbul, 02.06.07 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Başımı Alır da Giderim Dostlar

BAŞIMI ALIR DA GİDERİM DOSTLAR

Âşıklar alırsa kem gözden murat
Başımı alır da giderim dostlar
Rüzgârla ayarsa bindiğim kırat
Başımı alır da giderim dostlar

Gün olup düşerse kara toprağa
Dönmeden yemyeşil filiz yaprağa
Şakırsa dallarda o namert kuşlar
Başımı alır da giderim dostlar

Helal etmez ise hakkını bize
Kahretse analar her birimize
Duymazsa yaşamak haram kulaklar
Başımı alır da giderim dostlar

Limanlar olmazsa sığınak dosta
Belli ki o zaman duygular hasta
Çareden kesmişse umut doktorlar
Başımı alır da giderim dostlar

Ar namus çıkmışsa arza pazara
Girmezse ben diyen erkek mezara
Kalmazsa ufukta özden umutlar
Başımı alır da giderim dostlar

Karışmış bu düzen kör olmuş millet
Adam sendecilik getirmiş zillet
Erdem ayakaltı başsa ayaklar
Başımı alır da giderim dostlar

Beyhude dövünmek, sövmek geçmişe
Nasıl küser insan Ay'la Güneş'e
Yalan pirim yapmış faniyse ruhlar
Başımı alır da giderim dostlar

Düşene el uzatmaz vurursa canlar
Gönül gözlerinden akmazsa yaşlar
Dünyadan pılımı pırtımı toplar
Başımı alır da giderim dostlar

Oyonnax, 04.12.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Bayram Günüdür

Bitsin dargınlıklar, küsler barışsın,
İyilik yolunda önde yarışın!
Beklenen, özlenen kutlu barışın
Meşalesini yak bayram günüdür.

Meteliğe sor ki bu gün kimlesin?
Git minik bir ele çocuk sevinsin!
Kanatlısın bu gün, sevgi güçlensin!
Gönle muhabbet ek bayram günüdür!

Böyle tatlı bayram nerde görülmüş!
Evlerin harcına şeker dökülmüş.
Acı ve kederi alıp götürmüş.
Kurulmasa da tak bayram günüdür!

İstanbul, 23.10.206

Hasan Karahisar

BeCaYiŞ

BECAYIŞ

Bakir yönlerini bırakırken bana
Balta girmemiş yanlarımı aldın götürdün
Genliğini bırakırken bana
Zıpkın, bıçkın yanlarımı aldın götürdün

Oyonnax, 23.10. 2011 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

BeDeL

Ömrün her dakikası ayrı bir bedel
Bazı dakikalar vardır ömre bedel

Bazı değerler vardır bin can bedel
Canlar vardır uğruna ödenir bedel

Kıymeti vardır bir şeyin ödenmişse bedel
Nice kıymetler vardır asırlara bedel

Ne ölümler vardır cennettir bedel
Ölenler vardır ödenir cennetle bedel

İstanbul, 19.02.2008

Hasan Karahisar

BeKLeYiŞ

BEKLEYİŞ

Bir ışık bekleyen gönül hanemi
Sen gelirsin diye açık bıraktım
Sensiz hiçbir türlü bitmez gecemi
Aydınlatan ayı mahzun bıraktım

Mahcup hislerime attığın tekme
Sildi gözlerimi derdini çekme
Beyhude hasretin gönlüme ekme
Sabır gömleğimi yensiz bıraktım

Duydum çok özledim deyişlerini
Seyrettim rüyamda gülüşlerini
Bekledim ıssızca gelişlerini
Gülizar kapımı açık bıraktım

Ağustosta sarkan saçaklarımı
Geceye benzeyen şafaklarımı
Çileyle ördüğüm yumaklarımı
Hem garip hem yetim, öksüz bıraktım

Oyonnax, 24.10. 2011 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Belki

Gurbet elde kaldım gönlüm yaralı
Gam, keder sorarsan o da sevdalı
Kendine bir yürek buldu bulalı
Halini görseydin gülerdin belki.

Sen gideli inan halim perişan
Artık damarımda kurudu al kan
Hasretin içimde şimdi bir volkan
Gözyaşımı görersen silerdin belki.

İstanbul, 18.12.2006

Hasan Karahisar

BeN BaBaMIN KuğuSuYuM

BEN BABAMIN KUĞUSUYUM

her gurbetin nihayetinde
sılaya dönmek var yine de

babamı beklerim özlemlerle
öpsün boynumdan hasretle

kuğusuyum babamın
sanırdım şahan kargaya yavrusu
öpmeden boynunu oğlumun

kokusunu alıyorum
açım
fırından yeni çıkmış
somun öptüğümde
oğlumun
boynundan
babam gibi

merakımı af buyursun
oradan çıktığını
nereden bilirdi
o
evlat kokusunun
bilmem ki....

Oyonnax, 29.04.2010

Hasan Karahisar

Benim İçin

Gözlerim son kale düştü düşecek,
Kalbime varsa yol ordan geçecek.
Sonra söyleneni kim işitecek!
şu aşk ateşini yak benim için!

Titriyor bedenim dersin kıştayım,
Gülmüyor hiç yüzüm artık yastayım,
Tutmuyor el, ayak sanki hastayım,
Bu aşkın tarifi yok benim için.

Gonca gül derersin güzde baharda,
Benim için birdir iki bahar da
Gönlümde rengarenk güllerim var da;
Kırmızı gül derip tak benim için!

İstanbul,27.06.2006

Hasan Karahisar

Benle HasbiHâl

Rafa kaldırdıklarınla doldu kitaplık
Sakin deme nerde kaldı insanlık
Aydınlanma yolunda bulundu karanlık
İki gönle seyran oldu samanlık
Zarafeti tepen kadın oldu askılık
Bizi bizden koparıp aldı hayranlık
Mazlum adanmış buldu kendini kurbanlık
Vefalı diye uyuz it oldu evlatlık
Vicdan susup anne buldu kiralık
Açılmıyor haksızlıkta; ağızlar bayramlık
Âdemoğlu haddi aştı; iddiası ilahlık
Karşılıksız kalır sanma bu sanallık
Suçun büyük, kendine dön ey insanlık!

İstanbul, 03.06.2007

Hasan Karahisar

BeŞiKTeN MeZaRa

I.
çığlıklar
göz yaşları
tingir mingir
sallanır musikili
bir hayat
bunlar altın çağlar

II.
pamuk şekeri
horoz şekeri
kağıt helva
bir de kırmızı burunlu
palyaço
nostaljiler döner durur
taş plaktan günümüze
atlı karınca çağları

III.
en yankılı yürek sesleri
pembemsi yanaklar
uçuk kaçık hayaller
toz pembe bir hayat
sevdanın kavak yelleri
ilk göz ağrısı çağları

IV.
ne metre ne de termometre
ölçemez hiç bir aygıt
bir yel eser ılgıt ılgıt
kanla yazmışlar
bu tarihi
etrafta hem av bol
hem de ağ
bunlar civa çağları

V.
bunu zimba tarif eder
ya da yirmilik çivider
tarif ederken kendini
tepesinden balyozla
vursa biri hani
delecek gibidir yeri
biçkin çağları

VI.
mazide kalmıştır artık
seçme – seçilme
yanaştı ne iş olsa yaparım
bir gözünü kapa da bak
geçti kusur bulmak
adı ram çağları

VII.

yok artık armudun sapı
üzümün çöpü
iki gözü birden
kapama zamanı
bekleyen gemi var
gözlüyorsun limanı
şimdi artık el sallamadan
gitme zamanı
fani çağları

LYON, 10.02.2010

Hasan Karahisar

BeZiRGaN

"Yamadık dünyamızı yırtarak dinimizden,
Din de gitti dünya da gitti elimizden."
Ömer HAYYAM

BEZİRGAN
Sanki hepimiz bezirgan
Din dediğin de pazen
Yırtarız yamarız
Biz bunu hep yaparız
Eline makas alan
Bir top kumaş bulan
Soyunur bu işe
Mevlanın ağız verdiği konuşur
Varsayımlar din olur uçuşur
Sonra güleriz keşe
Arkası keşke
Ah keşke

"Kıral çıplak! " diyeceğimiz yerde
Yoktur üstümüze kumaş biçmede
Çünkü doğmamış çocuk çoktur bizde
Şattık onbeşe
Aldığımız dini beleşe
Sonunda döndük leşe
Gözü doymaz bezirganlık işte
Lakin kim olacak hesapta
Ahiret dünyayla
Pirinç bulgurla
Takasta
Suç mu?
Kimde olacak!
Tabii ki makasta...

Oyonnax, 06.04.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Bil Kİ Seni Çok Seviyorum

Şakıyorsa gül dalımda şen bülbüller
Yosun kokusu karıştırıyorsa nefesime engin denizler
Karanlıklarımda açıyorsa ay yakamozdan geçitler
Şebnemler yağdırıyorsa umutsuz yangınlarıma geceler
Güneşin sıcaklığında ölüyorsa hisleri kör eden elemeler
Kalbimin ritmiyle yarışıyor yusufçuğun tuttuğu demler
Seninleyken kaba yel görmüş kar gibi eriyorsa hüzneler
Bil ki seni çok seviyorum.....

İstanbul 25.06.2007 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

BiL-BuL Nedir?

Girince sen gönlümüze
Sayfalar hep geldi dize
Deneye yanıla bulduk
Biz şimdi medeni olduk

Kurt düşünce içimize
İcatlar yaptırdın bize
Ümitle besledik seni
Bahşettin eskimez yeni

Bir düştün sen fikrimize
Keşfettirdin arzı bize
Bimerak yüzüne tükür
Bu günümüze çok şükür

Hasan Karahisar

Oyonnax, 16.01.2011

Hasan Karahisar

Bir Ara Bir SoR

BIR ARA BIR SOR

Tut ki ben Yusuf'um kör bir kuyuda
Ne yer ne içerim bir ara bir sor
Mecnun'um Leyla'yla aşk kervanında
Neyim ne haldeyim bir ara bir sor

Dağlardayım tut ki Ferhat misali
Balık karnındayım Yunus misali
Roman içindeysem Şirin misali
Ne olur halimi bir ara bir sor

Oyonnax, 12.12.2011

Hasan Karahisar

DOST KALEMLERDEN

ırak idik gözden,gönülden olduk
özlem şarabıyla kadehe dolduk
vuslata ermeden sarardık, solduk
tükenmeden ömür,bir ara bir sor.....

Gülşen Gülmez

Hasan Karahisar

Bir Dilek Tutun!

Atlas bir yorgan buldum,
Yedi rengi getirip serptim,
Dünyanın üstüne örttüm;
Altına geçip dilek tuttum:

Sağanak sevgi yağsın üzerimize,
Mutsuz insan ilişmesin gözümüze,
Avuç açan kul çıkmasın önümüze,
Kem sözler uğramasın dizelerimize.

Dostlarım, şimdi sıra sizde;
Bir dilek tutun gönlünüzde!
Umutla sulayın bahçenizde!
Gün olur gerçekleşir hayaller de!

İstanbul, 26.07.2006

Hasan Karahisar

Bir Dünya İstiyorum

Gündüzleri kısmetli; insanlar her an mutlu,
Hiç dertlisi kalmamış bir dünya istiyorum!
Gecelerinden emin yarınından umutlu,
Hayalleri solmamış bir dünya istiyorum!

Kötülükten arınmış, mutluluğa kanmamış,
Zenginlik kalbe inmiş, kibirle bulanmamış,
Çıplakları giyinmiş, yoksulu dışlanmamış,
Gözyaşıyla dolmamış bir dünya istiyorum!

İstanbul, 07.12.2006

Hasan Karahisar

Bir Gün

Ak drp saçlarıma neden mi dersin?
Eremedim muradıma eller mi ersin?
İstemem hacet kimseden önüme sersin!
Belki Şu maks talihim; açılır bir gün!

Zaten bir garip yolcuyum hayat yolunda,
Silinmeyen kara yazı varken alnımda;
Şu feleğin sillesi de neymiş yanında,
Beklemem artık bir kucak; açılır bir gün!

İstanbul, 27.08.2006

Hasan Karahisar

Bir Hünerrdir Yaşamak

Varlıkta darlık çekmek; yoklukta sefa bulmak,
Mutluluk edasında bir hünerrdir yaşamak.
Bulduğunu yitirmek; yitirdiğini bulmak,
Unutanın usunda bir hünerrdir yaşamak.

Arsız, hırsız olmadan; mazlum ahı almadan,
Hataları görmeden, düşküne hor bakmadan,
Bir makama kanmadan; şöhrete aldanmadan,
İnsanlık potasında bir hünerrdir yaşamak.

Umutları yıkmadan; şehvete aldanmadan,
Paraya kul olmadan; çuluyla var olmadan,
Aklıyla övünmeden; kibriyaya dalmadan,
Yaratılış rotasında bir hünerrdir yaşamak.

İstanbul, 09.09.2006

Hasan Karahisar

Bir Seni - Bir Beni Gördüm

Bir seni gördüm; karşılıksız seven beni.
Bir seni gördüm; aramadan bulan beni.
Bir beni gördüm; rüyalarda bulan seni.
Bir beni gördüm; canından çok seven seni.

Bir seni gördüm; yokluğuyla üzen beni.
Bir seni gördüm; isteyince veren beni.
Bir beni gördüm; şefkatiyle deren seni.
Bir beni gördüm; aşkıyla öven seni.

İstanbul,05.05.2006

Hasan Karahisar

Bu AŞK Burada Bitmemeli

BU AŞK BURADA BİTME MELİ

Bu aşk burada bitmemeli
Çalınacak kapılar kaldı içimde
Bakir duygularım
Sevda çekmek gibi, yanık türküler mesela
Türkü yakmak sevdaya...
Hasret gibi, bir ucu yanık mektuplar mesela
Eskitme olsun diye taklidi değil
Hasret kokusu taşıyan yüreğinde satır satır
Bu aşk burada bitmemeli

Bitmemeli bu aşk burada
Okunmadık kitaplar kaldı içimde
Aklımın köşesinden geçenlerim
Yüreğimi çırılçıplak soymak gibi
Mesela
Aklımın sivrilen memelerine dokunmak gibi
Sıcacık bir tene dokunur gibi
Mesela misal bu ya...
Ne çıkar olsa...
Bu aşk burada bitmemeli

Bitmemeli bu aşk burada
Boğulacak P... ler kaldı içimde
İsyankâr yanlarım
Şeytan taşlamak gibi mesela
Naif aşklara tebelleş olmuş kör şeytan
Mesela sevinçlerim
Tanıtım reklamlarıyla haşır neşir olamamış
Hüzünlerimin gölgesinde kalmış yıllarca
Bu aşk böyle bitmemeli
Bitmemeli bu aşk böyle
Bitmemeli

Oyonnax, 30.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

BuDaLa

Bir suç işlemiş Adem
Bedel ödemiş dedem
Kalp temizliği erdem
Kötülere cehennem

Bizimdi zaten cennet
Atamızdan emanet
Aman ha çekme zahmet
Sık dişini de sabret

Kerim olan Allah var
'Nefsim hemderdim! ' diyor
Şeytandan ricası var
'Bırak yakamı! ' diyor

Lyon, 23.12.2009

Hasan Karahisar

BulMacA Siir

Okyanus yuzduruyorum
Gozlerinde yelkenli
Hayallerimi sen gittin gideli
Seriyorum soluk soluga
Maskemi
Atiyorum adimlarimi bosluga

Buldum nefesini ilik mazi kitabinin
Sirazesinde gulde kurumus
Cektim icime kana kana

Ta ki atiye uzanan fisildadim
Kulaklarina resimlerimi
Mazi aynada raksetsin
Billur kokun gulkurusu
Irmakli sut banyosundaki

Soldan saga cozedediklerimi
Asagidan yukariya deniyorum
Simdi ey sevgili
Dileniyorum attigin kor dugumu
Gozunden dusen bir kiristalle
Yaktigin kalp ceperlerini
Tamiri bilmem mumkun mu

Sana ayansa da ruhuna
Uflenen dumanli iksirin tarifi
Yakiyor simdi tarifsiz bedenimi

Oyonnax, 01.12.2009

Hasan Karahisar

BumeRRanG

BUMERRANG

Attınsa sevgi okunu
Say ki kendine attın
Ektiysen şer tohumu
Zaman besler büyütür
Ezayı kendine ettin

Yaptın da attın denize
Ne kaybettin iyilikten
Kötülükte her kişiyse
Emsalsiz vaadi teptin
Cidden çok ayıp ettin

Maksadın insan avlamak
Madem ona iyilik yap
Vahşi hayvan avlamaksa
Kurarsın iyi bir tuzak
Tersse işin zarar ettin

Zerre şer cezasız olmaz
Zerre iyilik bedelsiz
Dünyadayken istediysen
Hayal kurup beklediysen
Billahi acele ettin

OYONNAX, 12.12.2011

Hasan KARAHISAR

Hasan Karahisar

CaNaN

CANAN

Kokun ekmek kokusu bana
Fırından yeni çıkmış
Nasıl güzel gelirse aç insana
Yemek isterim
Başlayıp ucundan
Ama nasıl? Kırmadan...
Dişlemek neyse de
Hem doyamam seni yemeye
Hem de kıyamam
Saklamak isterim yarına
Canımın içi
Sıcak somun gibi 'öpüp başıma koyduğum'
Anamın ak sütü gibi helalsin
Amma velakin ulaşamam varlığına

Dün akşamdı
Yine aklıma düştün
Kovamıyorum seni zihnimden
Hani diyorum hazır gelmişken
Yeri de gelmişken...
Derken çekip gidiyorsun
Gelişin gibi aniden
Kendiliğinden
Bilsen ne kadar muzdaribim
Arz edemediğim halimden

Zaman süngeriyle
Mazinin buğulu camından silmek istedim
Geçmişin izlerini
Ama yine olmadı

Gözlerimde kamp kurup seranat yapıyor
Her gece o mahsun bakışın
Benden kalan geriye
Giderken götüremediğin canım
Bir de hayalimde yaşattığım
Öbür yarım

Seni bekliyorum
Buluştuğu yerde gelecekle geçmişin
Senden öksüz bıraktığın bu can
Usanmaz beklemekten
Çıkmadıkça o can
Vazgeçmez cananından

Umraniye, 04/10/2013 Hasan KARAHISAR

Hasan Karahisar

Canım Annem *Mektup*

Hayatını kazanırken nasır tutmuş, ama bana pamuk gibi gelen ellerinden; Rabbi'ne olan şüküründen nurlanmış ve helâl rızıkla kanlanmış pembe yanaklarından öperim. O menekşe gözlerinden hayalim hiç eksilmesin isterim. Bir de iyilik için çarpan o tertemiz yüreğinde hep kalmayı dilerim.

Canım annem, hani derdin ya: "Yavrum sen doğduğunda sevinemedim pek; herkes öldü diye bana baş sağlığı dilerken ben koşarak gittim bir soğan buldum, ezdim, burnuna tuttuğumda aksırarak uyandın ve ağlamaya başladın. Acaba dünyaları verseler bu mutluluğu değişir miydin?"

Hayat benim için böyle hazin başlamış. Öncesinde sana ne yorgunluklar ne eziyetler ne sancılar çektirdiğimi sen biliyorsun. Ne ben sordum ne de sen anlattın. Zaten beni üzme hiç kıyamazdın.

Küçükken bana nasıl hitap ettiğini hatırlıyorum; yavrum, canım, aşkım, benim yavrum, ceylanım, nar tanem, nur tanem, bir tanem... Daha hangisini sayayım bu güzelliklerin.

Beni kucaklarken bir sıkışın vardı ki; nefes almadan bir müddet öylece kalırdım. "Hıııh" diye bir ses nefesimle birlikte ancak çıkardı. Tabî ki hasret giderdiğimiz zamanlar.

Yatarken bana öğrettiğin duayı hâlâ hatırlıyorum. Ben de çocuklarıma öğrettim: "Yattım sağıma, döndüm soluma, melekler şahit olsun dinime imanıma. Ölürsem, eşhedüen la ilahe illallah, ölmezsem şükür elhamdu lillah."

Bir de ninemin duasını söyletirdin: "Yattım Allah'ım kaldır beni, nur içine daldır beni, eğer vadem dolduysa, imanla Kur'an'la gönder beni."

Ardından da "Allah kocakarı duası nasip etsin." diye eklerdin. İnsan ölüme yaklaştığını hissedince daha mı ihlâslı oluyor acaba! Hakikaten anneannemin ve babaannemin içinden geçirdikleri şeyler oluverirdi, öyle değil mi?

Evladım! Okuyun! Okumak gibisi yoktur. Ne kötülük gelirse cehaletten gelir. İsmi hatırlayamadığın birisi vardı. Sana demişti ki: "Cahil dostun olacağına, okumuş (âlim) düşmanın olsun." Bu sözlerini hiç aklımdan çıkaramıyorum.

Bir de "cehalet gider, eşeklik baki kalır." diyerek şu hikâyeyi anlatırdın: " Bir baba oğluna; 'oğlum sen adam olamazsın.' dermiş. Çocuk okumuş ve kaymakam olmuş. Bir gün babasına şoförünü göndererek makamına getirtmiş. Babası huzuruna gelince de: "Baba! Hani bana sen adam olamazsın derdin ya! Bak! Kaymakam oldum." Babası da: "Oğlum ben sana kaymakam olamazsın demedim ki adam olamazsın dedim. Eğer adam olsaydın babanı ayağına çağırmazdın, sen onun ayağına giderdin." demiş.

Babamla benim için kavga ettiğiniz o günü hatırlıyorum. Babam: " Onu okutacaksın da işleri ben mi yapacağım! " diye bağırmişti sana. Sen de: "Biz çocuğumuzu bizi rahat yaşatsın diye mi dünyaya getirdik. Ona iyi bir hayat sunamayacaksak, sefaletine tanık olacaksak neden yaptık bu çocuğu? " diyerek karşı çıkmıştın.

Birbirinize bağırmanızı kafamdan yorganı aşırarak dinlerdim. Sonra da uyumuş numarası yapardım.

Okula gitme vakti geldiğinde usulca yanıma gelip beni öperek şöyle demiştin: "Sen üzülme yavrum! Baban cahil! Okuyup meslek sahibi olduğun zaman senin ve ailenin mürüvvetini- inşallah Rabbim o günleri gösterir-görünce şimdi yaptıklarına pişman olacak. Biliyorum ama ben üzüldüklerimle kalacağım.

Anneciğim! Sen benim için ne zahmetlere katlandın biliyorum. Hakkını ödeyemem. Senin yaptığını kaç anne yavrusuna yapar bilemem. Kulağına küpe olsun iyi dinle dediğin nasihatlerin hâlâ kulaklarımda çınlıyor. Benim için 'yoldaki işaretler'di onlar. Hayatım boyunca da öyle kalacak. Zamanla sana neden "Bilge Teyze" dediklerini daha iyi anladım.

Biliyor musun anne, bir tanen şimdi çok mutlu. Bu mutluluğumu ve rahat hayatımı sana borçluyum. Ya babamla kavga ederek beni okutmasaydın. Şimdi ne yapardım! Düşünmesi bile bana korkunç geliyor. Sana minnettarım anne, her zaman dua

ediyorum senin için.
Ama ben senin için hiçbir şey yapamadım. Anneler gününü kutlamak için gönül bahçesinden derdiğim bir buket çiçeği ve iki damla göz yaşını şimdi başucuna koyuyorum. Benim dünyaya geldiğimdeki gibi, şimdi sen de bir meleksin değil mi?
İstanbul,12.05.2006

- * 'Kadın çocuk değil, toplumu doğurur.'
- * Bu mektup annelerimize ithaf olunur.
Bütün annelerimizin anneler günü kutlu olsun.

Hasan Karahisar

Cemre Düştü Gönlüme

Bahar gelmeden önce
Hazırlık tamamdır bence
Gül olup açmağa
Nasıl hazırsa gonca,

Hep bir işaret bekler
Dirilmeğe ölüler.
Gönlümün de varmış
Bir beklediği meğer.

Mahcup bir bakış mı desem!
Tatlı bir tebessüm mü desem!
Yoksa edalı bir ses mi desem!
Bilmem ki nasıl söylesem!

Gönlümü sarıverdi birden
Bahara cemre düşerken
Her şey değişti benim için,
Günden güne eriyorum için için.

Duygularım sanki med-cezir
O güldükçe benim de içim erir.
Sessizliği bile hani ne bilem!
Her hareket de başka bir âlem!

Bazen elim, ayağım titrer.
Bazen soğuktur dökülen terler.
İçim içime sığmaz oldu be kuzum.
Ama inanın ki ben suçsuzum.

Gözümü yumunca sanki karşımda gonca,
İçimi ısıtır, içimi yakar, hatta titretir bedenimi.
Ay inanmıyorum! Bunların hepsi sahi mi?
Bilmiyorum ama bu normal adam hali mi?

Ne desem, bilmem ki nasıl demeli? !
Yoksa bizimki biraz terelelli mi?
Gönlüm divane mi yoksa deli mi?
Adını siz koyun! Buna ne demeli?

İstanbul,19.04.2006

Hasan Karahisar

CinASLI BeyITLER

CİNASLI BEYITLER - I

I.
Tut öksüzün elinden yap yetim yanında saf
Allah ile aldan da herkes seni sansın saf

II.
Tenezzüle değer mi bir bindallı basmaya
Bekliyor seni cennet kıyamazsın basmaya

III.
Uçurur bir tutam ot deveyi türlü yardan
Nefsi emmarem için geçmem anadan yardan

IV.
Nice ocaklar söndü takıldılar yosmaya
Biçerdöver samanın gerek yoktur yosmaya

V.
Feryad ediyor ama asla ah etmiyor gül
Söndürüyor göğsünde bülbüle diyor ki gül

Moirens En Montagne, 24.02.2010

Hasan Karahisar

CiNASLI BeYiTLer -II

VI.
Kırdığın tüm kalpleri beyaz mintanına yaz
Çıplak bir kalple dolaş insan içinde bu yaz

VII.
Her gün yarın diyenin tabutunda al yazma
Allah'ım böyle yazı benim neslime yazma

VIII.
İmeceye davet var al eline bir kazma
Sana dostum diyenin sakın kuyusun kazma

IX.
Cömertim diye diye elindekini saçma
Gösteris olsun diye comertlik yapmak saçma

X.
Canım cicim diyenin arkasından pek koşma
Eli kalem tutanlar yazarlar sonra kosma

Oyonnax, 25.02.2010

Hasan Karahisar

CiNaSLi BeyiTler - III

BEYITLER – III

XI.
Haccın müthiş rüknüdür Safa ve Merve'de say
Kul gönül bıraksa da Rabbinin hatrını say

XII.
Sen öfkene hâkim ol o sanki gerilmiş yay
Dedikodu değil de marifet ilmini yay

XIII.
Ağaçların içinde bir gürgen bir de kayın
Eş emanet edecek en emin kimse kayın

XIV.
Has bahçede gül biter bataklıkta ise saz
Gönülleri coşturur dut ağacındandır saz

XV.
Başladığını bitir kuyruğunu dahi yüz
Kapattığın kapıyı bir daha çal varsa yüz

25.02.2010

Hasan Karahisar

CoCuKluK

COCUKLUK

Yağmurlu bir havada buğulu gözlerimde buldum
Askıntı oldu bana yakamdan çekiştiren çocukluğum
Hatırını kıramadım önce gök kuşağıyla ip atladım
Ardından atlayıp bir kümülüse rüzgar sörfüne çıktım

İçim içime sığmıyor o yıldız senin bu gezegen benim
Cadisüpürgesi kuyruklu yıldızım gündelik bineğim
Göz kırpar gibi yolumu aydınlatan şimşek fenerler
Yaşasın ara sıra yoluma çıkan bulut taksili seferler

Yedi güneş rengini pedirikte yün misali eğiriyorum
Rüzgârgülü yapıp topaç gibi fırıl fırıl döndürüyorum
Bir de ne göreyim sanki her yer Çukurova bembeyaz
Kardan adam kıskansın gökyüzünden mektup yaz

Bakın bakın buluttan beyaz tüller giymiş süzülen gelin
Yıldız tacıyla süsleyelim dolunayı çocuklar haydi gelin
"Yatağı göl olmuş bu çocuğun değiştirin bir zahmet"
Hepsi rüyaydı demeyin sakın okurlar ceddime rahmet

Oyonnax, 23.01.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Cumhuriyet Yolu

Umut yolculuğuna bir gemi çıkıyordu.
Yarıp karanlıkları gelecek kuruyordu.
Vatanın toprađında dűşmanlar duruyordu.
Ardında Anadolu yalvarıp ağlıyordu.

Nasıl tutsak edilir özgür doğmuş bir kavim?
Yayınlandı o anda Amasya'da bir tamim;
Türk özgür kalacak olmasın bunda vehim!
Kahraman milletimi kim, nasıl bağlıyordu?

Erzurum'da toplandı kudretli delegeler,
Bu birliğin adına Milli Kongre dediler.
Manda ve himayeyi reddi miras ettiler,
Yurtta ırmaklar gibi; gönüller çağlıyordu.

Sivas dűşüncelerin karar olduđu yerdi,
Tam bağımsızlık deyip kurtuluş belirlendi.
Amasya'da başrolde o temsil heyetiydi.
Sancılarla birlikte hükümet doğuyordu.

Ankara bir doğuma beşiklik ediyordu;
Hainler karşısında Milli Ant duruyordu.
Millet egemenliği meclisi kuruyordu.
Bizlere mutlu ve hür gelecek sağlıyordu.

Sevr denilen antlaşma vatanı bölüyordu,
Muhatap bulamayıp doğmadan ölüyordu.
Kuvay-ı Milliye'yle millet diriliyordu.
Aziz milletim ona mühimmat sağlıyordu.

Yurdun dört bir yanına dűşmanlar akıyordu.
Cephelerde bu millet destanlar yazıyordu.
Sakarya er meydanı dünyayı sallıyordu.
Ordumuz bu zaferle dűşmanı bađlıyordu.

İşte Büyük Taarruz Atatürk Başkumandan,
Ordusunun başında diyordu: "Hodri meydan! "
Namert dűşman bozuldu, kaçtı dađdan, ovadan,
Engin deniz onlara kurtuluş sağlıyordu!

Bütün dünya şaşırđı; bu ne yenilmez kuvvet!
En sonunda bu millet kurdu büyük bir devlet,
Sahip çıkarsan eğer; uzaktır bizden zillet.
Türk Milleti sahip çık, hakkındır CUMHURİYET!

İstanbul, 19.10.2006

Hasan Karahisar

Çağdaş Madrabaz

Bilir misiniz eskiler ne der?
Çıracak ustayı geçmezse eğer;
Meslek yok olup ölür gider.
Ustayla bir meslek sürer gider.

Sen bir de çağa uydurana bak!
Dinle, ne diyor akıllının biri bak!
"Geçtiğin köprüyü yıkmağa bak,
Arkandan yetişen olur mu bak!"

Öğüdü verene kız, yoksa kim tutmaz.
Eskisi mi yobaz, yenisi mi kurnaz?
Menfaate gebe bu yara hiç onmaz.
Akli fenalığa çalışır; işte madrabaz!

30.05.2006

Hasan Karahisar

Çanakkale

Çanakkale, bir tarihin yazıldığı yer:
Taşdığı 250 kiloluk mermisiyle Seyyid Onbaşı'nın,
Türk Milleti için kendini feda eden 57. Alay'ın,
İsimleri dahi sır olan kahraman Mehmetçiklerin,
"Çanakkale Geçilmez! " diyen Mustafa Kemal'in
Yazdığı bir tarih.

Çanakkale, bir vahşetin yaşandığı yer:
Denizdeki her katrenin kızıla boyandığı,
Mermilerin vücutları lime lime ettiği,
Memleketimde nice ocakların söndüğü,
Vahşi hayvanların bile gıptayla izlediği
Korkunç bir vahşet.

Çanakkale, Allah lafzının susmadığı yer:
Düşünen bir zihinde, çarpan bir yürekte gizlenen,
Nidalarla, tekbirlerle, iniltiyle arşa yükselen,
Dualarla, dillerde, dudaklarda huşuyla vücut bulan,
Şehitlerimizin son nefesinde hayat bulan
La ilahe illALLAH lafzı.

Hasan Karahisar

Çanakkale Şehitleri (Vatanın Aziz Evlatları)

Ne Muzafferler gördü bu vatan binlerce kefensiz yatan
"Ölmeyi korkudan değil! ..." diye sözünü başlatan
"Vatana lazım olduğumuzdan..." diyerek kesip atan
"İstemiyorduk! " derken yerin dibine batan

Hiç düşünmemişlerdi bile bıraktıklarına dönmeyi
Aklederler miydi hiç sırtlarından haçerlenmeyi?
Hüner saymışlardı o vatan ki uğruna ölmeyi
Yeğlemişlerdi sanki görmektense bu günleri, ölmeyi!

"Ne işim var? ", dersin utanıp sıkılmadan bir de dinle
"İnsan yapısı, manevi kudretten..." Sanders'ten tasvir-i atanı dinle
Utanmayıp Mehmetler gibi sen de yaşasaydın bu dinle
Bürünüp şehvet esbabına boğar mıydın evladını yed inle?

İstanbul, 04.09.2007

Hasan Karahisar

Yed: el

Hasan Karahisar

Çocuk

Kendine bir dünya her daim kurar,
Yıkamazsan onu sen, vermez bir zarar.
Yalnız şunu bil ki, tutmazsa ayar;
Atası durmadan saçını yolar.

Çocuklar uslanmaz her daim azar.
Bizimki usludur, azana kızar.
Söyleme ellere deymesin nazar.
Bakarsın sonradan gaflete dalar.

Çocuğa emek ver bıkma, usanma.
Kaba hat mi yaptı, sakın acıma.
Böylece uslanır bundan hiç korkma.
Adam sende dersin perişan olur.

Oyun denince sen, tutma hiç onu,
Değil bir kelime; dünya bil onu.
Sen bırak gönlünce, oynasın onu;
Oyunsuz inan ki bir günde solar.

İstanbul, 14.05.2006

Hasan Karahisar

ÇOCUK (un/unuz) MUYUM?

Dünyaya geldiğim andı:
"Acaba şimdi ne olacak! " telaşındaydım,
Bir de çevremdekilerin nazarlarındaydım.
Gelenler birbirine sarılıp öpüşüyorlar,
Sonra da beni incelemeye dalıyorlar:

Burnuna bakın aynı annesi!
Babamın suratı ekşiyince de
Yok, canım, gözleri de babası!
Kimi görürlerse darılmasın aman!
Ninem öksürse aniden
Bir yanıma benzetiyorlar hemen.
Anlayamıyorum kime benziyorum!
Her an birisine benzetiliyorum.
Yoksa ben ayna mıyım?

Büyüdüm, yaramazlık yapıyorum:
Şimdi de kimseye benze.....um.
Annem diyor ki: "Babasına çekmiş! "
Babam da demez mi: "Hayır sana çekmiş! "
Şaşırdım kaldım!
Kafam masa tenisi izliyor sanki...
Akıllı bir söz söylesem,
Ya da bir şey yapsam;
Seni gidi çokbilmiş seni!
Kime çekmiş bu böyle!
Herkes atılıyor hemen:
"Eeee, kimin oğlu / kızı,
Aynı ben!

Bekliyorum şimdi;
Ben ne zaman ben olacağım?
Bilmem ki!

İstanbul, 26.10.2006

Hasan Karahisar

Çocuk Aklı-Çocuk Haklı

Rızkının peşinde koştuğu
Planlarla uğraştığı andı bir babanın,
Hani terinin ilaç olduğu
Ailesine âşık, müdavimi emek hazzının.

Çalışmasını böler iki çocuğu;
İsrarcılarıdır kendileriyle oynamasının.
Bellidir her halinden meşgul olduğu
Plânını yapar bir saatliğine kurtulmanın.

İyi bildiği halde çocukluğu
Oyalayacak bir şey arar içinden derginin.
Bir sayfa bulur dünya haritasının olduğu;
Ayırır küçük parçalara ucuyla makasının.

Uzattığı yap-bozu alır iki çocuğu;
Hemen getirirler ardından geçen iki dakikanın.
Babanın merakıdır o an da nasıl olduğu!
Şaşkınlığı içindedir eksiksiz yapılmasının!

Çocukların yüzünde başarmanın mutluluğu
Üzüntüsünü yaşar bir saat kazanamamanın.
Hayret vericidir çocukların çabukluğu
'Bir adam resmi vardı arkasında haritanın! '

Der,
Mutlu iki çocuk
Hem de gülümseyerek.....
Babalarını sürükleyip

Götürerek

İstanbul, 10.10.2006

Hasan Karahisar

Darağacında Dram

Bugün efkâr çekti gönlüm
Tutuklu bütün azalarım
Darağacında ruhum kalbimin
Soyunadursun cellâtlığa ayaklarım
Onda ne gezer o yürek

Tutunmuş ilmiğinden gölgem
Boynumdaki vebalin
Kal der
Dünya bir arenadır
Temizlen de öyle niyetlen

Lakin
Ben ne amentüler eskittim
Şeytanın yoluna attım
Şöhretin yolunu karanfille donattığı
Gururlu yolcuydum
Fikrimin gürzüyle tuz buz ettim
Heyulaları
Beni çağırın
Dünyadan ayıran

Mutlu muyum şimdi?
Bana kalsın
O da
Bana kalsın...

İstanbul, 01.08.2008

Hasan Karahisar

Darulaceze'den Sesleniş

Ne zaman derilmiş bir çiçek görsem çocuk elinde,
Bu, biricik yavrumun anneler günü hatırasıdır bende.
Puşlu gözlerle bakarım bir akranını görsem karşımda,
Ciğer param tüter burnumda, bilseniz kanayan bir yaradır içimde.

Derim: "Koştu da geldi, duyunca biricik annesinin halini",
Alıp da götürcek sıcacık yuvamıza tekrar beni.
Beyaz atlı prensimin alıp götürdüğü gibi beni.
Ne kadar isterdim bilseniz, hiç unutmamak hayalini.

Acıyarak değil, ibretle bakın bize,
Gençliğini nerede, nasıl tüketmiş diye.
Kim dediyse güzellik solar, gençlik biter bize,
Hiç inanmazdık gördüğünüz bugünkü bize.

Hasan Karahisar

Das Kapital

DAS KAPITAL

Proletarya şarkılarıyla yanıp tutuşan
Güneşin hala zaptı yakın
Yalnız eskitüfekler çakaralmaz şimdi
Lili Marleen şarkıları söyleyen militanlar
Dağda koyun koyuna yatanlar
İstiridyelerde saklı inciden ak meme uçlarını
Marx bıyıklarıyla fırçalıyor yoldaşlar
Bozulmasın diye düzenleri şimdi cuntayla koldaşlar
Kepini koyunca önüne parkalı mor umutlu gençler
Aniden –sokak çalgıcılarının kâsesi gibi –bahşişle doldu
Metelik nice umut kurşunlarını vurdu
Hor görme umut hep karlı dağların
Kekikten arınmış kızıla boyanmış ardında kaldı
Umutları tükenmiş kolu kanadı budanmış pejmürde
Kirli uzun sakallı hippie kılığına bürünmüş züppeler
Militanların yastık diye başucuna koydukları
Silahı ateşleyen yürek şimdi şaşkın ve ürkek
Bir eskicinin arabasında miadı dolmuş
Ne geçmişten ne gelecekte haberdar olmayan haber olan
Eski bir radyo gibi bir zamanlar umut olduğu
Fakir bir gecekondu evinin sobasını kim bilir kaç gün
Tutuşturur eceline doğru sokaklarda çınlattığı
Devrim masallarını toplaya toplaya ağır aksak
Eskicinin sesine tutunarak ayağa kalkabilirdi belki
Yalnız kırılan ayak olsaydı belki lakin gönül bu
Telafisi imkânsız acılar içinde kıvrınarak son yolculuğuna
Dua yok Alkış yok, ağıt yakan da yok, yok, yok
Zaten bir vardı.....
Ulaşmak isteyenler Smith'e ayaklarının altına aldılar
Aşmak için kendi ördükleri duvarı
Kaçak matbaalarda çoğalttılar mitinglerde çoğalttıkları
Militanlar gibi bir maşal oldu
Dipsiz kuyuda toprağa verilsin
Yazarız bir de ruhuna tekerleme
Demokles gibi tebelleşti
Aksakallı dedelerin öksüz bıraktığın yetimleri
Altın saçlı koç yiğitler oldular şimdi ecelin
Ak sütüyle beslediği Nene Hatunların
Beşikte arkasına bakmadan bıraktıkları
Ceylan bakışlı kızlar ecelin oldu
Doğurdular onlar karanlıkları yaran kardelenleri
Kurduğun düzeni desiseleri üstüne örttüğün makûs talihi
Yerle yeksan ettiler gösterdiler gelmez denilen günleri
Keser döndü sap döndü
Gün gelir Kanuni Sultan Süleyman Ölür derken
Gün geldi hesap döndü.
Ve lakin bu dönüş...
Süleyman'dan da muhteşem olacak
Oyonnax, 04.11.2011 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Deli Gönül

Deli gönül gam yükünü çeker de
Mutluluktan dem vurmaz hiç, bilemem.
Ona kalsa, çekme artık, öl der de
Mutluluk var ufuğumda ölemem.

Deli gönül gülüp bahtım, geçer de
Riya edip kan ağlarken gülemem.
Yeter artık gözyaşını sil der de
Yürek ağlar ibret için silemem.

Deli gönül esef eder gider de
Hayâ eder başım alıp gidemem.
İnat etme başka gönle gir der de
Değil kendim, kimselere dilemem.

Derde düşüp saçlarımı yolduğum
Yıllar yılı hasretinden solduğum
Aranırken tam yanımda bulduğum
Bu sevdayı kimselerle bölemem.

Burhanettin Akdağ

Hasan Karahisar

Deliksiz UykU

DELİKSİZ UYKU

Besliyor sensizliğimi aç kurtların ayak sesleri
Hasretin bölüyor deliksiz uykularımı
Dön artık aratma eski günleri!
Hangi kitapla yaşar aşıklar? Kim koyar aşk kuralını? Ey sevgili!

Ruh bedeni bırakırmış ya hani
Dalınca uykuya bir fani
Unutamam, demiştin ya beni hani
Ruhum her gün bende geceler, neredesin? Ey sevgili!

Durgun göllerin nilüferi, ey sevgili!
Zifiri karanlık gecelere ne demeli?
Değil mi, vuslata ermek sevenin emeli?
Gönlümüzde mi koptu fırtınalar? Ey sevgili!

Yokluğun besler oldu korkularımı
Gözler misin bilmem hiç yollarımı?
Peşinden yolladım umutlarımı
Bilirim ki yoluna kurban oldular. Canın sağ olsun! Ey sevgili!

Biliyor musun ağlamadım niye?
Son resmin silinmesin gözümde diye.
İhanet etmedim boş kalan sol yanıma;
Yattım sağıma sarılıp yalnızlığıma. Duy sesimi! Ey sevgili!

Böler uykularımı;
Gülümseyen bakışların rüyalarımda
Sesinin rengi demlenir kulaklarımda
Hissederim kokunun ılık nefesini ensemdede
Bir bir sayabilirim varsa daha ne kadar ifade
Acizane, seninle özdeş bu evrende ...

Ey sevgili! Yeter ki belli et, beni sevdiğini
Beklerim, varsa ömrümün kalanında, der diye sevdiğini

Oyonnax, 21.02.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Derdim

Büyüme isterdim küçük denince,
Gözyaşı dökmüştüm hem de günlerce
Yolun yarısında ölen görünce
Otuz beş yaşına erilmez derdim.

Yoluna baş koydum, dediğim oldu.
Çocukluk aşkları çiçektir soldu.
Gidenin ardından gözlerim doldu.
Kimseye gözyaşı dökülmez derdim.

Bekârlık sultanlık derlerdi kandım.
Yârimi bulunca tutuştum yandım.
Evlatlar olunca benden utandım.
Evlilik zor iştir çekilmez derdim.

Dünyayı taşıdım sırtımda yüktü.
Zaman akıp geçti belimi büktü.
Şimdi üzerime yorgunluk çöktü.
Dimdikti şu belim bükülmez derdim.

İstanbul,23.09.2006

Hasan Karahisar

DisARdA KaR VaR

Rüzgâr kapı kapı dolaşıp gariban sorar
Sarılmak için ağaçlar yaprak arar
Zor günü sezen arkadaşlar ve dostlar
Daha iyi günde benimle vedalaşmışlar

Dışarıda kar var mutluluk var
Her şey küçük bir kartopuyla başlar
Çocuklar; derdi, gamı, tasayı yuvarlar
Onlardan hüznü toplayan kardan adam var

Dışarıda kar var bayram var
Takmış kardan eldivenleri çocuklar
Yüzlere kan veren can veren soğuk var
İçine gülücük gömdükleri kardan adam var

İstanbul, 08.01.2008

Hasan Karahisar

DobrA

DOBRA

İçimden geçeni sansürsüz
Ağızıma ne geldiyse saydım yüzüne karşı
- İçimden yüksek sesle -
Yüzde doksanlık erkeklik bu değil mi?

OYONNAX, 20. 04. 2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Dönmesen de Geri...

Kırkikindi yağmurlarında
Yıkadım hasret çeken yüreğimi
Vuslat olsun
Elvedasız dönüşüm

Yusufçuk kuşunun nidasında
Tükettim sevda türkülerimi
Çınlasın
Hasret kokan nefesim

Tespîh böceğinin koynunda
Emanet bıraktım özlemlerimi
Dem tutsun
Umuttan hançerim

Kümülüs bulutlarında
Gizledim sevinçlerimi
Beslensin
Çığır açan yaşlarım

Yıldızların nurlu izinde
Bıraktım hatıralarımı
Yolunda otursun
Anımsatan yansımalarım

Bekleyeceğim her yerde
Emanet bıraktığım busemi
Eriyip buhar olsam
Kırkikindi olmaya uçacağım

Toprağa düştüğümün arifesinde
Sen, ben ve canlarımı
Tek başıma da kalsam
Bizi yaşatacağım

İstanbul, 28.10.2006

Hasan Karahisar

DuA

Korusun bizi tanımam zırh gayrı duadan
Ecelden başkası aşıp geçemez oradan
Lyon, 27.12.2009

Hasan Karahisar

DuS De GoR

DÜŞ DE GÖR

Kral etmiş seni dünya
Sen hele bir düşün de gör
Dersen; "Ben neydim dün ya! "
Sevenlerin düşde gör.

Oyonnax, 14.05.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

DüNYa FaNi

DÜNYA FANİ

Kalmaz kimse baki, dünyadan göçer
İnsanlar tutunur bilmem ne diye?
Gamlanma sen gönlüm kara gün geçer
Diyerek teselli bilmem ne diye?

Adalet kılıçtır haksızlık biçer
Yalana bulanmış kararlar geçer
Lakin haklı-haksız kim nasıl ölçer?
Sorarım lâine bilmem ne diye?

Yeter Benî Âdem çektiğin çile
Nedamet olsa da getirme dile
Kimler yememiş ki felekten sille
Üzülürsün lâkin bilmem ne diye?

Sen mi istedin ki gelmek dünyaya
Kimler dalmamış ki tatlı rüyaya
Pembe umutlarla sarıl hülyaya
Dertlenirsin sanki bilmem ne diye?

Geldik gidiyoruz yaşandı ömür
Bulaştık mı bilmem? Mayamız çamur
Rabbim affın misal; rahmettir yağmur
Endişelenirsin bilmem ne diye?

Affa mazhar olsan değer dünyaya
Koşarak gidersin öbür dünyaya
Burak'tır bineğin gelmiştin yaya
Kadri bilmez insan bilmem ne diye?

Oyonnax, 02.01.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Efsane ve Aşk

Asi bir kısrak gibi dizginleyemediğim;
Ruhum sunak olsa da Nil'e hiç görmediğim,
Bir tutam değilse de getirin âşık için;
Sarı saçlarından tel efsane Rapunzel'in.

Ölmesin istiyorum aşk,* kurtulsun masallardan;
Mecnun ile Leyla'dan Kaf Dağı'nın ardından.
Destansı, masum ve saf,* artık çıksın dünyamızdan
Umutsuzluk aşısı; "Yaşanmaz güzel bundan."

İstanbul,04.06.2006

Hasan Karahisar

Elbet Bir Gün

Karşıma geçip de nutuk atarsın,
Yiğidim diyerek bağrın açarsın,
Haydi, gel deyince önde kaçarsın,
Zor olur oyunu bozarım bir gün.

Semada uçup da kanat ırpmazsın,
Gle naz edip de aşıık olmazsın,
Bayrağa bakıp da selam durmazsın,
Senin de yuvanı bozarım bir gün.

Aşıığım yurduma hesap sorarsın,
z evladıyım der beni kovarsın,
Sen Türk Milleti'ni saf mı sanırsın?
Bilmece olsan da çözerim bir gün.

Bu lke benim der sahip çıkarsan,
Her karış toprağı vatandır dersen,
Hiç inmez bu bayrak, susmaz bu ezan,
Yiğidim bir destan yazarsın bir gün.

şairim dertliyim anla halimden,
lkemin yarını ipotekliyken,
Derdine bir çare bulurum dersen,
Sana ben içimi dkerim bir gün.

İstanbul, 21.05.2006

Hasan Karahisar

ELVeDa

ELVEDA

Senin için döktüğüm gözyaşlarına
Çanına ot tıkadığın eteklerime
Elveda

Çakmak taşı gibi sevgi fitilini
Tutuşturan gözlerime
Elveda

Çatılmayan bacaklarıma
Ve dahi çakaralmaz tüfekler gibi
Dipçığı kırık kalbime

Hatta ve hatta
Osmanlı tokadı yemiş
Ecnebi gibi
Tabiri caizse tabii
Sormam lazım içimizdeki
Kendini bilir Frenklere
Pot kırmayalım derken
Noel'in çamını da devirmeyelim
Neyse nerde kalmıştık?
Gönlüme de elveda

Gözümün bebeğine beşikti
Gül yüzün

Canımı yedeğinde götürdün
Habersiz elvedanla
Ona da... Ona da
Ona da elveda
Anasını satayım
Oldu olacak

Oyonnax, 05.01.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Erkeklik

ERKEKLİK
Kaçmak mış
Onda dokuzu
Erkekliğin
Görelim
Sıkıysa
Kaç da ecelden
Kaçarsan
Benden sana yüz
Astarını da
Azrailden istersin
Kaçamazsan
Izgarasın
Bilesin
Yoksa o balık mıydı?
Bir kaypaktan
Olsa olsa
Alık olur zaten

Oyonnax, 10.02.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Eros & AsK

Onlar ermiş muradına
Biz çikalım kerevetine
Diye diye
İki gönül bir olunca
Samanlık seyran olursa
Bile bile...
Çocuklara da
Anasının...
Beşiğini sallamak
Düşer

Derken
Gökten de üç elma
Düşer

Biri Frengi
Biri AİDS
Biri Behçet...
Düşüyor
Habire
Arzular bilmem
Kimlere gebe

Hesap da şaştı yahu
Elma kıtlığı vardı
Bilmem ki
Biri de sevenlerin başına
Aşkla vurulmuş
Mutlu bir yuva
Vah vah
Amanın eyvah
Belli ki Eros'un oku
Gökten inmemiş
Hâlâ...
Yoksa kirlenirdi
O da
Bu zamanda
Biz mekanda

Allah vere de
Uz gitmiş ola...

Oyonnax, 25.11.2009

Hasan Karahisar

Eşitlik Kardeşlik Hürriyet

EŞİTLİK-KARDEŞLİK-HÜRRİYET

Eşitlik,
Bende olmayan sendekini
paylaşmaktır.
Bende olanı paylaşmak istemekse
Komünistlik

Kardeşlik,
Olmayan ekmeği
bölüp paylaşmaktır
Haklı olanın hakkını
Sezar olmasa da teslim etmek
Kalleşlik

Hürriyet,
Onuruna bağlı olanları karın tokluğuna
kendine köle etmektir
Bir lokma bir hırkaya razı olmayanı
Ölümlerle yaşam arasında
seçim yapmaya
zorlamaktır
esaret

Oyonnax, 01.12.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Evlatlık Yalanlar

Korkularla büyümeğe alışmış
Bir küçük kalp düşünün şimdi;
Gök gürültüsü tecavüzkâr kızmaların
Gayri meşru – bir günah meyvesi – sudur
Kırılan antikanın yadigârı ya da
Çocukça bir sakarlığın derlenen hasatı.
Evlatlık bir yalan filizlenir
Gök gürültüsü kızgınlıktan irkildiği anlar.
Bir çocuğun öz evlat olamadığı babasına
'Korkmuyorum!' dediği anlar.
Sesinin titremesinden
Yahut yüzünün kızarmasından
Kendini ele verdiği anlar.
Görenler evlatlık yalanı hemen anlar;
Söylemeye zorlanılan ilk yalandır.
Doğruluk bekâretinin bozulduğu an
Karşı koyup zorlanır her vicdan.
Aklımın her zulasında var;
Masallarda gizlenmiş korkunç canavar
Ve onu doğuran masum karanlıklar.
Olmasaydılar eğer;
Korkmazdı cesur yürek
Gök gürültüsünden,
Karanlıktan,
Mezarlıktan,
Hatta yedi başlı masal canavarından.
Tırsmak mukaddermiş öfke dolu bakıştan.
'Adım saygı!' diyerek karışmış
İliklere kadar işlemiş kılcallardan
Göz bebeklerinden süzülerek.
Gözlerimin içine bak yüzünü dönerek;
Yalandan nefret ederim diyerek,
Cesaretim örselenmiş silkelenerek.
Ne zaman sorgulasa yanlışı
Bulur karşısında gözlerinin içine bakan başı.
İçi ürpererek salyangoz kabuğuna çekilir,
Can çekişir; '-e bilirim'.
Yeni bir nesil yetiştirir kartal bakışlı gözler;
'-a mam'
Boyunlar yok olmuş, gövdeye yapışık başlar.
Kemale ermeden olgunlaşmış yaşlar.
Genci, ihtiyarı şimdi çocukluğunu taşlar.
Ahlara teselli yetiştiremiyor artık yaşlar.

İstanbul, 05.10.2006

Hasan Karahisar

Ey Gözyaşım!

Bu gözler,
Afrika'da insanlığın
Bir lokmaya muhtaç öldüğünü, gördü.

Gördü bu gözler,
Filistin'de insanlığın
Bir mazlumun kanında boğulduğunu.

Bu gözler,
Kadınların iffetinde kirlendiğini,
Irak'ta gördü insanlığın.

Gördü bu gözler,
Zalimlerin timsah gözyaşları döktüğünü,
Bir masumun ardından.

Bu gözler,
İhanetlerin inayet olacak kadar
Gizlendiğini gördü.

Gördü bu gözler,
Sözüm ona aşıkların
Maşuklarını bir pula sattığını.

Bu gözler,
Çirkeflüğün her karanlıkta
Vücut bulduğunu da gördü.

Nicedir bekledim ama gelmedin;
Sıcaklığınla sükun bulurdu belki kalbim,
Ürperirdi ta iliklerine kadar benliğim,
Titreyerek kendine dönerdi belki özüm.

NERDESİN?

Hasan Karahisar

Ey Resulü Zîşan!

Ey Gönüller Sultanı
Ey Resulü Zîşan
Ümmet yaptın sen bizi
Ekledin hepimizi
Mevla'ya kul olduk
Gül kokunu bulduk
Siyah inciler yetiştiren deniz
Ne bet bıraktı bizde ne beniz
Ey Habibullah
Kanaatkâr yaptın bizi
Zenginleştikçe aç
Biz her şeye muhtaç
Afrika kavrulurken
Allah dileseydi... dedik
Ey Allah'ın Resulü
Zekât bıraktın bize
Yoksul ve kimsesize
"Zekâtlık keçi gibi titriyor! "
Dediysek anla bizi
Ne yapmışız emaneti
Ey Allah'ın Resulü
Sen bize öz verdin
Görebilen göz verdin
Kaç asırdır uyuduk
Ne dinledik ne duyduk
Biz senden önce neydik
Ey Allah'ın Resulü
Bize birliği verdin
Gonca gonca gül derdin
Çoğaldıkça hiç olduk
Sensizlikten güç olduk
Ne söz verdik ne bulduk
"Anam babam sana feda olsun! "
Diyen yıldızları bıraktık
Dünyayı keşfedenlere aldandık
Riyayla kucaklaştık
Dünyalığa ağlaştık
Sonunda "Meseleleri aştık! "
Bulaştıkça bulaştık...
Son nefesine kadar yaşadın
Son peygamber gül adın
Saadet Âsrı var gönlümüzde
Ashabından altın tablolar dilimizde
Senden kalan tek naif hatıra
Neler getirmiyor ki hatıra
Sağ gözüm yaşarırken
Kıskanır eşini
Gözlerim yanarken
Yanaklarım ıslanır
Senin adın kutludur
İsmin anan mutludur
Beni Rabbi için gözyaşı döken anlar

En sevdiğim anlar
"Anam babam sana feda olsun! "
Dendiği anlar

İstanbul, 20.02.2007 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Ey Sevgili!

Fani dedim dünya fani!
Elim çektim oldum kani,
Erecektim sırra hani!
Eremedim ey sevgili!

Diyorsun ki; beklemişsin,
Yollarıma gül dökmüşsün,
Karanlıkta göz kırpmışsın,
Bilir miyim ey sevgili?

Yanağıma buse ektin,
Hani hemen dönecektin!
Sanır mısın az beklettin,
Çok özledim ey sevgili!

Yıldızlardan sordum seni,
Rüyalardan çaldım seni,
Hep kaçarken gördüm seni,
Suçum neydi ey sevgili?

Ömür boyu sevecektin;
Kendini hep naza çektin,
Kokunu da aldın gittin,
Ne yaparım ey sevgili?

İstanbul, 06.11.2006

Hasan Karahisar

Ey Vicdan Neredesin?

İşte karşımızda sarsıla sarsıla ağlayan,
Titrek sesiyle bir şeyler söylemek isteyen,
Fakat ağzını tam açacağı sırada...
Boğazında bir şeyler düğümlenen bir adam.

Karşısında küçük izcileri görünce
İçinde fırtınalar kopan bu adam...
İsimler döküldü dudaklarından;
Ayşe, Elif, Buket, Esra, Fatma...

Yüreğinin, vicdanının derinliklerine
Üzerine ne bulduysa kapatarak
Dünyasından uzaklaştırıp hapsettiği
Yavrucuğu, çıkıvermişti ortaya,

Üzerine bastırıldığı her şeyi fırlatarak, savurarak.
Öpülesi elleri titriyor, bedeni titriyor,
Dudakları titriyor..gözlerinden yaşlar boşalıyor,
Hıçkırıklar, hıçkırıklar, hıçkırıklar

'Ey vicdan neredesin! ' der gibi
Yankılanıyordu odanın her yanına.
Titreyen eller öpülüyor miniklerce;
Ayşe'si, Elif'i, Buket'i, Esra'sı, Fatma'sı yerine.

Sarılıp bağrına basamıyor minikleri,
Hayalinde "O geldi" diyerek avunuyor.
"Yetiş ey vicdan neredesin? " diyesi geliyor insanın.
Ey vicdan neredesin?

Gözden irak olan katlanır belki ama;
Gönülden irak olmayan katlanamaz böylesine...
Suskunluğunu anlarım bir yüreğin,
Cevabı: "Buradayım! " demekten utanmaksal ...

Ankara, 13.03.2006

Hasan Karahisar

F Aramızda..... Entre Nous

ARAMIZDA (ENTRE NOUS)

Aramızdadır
Geçmiş ve onun en yakın hatıraları

Hâlâ dudaklarımın ucunda
Ağzının şehvetperestliği
Hâlâ dudaklarımın ucunda
Yanaklarının yumuşaklığı
Hâlâ dudaklarımın ucunda
Nefesinin sıcaklığı

Hâlâ parmaklarımın ucunda
Yüzünün izi
Hâlâ parmaklarımın ucunda
Kalçalarının hatırası

Hâlâ hislerimin ucunda
Saçlarının kokusu
Hâlâ hislerimin ucunda
Teninin kokusu

Hâlâ gözlerimin derinliklerinde
Bakışlarının gülümsemesinden
Dişiliğinin kışkırtmasına
Senden bin görüntü

Yine kalbime kazıdım
Tutkuyla heyecanı
Sonsuza kadar kalbime kazıdım
Aşkımızı ve heyecanı

Aramızdadır
Bugün ve senin için düşündüklerim

Unutma bu satırlar senin için
Benim hiçbir zaman unutmayacağım gibi

Çeviren: Hasan KARAHİSAR

ENTRE NOUS

Il est entre nous
Le passé et ses souvenirs si proches

J'ai encore au bout de mes lèvres
La sensualité de ta bouche
J'ai encore au bout de mes lèvres
La douceur de tes joues
J'ai encore au bout de mes lèvres
La chaleur de ton souffle

J'ai encore au bout de mes doigts
L'empreinte de ton visage
J'ai encore au bout de mes doigts
Le souvenir de tes hanches

J'ai encore au bout de mes sens
Le parfum de tes cheveux
J'ai encore au bout de mes sens
L'arôme de ta peau

J'ai encore au fond de mes yeux
Mille visions de toi
De regards en sourires
De provocations en féminités

J'ai encore gravé sur mon cœur
L'émotion et la passion
J'ai pour toujours gravé dans mon cœur
L'émotion et notre amour

Il est entre nous
Le présent et mes pensées pour toi

N'oublie pas ces lignes pour toi
Comme je ne les oublierai jamais

Jean-Marc Gonnetan
(Déchirures mes mots d'amour, de tendresse et de passions)

Hasan Karahisar

F Beyaz Kardesime Siir...Poeme a Mon Frere Blanc

BEYAZ KARDEŞİME ŞİİR

Sevgili beyaz kardeşim,
Doğduğum zaman siyahtım,
Büyüdüğüm zaman siyahtım,
Güneşe çıktığım zaman siyahım,
Hastalandığım zaman siyahım,
Öldüğüm zaman siyah olacağım.
Sana gelince beyaz adam,
Doğduğun zaman pembeydin,
Büyüdüğün zaman beyazdın,
Güneşe çıktığın zaman kırmızısın,
Üşüdüğün zaman mavisin,
Korktuğun zaman yeşilsin,
Hastalandığın zaman sarısın,
Öldüğün zaman gri olacaksın.
O halde, ikimiz den,
Renkli olan kim?

POEME A MON FRERE BLANC

Cher frère blanc,
Quand je suis né, j'étais noir,
Quand j'ai grandi, j'étais noir,
Quand je suis au soleil, je suis noir,
Quand je suis malade, je suis noir,
Quand je mourrai, je serai noir.
Tandis que toi, homme blanc,
Quand tu es né, tu étais rose,
Quand tu as grandi, tu étais blanc,
Quand tu vas au soleil, tu es rouge,
Quand tu as froid, tu es bleu,
Quand tu as peur, tu es vert,
Quand tu es malade, tu es jaune,
Quand tu mourras, tu seras gris.
Alors, de nous deux,
Qui est l'homme de couleur?

Léopold SEDAR SENGHOR
(1906 – 2001)

Hasan Karahisar

F Biricik Askim.....MA SEULE AMOUR

BİRİCİK AŞKIM

Biricik aşkım, neşem ve Sultanım
Mademki sizden uzak kalmalıyım
Artık teselli bulacak hiçbir şeyim kalmadı,
Neşelendirecek bir hatıradan başka,

Istırabımı ümitle hafifleterek
Zamanı öyle geçirmeye razıyım
Biricik aşkım, neşem ve Sultanım
Mademki sizden uzak kalmalıyım

Çünkü yorgun ve üzüntü dolu kalbim,
Şizinle gitmek istemişti,
Ve onu asla teselli edemem,
Güzel gençliğinizi görene kadar
Biricik aşkım, neşem ve Sultanım

Çeviri: Hasan KARAHİSAR

Ma seule amour...

Ma seule amour, ma joie et ma Maitresse,
Puisquil me faut loin de vous demeurer,
Je nai plus rien, à me réconforter,
Quun souvenir pour retenir liesse.

En allégeant, par Espoir, ma détresse,
Me conviendra le temps ainsi passer,
Ma seule amour, ma joie et ma Maîtresse,
Puisquil me faut loin de vous demeurer.

Car mon cœur las, bien garni de tristesse,
Sen est voulu avecques vous aller,
Et je ne pourrai jamais le recouvrer,
Jusques verrai votre belle jeunesse,
Ma seule amour, ma joie et ma Maîtresse.

Charles d ORLEANS (1394-1465)

Hasan Karahisar

F Bu AŞK CET AMOUR

BU ASK

Bu aşk
Öylesine şiddetli
Öylesine kırılğan
Öylesine hassas
Öylesine ümitsiz
Bu aşk
Gün gibi güzel
Ve zaman gibi kötü
zamanda kötü olunca
Bu aşk öylesine gerçek
Bu aşk öylesine güzel
Öylesine mutlu
Öylesine neşeli
Ve öylesine alaylı
Karanlıkta korkudan titreyen bir çocuk gibi
Ve öylesine kendinden emin
Gecenin ortasında sakin bir adam gibi
Başkalarını korkutan bu aşk
Dillerini çözen
Benizlerini solduran
izlenen, gözetlenen bu aşk
Çünkü biz onu gözetliyorduk
Terk edilmiş, yaralanmış, çiğnenmiş, tükenmiş, inkâr edilmiş, unutulmuş
Çünkü biz onu terk ettik, yaraladık, çiğnedik, tükettik, inkâr ettik, unuttuk
bu bütün aşk
öylesine yaşayan
Ve güneş gibi parlayan
Seninki
Benimki
Hep var olan
Her zaman yenilenen
Ve değişmeyen
Bir bitki kadar gerçek
Bir kuş kadar ürkek
Yaz kadar canlı, yaz kadar sıcak
Her ikimiz
Gidebilir ve geri dönebiliriz
Unutabiliriz
Ve sonra tekrar uykuya dalabiliriz
Yeniden uyanabiliriz, acı çekebiliriz, ihtiyarlayabiliriz
Sonra tekrar dalabiliriz uykuya
Ölümü düşleyebiliriz
Tekrar uyanabiliriz gülümsemeye ve gülebiliriz
Ve gençleşebiliriz
Aksimiz burda kalıyor
Dişi bir merkep gibi inatçı
Arzu gibi canlı
Bellek gibi zalim
Pişmanlık gibi aptal

Hatıralar gibi şefkatli
Mermer gibi soğuk
Gün gibi güzel
Bir çocuk gibi kırılgan
Gülümseyerek bakıyor bize
Ve bizimle hiçbir şey söylemeden konuşuyor
Ve ben onu ürpererek dinliyorum
Ve haykırıyorum
Senin için haykırıyorum
Kendim için haykırıyorum
Sana yalvarıyorum
Senin için benim için ve tüm sevenler için
Ve birbirini sevmiş olanlar için
Evet, ona haykırıyorum
Senin için benim için
Ve tanımadığım tüm diğerleri için
Orada kal
Olduğun yerde
Eskiden olduğun yerde
Orada kal
Kimildama
Çekip gitme
Biz birbirini sevenler
Unuttuk seni
Sen unutma bizi
Bizim için, tek sen vardın yeryüzünde
Buz tutmasına müsaade etme yüreklerimizin

Ne kadar uzakta
Ve nerede olursan ol
Bize hayat işareti ver
Kuytu bir köşesinde ormanın
Hatıralar ormanında
Aniden çık ortaya
Uzat elini bize
Ve kurtar bizi

Tercüme: Hasan KARAHİSAR

Paroles – Jacques Prevert

CET AMOUR

Cet amour
Si violent
Si fragile
Si tendre
Si désespéré
Cet amour
Beau comme le jour

Et mauvais comme le temps
Quand le temps est mauvais
Cet amour si vrai
Cet amour si beau
Si heureux
Si joyeux
Et si dérisoire
Tremblant de peur comme un enfant dans le noir
Et si sûr de lui
Comme un homme tranquille au milieu de la nuit
Cet amour qui faisait peur aux autres
Qui les faisait parler
Qui les faisait blêmir
Cet amour guetté
Parce que nous le guettions
Traqué blessé piétiné achevé nié oublié
Parce que nous l'avons traqué blessé piétiné achevé nié oublié
Cet amour tout entier
Si vivant encore
Et tout ensoleillé
C'est le tien
C'est le mien
Celui qui a été
Cette chose toujours nouvelle
Et qui n'a pas changé
Aussi vrai qu'une plante
Aussi tremblante qu'un oiseau
Aussi chaude aussi vivant que l'été
Nous pouvons tous les deux
Aller et revenir
Nous pouvons oublier
Et puis nous rendormir
Nous réveiller souffrir vieillir
Nous endormir encore
Rêver à la mort,
Nous éveiller sourire et rire
Et rajeunir
Notre amour reste là
Têtu comme une bourrique
Vivant comme le désir
Cruel comme la mémoire
Bête comme les regrets
Tendre comme le souvenir
Froid comme le marbre
Beau comme le jour
Fragile comme un enfant
Il nous regarde en souriant
Et il nous parle sans rien dire
Et moi je l'écoute en tremblant
Et je crie
Je crie pour toi
Je crie pour moi

Je te supplie
Pour toi pour moi et pour tous ceux qui s'aiment
Et qui se sont aimés
Oui je lui crie
Pour toi pour moi et pour tous les autres
Que je ne connais pas
Reste là
Là où tu es
Là où tu étais autrefois
Reste là
Ne bouge pas
Ne t'en va pas
Nous qui sommes aimés
Nous t'avons oublié
Toi ne nous oublie pas
Nous n'avions que toi sur la terre
Ne nous laisse pas devenir froids

Beaucoup plus loin toujours
Et n'importe où
Donne-nous signe de vie
Beaucoup plus tard au coin d'un bois
Dans la forêt de la mémoire
Surgis soudain
Tends-nous la main
Et sauve-nous.
Paroles- Jacques Prévert

Hasan Karahisar

F Chante... Şarkı Söyle

Chante Comme Si Tu Devais Mourir Demain

Chante la vie chante
Comme si tu devais mourir demain
Chante comme si plus rien n'avait d'importance
Chante, oui chante
Aime la vie aime
Comm' un voyou comm' un fou comm' un chien
Comme si c'était ta dernière chance
Chante oui chante
Tu peux partir quand tu veux
Et tu peux dormir où tu veux
Rêver d'une fille
Prendre la Bastille
Ou claquer ton fric au jeu
Mais n'oublie pas.

Chante la vie chante
Comme si tu devais mourir demain
Chante comme si plus rien n'avait d'importance
Chante, oui chante
Fête fais la fête
Pour un amour un ami ou un rien
Pour oublier qu'il pleut sur tes vacances
Chante oui chante
Et tu verras que c'est bon
De laisser tomber sa raison
Sors par les fenêtres
Marche sur la tête
Pour changer les traditions
Mais n'oublie pas.

Chante la vie chante
Comme si tu devais mourir demain
Chante comme si plus rien n'avait d'importance
Chante, oui chante
La la la....

MICHEL FUGAIN

YARIN ÖLECEKMiŞ GİBİ ŞARKI SÖYLE

Şarkı söyle hayat şarkı söylüyor
Yarın ölecekmişsin gibi şarkı söyle
Artık hiçbirşeyin önemi yokmuşcasına şarkı söyle
Şarkı söyle, evet şarkı söyle
Sev hayatı sev
Bir haydut gibi bir çılgın gibi bir köpek gibi
Sanki bu senin son şansınmış gibi
Şarkı söyle evet şarkı söyle

İstedigin zaman gidebilirsin
İstedigin yerde uyuyabilirsin
Bir kız düşle
Bastille'e yönel
Veya paranı kumarda harca
Ama unutma.

Şarkı söyle hayat şarkı söylüyor
Yarın ölecekmişsin gibi şarkı söyle
Artık hiçbirşeyin önemi yokmuşcasına şarkı söyle
Şarkı söyle, evet şarkı söyle
Bayram et bayram
Bir aşk bir dost veya bir hiç için
Tatillerinin üstüne yağmur yağdığını unutmak için
Şarkı söyle evet şarkı söyle
Ve göreceksin iyi gelecek
Haklılığını bir kenara bırak
Gelenekleri değiştirmek için
Dışarıya pencerelerden çık
Kafa üstünde yürü
Ama unutma.

Şarkı söyle hayat şarkı söylüyor
Yarın ölecekmişsin gibi
Artık hiçbirşeyin önemi yokmuşcasına şarkı söyle
Şarkı söyle, evet şarkı söyle
Lay lay lay....

Çeviri: Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

F Çünkü Kadın Susuyordu...Parce quelle se taisait

ÇÜNKÜ KADIN SUSUYORDU

Sessizliği fatihim oldu;
Beni ona âşık eden budur.
Önce kalbimde yoktu
Önemsiz bir kanat çırpıştan başka bir şey

Arabayla ormana gidiyorduk,
Akşamları yalnız ve kalabalıktan uzak
Ben onunla konuşuyordum ve diğer sesler
Ormanın derinliklerinde şarkı söylüyordu

Gözü esrarengizdi,
Güvercin gözünü andırıyordu
Göklerin sonsuzluğu gibi,
Safağın mecrası gibi,

O hiçbir şey söylemiyordu,
Faytonun arka koltuğunda dalgın
Bir gün aniden hissettim
Ruhumda bir ok titremesi

Aşk, ne olduğunu bilmediğim şey
Susmakta mahir bir kadın
Bu yaramaz küçük yayın
Rahat durduğu oyuktur.

VİCTOR HUGO
Çeviren: Hasan KARAHISAR (2012)

parce quelle se taisait.

Son silence fut mon vainqueur;
Cest ce qui ma fait épris d'elle.
Dabord je navais dans le cœur
Rien qu'un obscur battement daile.

Nous allions en voiture au bois,
Seuls tous les soirs, et loin du monde;
Je lui parlais, et d'autres voix
Chantaient dans la forêt profonde.

Son oeil était mystérieux.
Il contient, cet oeil de colombe,
Le même infini que les cieux,
La même aurore que la tombe.

Elle ne disait rien du tout,

Pensive au fond de la calèche.
Un jour je sentis tout à coup
Trembler dans mon âme une flèche.

LAmour, cest le je ne sais quoi.
Une femme habile à se taire
Est la caverne où se tient coi
Ce méchant petit sagittaire.

Victor Hugo.

Hasan Karahisar

F Götür Beni

EMMENE MOI

GÖTÜR BENİ

Götür beni
Hayatın keşfine
Bin öpücük vadeden bir bakışın
Hazzının keşfine

Götür beni
Hislerimin terk etmeyi bilmediği
Vücudunun keşfine

Götür beni
Okşamalarının arzusuna
Terk edişlerinin sonsuzluğuna

Götür beni
Tutkunun kıyısına
Aklın sonuna

İlk aşk kelimelerinin başlangıcına

Çeviren: Hasan KARAHİSAR (2012)

Emmène-moi

Emmène-moi
A la découverte de la vie
A la découverte sensuelle
D'un regard qui promet mille baisers

Emmène-moi
A la découverte de ton corps
Que mes sens ne sauraient abandonner

Emmène-moi
A l'exigence de tes caresses
A l'infini de tes abandons

Emmène-moi
Au bord de la passion
A la fin de la raison

Au début des premiers mots d'amour

Jean-Marc Gonnetan

Hasan Karahisar

F Güzelleşmiş Gece La Nuit Transfiguree

GÜZELLEŞMİŞ GECE

I

Şu yıldız ve gölge rüzgârı dalgası
Kapanan sınırsız gökyüzünde
Sana ihanet ettiriyor,
Uzak bir ışıpta
Denizkızı gibi yüzen
Gelecek hakkındaki düşüncelerin.

II

Gölgeyle yüklenen ateş parıltısı
Ortılığı karartan o yüce gözlerin
Güneşlerde,
Sessizlik aksini saran
Uzay soğukluğu
Parlayan gözlerin

III

Solan suyun yüzünde
Kendine bakar
Boşalan bir akşam,
Tembelliği düşününceye kadar
Tıpkı yaptığımız üzüntü dolu
Rüyalarımızda

IV

Acı dolu karanlık düşüncelerimizde,
Tüysüz kanatlarımızla,
Duraksayan yıldız ateşin etrafında
Gezerken
Yeni bir alev arayışı içindeyiz
Ölünceye kadar...

V

Çabuk yükselen bu ateş rüzgârı
Ve beni davet eden bu dudak
Seni öpmek için,
Büyülemesini bildiğin yolları kullanmayı planladım
Seyahatimde,

VI

Uykuya yabancı olan bu gece
Bizi yıldız gölgesinin
Güneşine götürüyor
Melankoli dolu rüyalarımızı artırırız
Güzelleşmiş
Bir söylenti dalgasında.

Çeviren: Hasan KARAHISAR

La Nuit Transfigurée

I

Ce flot de vent d'ombre et détoile
Au ciel immense qui se voile
Te fait trahir,

Dune lumière qui lointaine
Baigne tes songes de sirène
Et d'avenir,

II

Lueur de feu qui grève d'ombre
Tes yeux immenses qui font sombre
Dans les soleils,
D'une fontaine de silence
Qu'un froid stellaire étreint d'absence
Tes yeux vermillés.

III

Et la pâleur de l'eau où se mire
Un soir étrange qui transpire
D'abolitions,
Jusqu'à penser à la paresse
Que dans un rêve de tristesse
Nous nous faisons,

IV

Songe de nuit et d'adertume
Quand nous de nos ailes sans plume,
À parcourir
Ce feu détoile qui chancelle,
Nous cherchons la flamme nouvelle
Jusqu'à mourir...

V

Ce vent de feu qui monte vite
Et cette lèvre qui m'invite
À embrasser,
Dans un voyage dont j'avais
Prévu les chemins que tu sais
Ensorceler,

VI

Ce soir étrange de sommeil
Qui nous conduit dans le soleil
D'ombre étoilée,
Nous ferons somme de langueur
Dans une vague de rumeur,
Transfigurée.

Bernard De l'Océan

Hasan Karahisar

F Kadın Aşktır....UNE FEMME EST LAMOUR

KADIN AŞKTIR

Kadın aşktır, şereftir ve ümittir;
Rehberlik ettiği çocuklara, teselli ettiği adama
O kalbi yüceltir ve acıyı dindirir,
Göklerden yeryüzüne sürgün edilmiş bir ruh gibi

Kaderle yahut işle beli bükülmüş
Adam sesinde yükselir ve yüzü aklaşır
Sınırlı yarışında daima sabırsız
Hâkim bir gülümseme ve kalbi yumuşaklaşır

Bu demir çağında şeref değişkendir:
Oldukça uzun zaman beklemeye katlanmak gerek.
Lakin kendisine güzellik veren veya kazandıran
Apaık lütfunda onu sevmeyecek olan kimdir?

Çeviren: Hasan KARAHISAR

Une femme est lamour

Une femme est lamour, la gloire et lespérance;
Aux enfants quelle guide, à lhomme consolé,
Elle élève le cœur et calme la souffrance,
Comme un esprit des cieus sur la terre exilé.

Courbé par le travail ou par la destinée,
Lhomme à sa voix sélève et son front séclaircit;
Toujours impatient dans sa course bornée,
Un sourire le dompte et son cœur sadoucit.

Dans ce siècle de fer la gloire est incertaine:
Bien longtemps à lattendre il faut se résigner.
Mais qui naimerait pas, dans sa grâce sereine,
La beauté qui la donne ou qui la fait gagner?

Gérard de NERVAL (1808-1855)

Hasan Karahisar

F La Rose

LA ROSE

Pas mes épines qui me défendent dit la Rose
c'est mon parfum.

Paul Claudel
1868 – 1955

GÜL

Dikenlerim değil beni koruyan
Kokumdur diyor Gül.

(Tercume) Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

F Si La Vie Est Cadeau...Hayat Armağansa

SI LA VIE EST CADEAU

Nous, c'était du bleu
Un ciel d'été
Un océan transparent
Nous, nous étions deux
Et l'on s'aimait à faire arrêter le temps
Mais le temps nous a trahis
Alors pourquoi m'avoir promis la Terre entière?
Notre amour aurait suffi
Je ne voulais pas de bonheur imaginaire

Si la vie est cadeau
Si la vie est un cadeau
Cadeau donné, cadeau repris, cadeau volé
Prends l'amour comme un cadeau
Cadeau donné, cadeau repris, cadeau volé
Le bonheur est trop court

Nous, c'était l'enfant que je voulais
Pour te l'offrir au printemps...
Mais le temps a tous les droits
Alors pourquoi m'avoir promis la Terre entière?
Et l'enfant qui n'est pas là
C'est aujourd'hui mon seul bonheur imaginaire

Si la vie est cadeau
Si la vie est un cadeau,
Cadeau donné, cadeau repris, cadeau volé
Prends l'amour comme un cadeau
Cadeau donné, cadeau repris, cadeau volé
Le bonheur est trop court
Si la vie est un cadeau

Paroles: Alain Garcia. Musique: Jean-Pierre Millers 1983 autres interprètes: Esther Galil note: Concours Eurovision 1983 - Luxembourg: 1er.

HAYAT ARMAĞANSA

Biz, bir yaz gökyüzü
Şeffaf bir okyanus
Maviliğindeydi
Biz, iki kişiydik
Zamanı durdururcasına birbirimizi seviyorduk
Ama zaman bize ihanet etti
O zaman tüm Dünya'yı bana neden vaadettin?
Aşkımız yeterdi
Hayali mutluluk istemiyordum

Hayat armağansa
Eğer hayat bir armağansa
Verilmiş, geri alınmış ve çalınmış armağan

Aşkı bir armağan gibi al
Verilmiş, geri alınmış ve çalınmış armağan
Mutluluk çok kısadır

Biz, istediğim çocuktu
İlkbaharda sana onu arz etmek için...
Ama zaman her şeye kadirdir
O zaman tüm Dünya'yı bana neden vaadettin?
Ve burada olmayan çocuk
Bugün benim tek hayal ettiğim mutluluğumdur

Hayat armağansa
Eğer hayat bir armağansa
Verilmiş, geri alınmış ve çalınmış armağan
Aşkı bir armağan gibi al
Verilmiş, geri alınmış ve çalınmış armağan
Mutluluk çok kısadır
Eğer hayat bir armağansa

Ceviri: Hasan KARAHISAR

Hasan Karahisar

Fani Dünya

Tepsidir dediler sen küre çıktın,
Engizisyonlarda kapandı bahtın,
Öküz boynuzunda sallandı tahtın,
Pul oldu suretin satılır dünya.

Fanidir dediler umudum yıktı,
Hasretle bekledim vefasız çıktı,
Sükûtu hayale her dem uğrattı,
Şal olur boynuma atılır dünya.

Deniz gözleriyle beni süzerdi,
Nazara getirdi bahtımı çeldi,
Gülüp de yüzüme murat mı verdi?
Fal olur yalana katılır dünya.

Gönlümü eyledi binlerce fendi,
Ayağa kalktıkça yatırıp yendi,
Kimseye kalmadı, aldırma! , dendi;
Bal olur özüme katılır dünya.

İyisi, kötüsü koynunda gizli,
Ne kadar gizlesen aşikâr belli.
İnsanlar görünür; hep kelli felli,
Kal olur perdeler yıkılır dünya.

Namerdi mert bilip kucak açarsın,
Koynunda yiğidi hiç saklamazsın,
Körle yatan gibi şaşu bakarsın,
Mal oldu bedenler satılır dünya.

Mazluma zulüm reva görüldü,
Hak âşık başına çorap örüldü,
Asıl benim diyen yurttan sürüldü,
Lâl olmuş diller tutulur dünya.

İstanbul, 06.07.2006

- Kal: Çeşitli madenlerin farklı sıcaklıklarda erimesinden yararlanılarak ayrıştırma biçimi.

Hasan Karahisar

GaRiP Aile

GARIP AILE

Bu ailede bir gariplik var
Ama ne?

Kadın külhanbeyi vari
Sesleniyor beyine
Adam ellerini önlüğe kurulayarak
El pençe divan
Oğlan evin bir köşesinde
Bir şeyler anlatıyor
Uzun saçlı pembe yanaklı
Bez bebeğine
Evin kızı
Elinde kumanda
Zampink yapıyor
Western filmleri arasında
Ara sıra da yan bakış bıyık büküyor
Sağ elinin baş ve işaret parmaklarıyla
Evin hanımı elindeki
Külü düşmek üzere olan
Dumanı üzerinde sigarayı
-Ağızına çerez götürmekte kullandığı
Diğer eliyle işaret ederek-
Bir şeyler istiyor
Elden bırakmadan nezaketi

Sanırım Adam(!) köse
Yumurta gibi surati
Ama ihmal etmiyor hiç
Bıyık altından gülümsemeyi
Demiştim size
Bu aile bir garip diye
Ama...
Yanılabilirim de...

Oyonnax, 29.01.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Gark

Bir varmış bir yokmuş:
Fitneye bir küre bir de müneccim yetermiş.
Karanlıkları korku çığlıkları doldurmuş:
Acizler hep adaleti zalimlerden dilenirmiş.
Derken bir çığlık koyu karanlıkları delmiş.
Çığlık değil; sanki yeni bir medeniyetmiş.

Saltanat kan ve gözyaşından kuleler yaparmış.
Gün gelmiş, vakit tamam; akıttığında boğulmuş.
Bu kader, mütekebbirlerin olmazsa olmazıymış.
Ne zaman -kim razı- mizan nasıl kurulmuş?
Bilinmezmiş aşikâr olan, ama bu aşı hep tutmuş.

Ey Beni Âdem!
Bir damladan mürekkep olduğunu inkârdır zulüm.
Nimet kılığındaki sudan; suyuyla gelir ölüm.
Toprak ana yadsır inkâr-ı nimeti hiç vermez ödün.
Açmaz bağırını terk eder çan parçasını garka o gün.
Oysaki 'Ene Rabbi Kum-ul Âlâ' demişti bir gün.
O günden kalan yegâne gerçek ise Hak'tır bu gün.

İstanbul, 03.10.2007

Hasan Karahisar

Gece

Nelere şahittir bilmem ki gece!
İsmi iki hece kendi bilmece.
Kimleri saklıyor koynunda gece?
Kim bilir kimleri eyler bu gece?

Amansız düşmana yataklık eder,
Günahkâr bedeni gözlerden gizler,
Düzen kuranlara sırdaşlık eder,
Neler yaşandığını bilir bu gece.

Unutulur dert, taşın onun içinde,
Günün yorgunluğu geçer içinde,
Uykuda seyreder gözler içinde,
Sevdiğim yüzüme güler bu gece.

28.05.2006

Hasan Karahisar

Geçmişin Kulağını Çektim

Dedim:

"Mazimi getirin geriye! "
Tarihin gözünden düştüm;
Geçmişin kulağını çektim diye.
Gerçeğimi bilmek istiyordum,
Şüphe etmeyi tek suçum;
Bana öğretilene.

Dediler:

"İşte yolun burası!
Artık hep bak ileri!
Dönme yesin geri!
(İki elleri arasında tutmuş başımı
yol gösterir sanki birileri)
Sakin ardına bakma tamam mı?
Müstakbel karşılayacak seni!
Geçmişin bekliyor, ileri git ileri! "
İçimde bir kuşku var;
İnanma diyor şimdi.
Sakin inanma!
Gönüllü götürüyorlar,
Zorla seni...!

İstanbul, 23.06.2006

Hasan Karahisar

Gel Ne Olur

Gel dersin de bıraktın mı
Hiç derman dizlerimde.
Sen fısıldadın ya "gel" diye,
Bak kulaklarım kızardı,
Hemen utandım diye.
Yeter ki "gel" diyorum ben de
Gel de bir ömür kal hem de
Ayrılmayan bir parçam ol.
Olamasan da kan damarımda
Can bedenimde.
Ne olursun yeter ki gel de,
Tükenmeyen umut ol içerimde.

İstanbul, 24.04.2006

Hasan Karahisar

Geldi Geçti Ömrüm

Ötmüyor bahçemde bülbül yıllardır.
Bahtıma bu yıl da mevsim hazandır.
Hasretle beklenen her dem bahardır.
Geldi geçti ömrüm; geçmedi güzüm.

Sonbahar ayları ulaşır kışa,
Kıştan vefa yok benzetti taşa,
Dünyada ne haller gelirmiş başa,
Geldi geçti ömrüm; gülmedi yüzüm.

istanbul,12.06.2006

Hasan Karahisar

Gemileri Yak da Öyle Gel!

Varlık da darlık da olsun hesapta,
Kavga ve gürültü dikendir aşkta,
Enine boyuna düşün ilk başta,
Gemileri yak da bana öyle gel!

Hayatın baharı bir de kışı var,
Tuzun kuru olmaz bir de yaşı var,
Bilmezsün feleğin garip işi var,
Gemileri yak da bana öyle gel!

Beni mir de yapsa kula baş eğmem,
Kazancım olsa da yalan söylemem,
Açlıktan ölsem de ben haram yemem,
Gemileri yak da bana öyle gel!

Aşk değil hevestir hislerin belki,
Değildir diyorsan ben derim peki:
Beni seviyorsun aşkla madem ki;
Gemileri yak da bana öyle gel!

İstanbul, 20.06.2006

Hasan Karahisar

Gidelim!

Yollar kıvrım kıvrım uzanır gider,
Çatal dil bilmem ki bana neler der!
Can param uzakta gel deyip bekler,
Yılanın başını ez de gidelim!

Çöller geçit vermez nasıl geleyim!
Vaha görmedim ben, nerden bileyim!
Ellerim koynumda bilmem neyleyim!
Kimse demez bana çöz de gidelim!

Beklerim çaresiz içimde hasret,
Gelmezsem üzülme sen beni affet!
Kâğıt kalem al da yaz, bana atfet!
"Yolun açık olsun! " yaz da gidelim!

Geçit vermez dağlar aşka kasti var,
Onları aşmaya kimin ahdi var!
Sanma gönüllerde Ferhat aşkı var!
Diyorsan "Aşarım! " kaz da gidelim!

İstanbul, 23.10.2006

Hasan Karahisar

Gozyasi Ve KaN

GÖZYAŞI ve KAN

Gözyaşı
Sihirli bir güç
Sihirini samimiyetten alır

Katilin gözünü bürüyen
Kan vahşete davetkâr
Öfke ve kin kokusundadır

Bülbülün güle
Dinmeyen feryadı
Adın veren al kandandır

Âlemi mest eden ıtır
Dikeni unutturan nur
Bülbül de ona meftundur

Timsah da ağlar derler
Amma ve lakin
Gel gör ki onunkisi zordandır

Oyonnax, 17.05.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Gönl(Gün) ümün Hırsızı

Bir hırsız dadandı gönlüme
Çalıyor
Bir makasla kırıp kırıp
Gündüzlerimden
Ekliyor
Bir el sanki gecelerime
Bu aşka düştüm düşeli
Hasretim
Uzuyor
Besbelli gündüzümün yolu
Gün ışığının da...

İstanbul, 23.07.2008

Hasan Karahisar

Gönül

Bir işaret bekler beş duyu organ,
Hisleri örtmeye yetmiyor yorgan,
Yeter derim artık bitmiyor kavgan,
Dört mevsim ümitle yaşarsın gönül.

Göz göze gelince âşık olmuştun,
Akla giden yola engel koymuştun,
Sevgilim diyene köle olmuştun,
Şimdi mecnun gibi gezersin gönül.

Bomboş hayallerle avundun durdun,
Tatlı, hoş sözlerle hep uyutuldu,
Etmedin sen ama önünde buldun,
Artık hin bakışı sezersin gönül.

Göz kırpan bir gülüş yine cezbetti,
Nutkunu tuttu da anı zehretti.
Yıllarca ağlattı, seni kahretti;
Her çalana kapın açarsın gönül.

İstanbul, 24.07.2006

Hasan Karahisar

Gönül Kuşum

Açık bıraktım
Bırakmasına ama
Giren var mı ki
Göğüs kafesim dertli
Herkesinki kıymetli
Kimininki kıymetli
Uçmuyor da haşmetli

03.11.2006

Hasan Karahisar

GözleR

GÖZLER KALBİN AYNASIDIR

Gözlerini kapayınca içini seyre dalar insan
Hatalarını, ayıplarını, günahlarını örtemez
Onlar üstümüzde hem hâl hem kâl ile lisan
Bin defa yunup arınsan da tövbesiz gitmez

Oyonnax, 18.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

GÖZLER KALBİN AYNASIDIR

GÖZLER KALBİN AYNASIDIR

Gönülsüzse kaçır senden
Yüzün çevir edebinden
Gözler kalbin aynasıdır
Bakmasını bilmelisin

Gönlü varsa davetkardır
Hiç çekinme sana yarıdır
Gözler kalbin aynasıdır
Bakmasını bilmelisin

Başı önde kaş çatıksa
Aşkı bilmez ne de olsa
Gözler kalbin aynasıdır
Bakmasını bilmelisin

Bakış mağrur gözler nemli
Onda gurur çok önemli
Gözler kalbin aynasıdır
Bakmasını bilmelisin

Kafa dalgın boş bakışlar
İç geçirir canlar yakar
Gözler kalbin aynasıdır
Bakmasını bilmelisin

Oyonnax, 11.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

GuN OldU EkmEK GIRmeDI EViME

Katik ettim gozyaslarimi acilarima
Gun oldu, ekmek girmede evime

Besledim
azidisli yalnızligimi
atarak kemiklesmis
umutlarimdan

Eseledim
yosuntutmus sevgileri
aci, tuzlu sefkat
okyonuslarindan

Paylastim
bos cerceveyle duvara cizdigim
tevbe tutmayan kirkizil azgin
hayallerimi

Yemedim
arzularimi doyurmak
tatmin yataklarında
fahiselik yapmak için
onurumu

Katik ettim sevgileri umutlarima
Gun oldu, ekmek girmede evime

Lyon, 28.01.2010

Hasan Karahisar

Gülelim Dostlar

Sevginin kıymetin sevilen anlar,
Bundan tat alanlar ırmaktır çağlar,
Sevgiyle yaşanır en güzel anlar,
Gelin kalpten kalbe dolalım dostlar!

Kaybolmuş mutluluk, bilmem nerededir!
Dostluğa giden yol sanma serdedir,
Sevmek için çarpan gönüllerdedir.
Sevdaya gark olup ölelim dostlar!

Onsuz hayattansa ölmek yeğlerim.
Bir an da kaybolsa bitmez kederim.
Kalbim boş ölürsem sonra ne derim!
Sevgiyle yaşayıp gülelim dostlar!

İstanbul, 27.11.2006

Hasan Karahisar

Gülüm

Tomurcuk kal bence goncam hiç açma!
Bekle de yıllarca kokunu saçma!
Bülbül ah etse de gönlünü açma!
Eller senin kadrin bilir mi gülüm?

Bahara erince hoyratça coşma!
Vefasız kimsenin ardından koşma!
Kıymetin bilmeyip ederler yosma.
Yüzünde gülücük kalır mı gülüm?

İstanbul, 01.10.2006

Hasan Karahisar

Gün Gelir İdealizm Ölür

Gün gelir idealizm ölür:
Dört kişi sırtında bir tabutla görülür:
Kerimesi Hamiyet'in oğlu Maraz
Nemelazım onun sağında suçluluk hissinde biraz
Rahmetli Şecaat'in kaypak oğulları arkada
Hoşgörü Solda, Menfaat onun sağında
Hepsi de tepeden tırnağa siyah
Timsah gözyaşları içinde ah vah
Derken sonunda varırlar musallaya
Alnı secde görmemişler de gelmiş namaz kılmaya
Komünizm, Kapitalizm, Sosyalizm, Faşizm
Hümanizm, daha niceleri... Yarım örtüsüyle Nüizm
Beylik bir soru: 'Merhumu nasıl bilirsiniz? '
Bilindik bir karşılık. Hep bir ağızdan: 'İyi biliriz! '
Ve

Herkes bir birinden kopya çekmeğe utanmaz
Er kişi niyetine kılınır namaz

Merhumun eşi taziyeleri kabul eder
İçinde tebessüm olan gözyaşıyla çeker gider
Kimse farkında değildir izlendiğinin
Tarih'in her şeyi eksiksiz not ettiğinin
Bilmeyecektik mezar taşı bile dikilmedi niye
Zaman bütün izleri silecek nasılsa diye
Çekip gitti evli evine, köylü köyüne
Evi olmayan geçsin idealizmin yerine
.....

İstanbul, 21.02.2008

Hasan Karahisar

GüNaH KeÇisi

Biliyorum/
Feraset yolunu tutardım
Amma;
Ufkuma kule diken
Haman* utansın

Dal budak salar zulmü boğardım
Amma;
Fetva satırıyla budayan
Belam* utansın

Yoksulla yetime bakardım
Amma;
Mülkü tekel eden
Karun* utansın

Başımı dik tutup yaşardım
Amma;
Canıma kasteden
Firavun utansın

Ben bu zillete düşmezdim
Amma;
Musa'yı terk eden
Hızır* utansın

Hakkı tutar kaldırırdım
Amma;
Suskunluğumu doğuran
Kahpe utansın

Ben bu hallere düşmezdim
Amma;
Feleğe iftira atan
Dilim utansın
/Ben masumum

İstanbul, 13.02.2008

Bir ömür günahsız yaşardım
Amma;
şeytanla işbirliği yapan
nefsim utansın.
İlkay Coşkun/Nar-ı Sevda

Hasan Karahisar

Hangisi Nankör?

Evlerimizin vazgeçilmez evcilleri,
Kavga tariflerinin tartışmasız neferleri,
Ayrıdır gönüllerimizde her birinin yeri,
Kuyruk sallayınca gerçekleşir istekleri.

Kedi, yemeğini yerken kapar gözlerini;
Unutmak ister sanki yemek veren sahibini.
Toprağı eşip gözden uzakta yapar hacetini,
Açıkta bırakmaz, hem örter edebince üzerini.

Köpek, yemeğini yerken diker gözlerini;
Şükranla seyreder yemek veren sahibini.
Gizemli değildir, apaçık yapar her şeyini,
Vefakâr ve sadık dost bilir insanlar neslini.

Kedi, nimetin sahibini bilen şükrü onadır;
Aracılar karşılığını ondan beklesin edasındadır.
Köpeğin karşılık vermesi ahde vefa babındandır;
Vesileleri nimetin gerçek sahibi sanmasındandır.

İstanbul, 25.08.2006

Hasan Karahisar

Hasbi HAL

HASBI HAL

Kaç gündür oldum harap
Kuzum nedir bu ıstırap

Uykusuzum üç gündür
Ağlıyorum hüngür hüngür

Bey amca ne var nedir derdin?
Uzan koltuğa verelim dersin

Ah evladım büyüktür kederim
Halledemezsen ben ne ederim

Birkaç boşluk var köprü lazım
Boğazdan geçen mi var, neme lazım

Anladım şimdilik istemiyorsun
Peki, nasıl istersen öyle olsun

Ağzımda nahoş bir koku var
Buldum şurada bir koğuk var

Zannımca kalmış bir parça et
Ne gezsın fakirin dışinde et

Ben eminim bu koku ondandır
Olsa olsa bildir ki kurbandandır

Hayatın kuralı; fukaraya et haramdır
Kulun olam doktor sanma yalandır

İstanbul, 22.02.2008

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

HaSReT

HASRET

Sensiz geçen günlerim sanma sel oldu aktı
Ben bent kurdum direndim, ama bendimi yıktı
Zemheride kor oldu; payitahtımı yaktı
Dayanılmaz hasretin benim bahtımı yıktı

Ben bir sana hasrettim bir aşk mahkumluğuna
Tayin ettiler ordan kader mahkumluğuna
Gözlerinden silmezsen yanmam hiç yokluğuna
Kılavuzsuz sözlerin garip gönlümü yıktı

Şu gurbet dedikleri ayla güneşe komşu
Nasil yorayim hayra içimdeki yokuşu
Uçardı bir göz etsen uzaktan gönül kuşu
Bu sebepsiz gidişin umutlarımı yıktı

Oyonnax, 10.12.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Hasretin

Gurbette değilsin; içimde hürsün.
Karanlık gecemde hırsız bir gözsün.
İsterim salında dost düşman görsün.
Ruhum bir el gibi soyar hasretin.

Yeni bir gelecek, gönlüme diktim,
Beklemek çok acı; hep sabır ekdim,
Destelerce gülü ben kime biçtim?
Ruhum kızıl kana boyar hasretin.

İstanbul, 23.08.2006

Hasan Karahisar

HaYıRSız eVLAT

HAYIRSIZ EVLAT

Üryan doğar anasından
Yaratığın en hasından
Besle büyüt alasından
Borç bıraksın arkasından

İki heceli bilmece
Düşündürür gündüz gece
Mümkün müdür onu bilmek
Kabil mi sırrına ermek

Ana yansa sütü pişmez
Yetimse hiç tüyü bitmez
Ettiğini kimse etmez
Sanır bu dünyadan gitmez

Hem dünyada yok der vefa
Sürmek ister hergün sefa
Nerden bilsin nedir cefa
Kanat germez müstezafa

Anne-baba hiç olmamış
Dersin onlardan doğmamış
Kazanmışlarsa o yemiş
Bostandan zırnık vermemiş

Hesap yapmış ince ince
Kötek atmış vermeyince
Yaşlar dökmüş ah edince
Başa dönmüş affedince

Kurmuş dolap ve desise
Çıkarmış pek çok hadise
Niyetini bir gizlese
Tapuları bir iç etse

Sonunda muradın ermiş
Baba tapuları vermiş
Ama kavga hiç bitmemiş
Nankör kapıyı göstermiş

Bayram yaptık sen doğunca
Hizmet ettik sana bunca
Bizler geldik gidiyoruz
Hata nerde bilmiyoruz

Derken bulmuşlar yolunu
Hemen bozmuşlar oyunu
Baba kızmış hiç durur mu?
Bakalım eden bulur mu?
Adam tedbirini almış
Ardında kasa bırakmış

Oğlan onu açıp bakmış
Gördüğüne hepten şaşmış

Bir mektupla bir merdane
Bildiniz mi yazılan ne?
Sağlığında mal verene
Münasiptir bu merdane

Oyonnax, 09.04.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Hele Gör!

Boş verip de geçme hele tut bir yol.
Kimseyi hor görme mütevazi ol!
Ararsan menzile varacak bir yol,
Ölmeden dünyada ölenleri gör!

Deli-divaneyim bundan kime ne?
Bülbülün aşkından sanki bana ne!
Aşk istemeyene yok mu bahane?
Ömrü boş geçirip gülenleri gör!

Âşık olan gönlün yoktur bir eşi,
Cananıdır onun tek can yoldaşı.
Sevgidir insanın en kutsal aşığı,
Bu yoldan gidip de gelenleri gör.

28.05.2006

Hasan Karahisar

Her Gün

Söyle sevgili sen, niçin susarsın?
Gözlerim yüzünde bir mana arar.
Kalbimde hanerdir dalan bakışın,
Ben neden bu derdi, ekerim her gün?

İsterim her mevsim çiçekler açsın,
Kırlarda kurt, kuzu zgr dolaşsın,
Yurdumda pınarlar sevda ağlasın,
Bu aşka dşeli beklerim her gün.

İstemem gönlümde ne gam ne hüzün,
Baharda ve gzde olsun hep dğn,
Yeter ki bu bahtım bir kere gülsün,
Ben yine usanmam beklerim her gün.

İnsanlar kul olmuş acaba niye?
Yapmışsam bir kusur sorarım niye?
Ne yüzle ıkarım Rabbime diye,
Dkp de içimi bakarım her gün.

İstanbul, 22.05.2006

Hasan Karahisar

HeYHaT

HEYHAT

Mažiye yaşlanarak düşlemişiz felahı
Övünme vesilesi yapıp evveliyatı
Kaç tövbe ister mehdi bekleyenin günahı
Zülmün gün batımını bekleye dursun hayat
Ölüme ayak dire, zilletle yaşlan heyhat

Ümraniye, 30.09.13 Hasan KARAHIŞAR

Hasan Karahisar

HeYKeL

HEYKEL

Meydanda tunçtan yalın kılıç, saçı kır
Efkârın haykıran bir heykel
Diyor sanki bize: Haydi, sen de haykır,
Anlat meramını, sıkıysa gel

Haydi Park kadar olmasa da
Şırtlan gam kasavet küfesini sırtına
Özgürce haykır ezilen halkların şarkısını burada
Gerisini hiç düşünme ne çıkarsa bahtına

Haksızlığa isyan, inkılâp ve devrim
Aman ha! Bu duygular delişmen
Nemalanıyorum cariden, şakirim
Şimdi bende mayışık duygular egemen

Diyenimiz çok mu?
Yoksa tarih oldu da bunlar artık yok mu?
Nisyana isyanı bastıran statükocular mı? '
Diye sorarsam çok mu?

*Nisyan: Unutmak, hatırdan çıkarmak
*Şakir: Şükreden

Oyonnax, 30.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Huzur Arıyorum!

Düşmüş yollara huzur arıyorum diye,
Koşmuş derdime derman bulun, diye.
Yanına alıp götürmüş birkaç hediye.
Arayıp bulmuş; varmış Bilge Dede'ye.

Bilge sormuş: "Evladım bu ne haldir? "
Anlatınca, der ki: "Artık dert benimdir."
"Bu gördüğün daha benim iyi halimdir.
Fani dünyada huzur bulmak derdimdir."

Eve giderim çocuklar üstüme biner.
Eşim rahat bırakmaz; çok şey bekler.
İşim desen çok ağır; patron beni ezer.
Durmadan çalışırım, millet boş gezer.

Öyle bir yer bul ki; olmasın gam, keder.
Bilgin: "Şimdi dinlen yarını bekle.", der.
Sabah kalkar kalkmaz doğru yanına gider.
"Çaresini buldum, öyle bir yer var!", der.

İleride bir köy var, orda dertsiz başlar var.
Giderken kabına sığmaz sanki adam coşar.
İşte burası deyince de sanki adam koşar.
Tam yanına gelince bulur yazılı taşlar.

Otururlar gölgeye Bilge anlatmaya başlar:
Sıkıntısız yerde değil mutlu olan insanlar.
Zorluklardan uzakta bulunmaz mutluluklar.
Huzurludur; sıkıntılarda yüreği sükun bulanlar.

İstanbul,08.6.2006

Hasan Karahisar

Hüner

Omuzlarda yükselmek hünerse eğer
Aldırma da geç, sen böyle hüneri tepiver

Arş-ı Âlâ'ya yükselmek istersen eğer
Yükselmek isteyenlere sen omuz ver

Yanlış olsaydı hiç yapar mıydı Peygamber
Boş söze kulak değil de sen omuz ver.

İstanbul, 09.06.2008

Hasan Karahisar

Hürriyet

HÜRRİYET

Yüreğinin götürdüğü yere gitmeyen
Yollara çelme takmaktır hürriyet.
Besmeleyle başlayıp hamd ile bitmeyen
İşlere sırt dönmektir hürriyet.

Benden sana ve size geçmek değil
Biz sınırında kalmaktır hürriyet
İnsanlık aramak için yıldızlara çıkmak değil
Dünyada bucakları saymaktır hürriyet

Haksızlıkta dilsiz şeytan olmaktansa
Tutup kaldırmaktır mazlumlara hürriyet
Menfaatle kambur olup kuyruk sallamaktansa
Hakka uymayan ölçü hayat olsa tepmektir hürriyet

Önüne çıkan her bendi yıkmak değil de
Öfkesini yutup hâkim olmaktır hürriyet
Hak edene had bildirmek değil de
Haddini bilme zevkine ermektir hürriyet

xxxxx

'Yüreğinin götürdüğü yere git! '
'Sana uymayan ölçü hayat olsa teperim'
xxxxx

Susano Tamara
Necip Fazil Kisakurek

Oyonnax, 31.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

İçim Yanıyor

Sorma ne haldeyim, halimi bilme;
Bekle de de bana, istersen dönme,
Ümitle beklerim, gelmezsen gelme,
Yüz çevirme benden, içim yanıyor.

Sevda bir ummandı, bir damla yaptım.
Gözümde sakladım, hiç ağlamadım.
Acıkınca ben onu aşımaya kattım,
Yemeden içmeden onunla yattım.

İstanbul, 16.10.2006

Hasan Karahisar

İffet

Soyum Âdem-Havva benimki belli,
"Sadakat banallik! " der kıcı yelli,
Aslın neslin kayıp; baban yüz elli.
Sen garip oyuncak, nesli bozan var.

İffetle yaşadık zinadan uzak,
İffetsizlik olur ayakta kızak,
Yıllarca kurdular kız-oğlan tuzak,
Kuranın boynuna geçsin diyen var.

Uzatıp namusa dilin sarkıtan,
Doğru yoldur deyip fahşaya batan,
Hayâya hor bakıp azgınlık yapan,
Mecnun olup sarhoş gezsın diyen var.

Güzellik geçince boşalır çevren,
Sen ilk değİlsin ki döner bu devran,
Boşuna suçlama; masum bu evren,
Deme, kaderimdir bunu yazan var!

İstanbul, 21.08.2006

Hasan Karahisar

İffet Bir Değerdir Alınıp Satılamaz

Arsızlık virüsünün bulaşmadığı bir iffet
korur seni
başkasının rasadında olmadığını
kendi zamanlarında bile
dizginler
günah işlemeye can atan
şehvetin zirveye tırmandığı
bedenin ruhsuzluk aşısını yemeden
esir alıp edemez kul köle
dize getiremez hiçbir servet

yardımda bulunur yoksul bir kadına
kendine servet verilmiş bir kul
yararlanmak ister sonra da
desinlerce yapılanlar gibi

sonbaharda dalından düşmeden
rüzgârda titreyen yaprak sanki
gözyaşları yağmur damlaları
süzülür oluklardan

şehvet uzaktır anlamaktan
göz yaşlarını iffetin
bilmez ki
alışık olmadığı günaha zorlanmaktan
fakirliktir bu hakirliği hak eden
göz yaşları yalnız ve yalnız
Allah korkusundan

senden daha layık biri var
korkmaktan ondan
haydi git yoluna
emin ol benden
vazgeçtim hem de
sana verdiğimden
artık tövbemi dilerim
iffetini koruyan Rabbimden

İstanbul, 08.09.2006

Hasan Karahisar

İhanet

Sır saklamaz ayna neden?
Vefa yok mu bu cepheden?
Belli değil çıkmış nerden?
Bu izler de ta derinden!

Sende gördüm yüzüm güler,
Lâkin içim feryat eyler.
Sana bakan bu kem gözler;
Siyah saça matem derler.

Bakma sakın güldüğüme,
İyi günde nur yüzüne,
Sadık kaldım sanki söze,
Hiç ihanet etmedim de!

Bu bir gerçek hayal değil,
İtirafım yalan değil,
İşte kanıt, işte delil;
Yüzüm suya etti meyil.

Dedim tamam; bu yüz benim,
Gitti elem ve kederim,
Lâkin kaçtı hemen keyfim,
Şimdi ona ben ne derim.

İstanbul, 13.07.2006

Hasan Karahisar

İlk Kan

Başladı her şey bir damla hor ve hakir suyla.
Canlara can – bi iznillah – bir damla suyla.

Akıl dehlizinde yolunu kaybetti Kabil.
Esir düşmesinin gönlüne ve nefsine bedelini
Reddedilmesiyle ödedi adağının.
Aynı toprakta yeşeren iki ümitten biriydi.
Toprak, su ve güneş aynı hatta bahçıvan.
Lakin söz susar gönle, akıl olmazların peşinde.
Vazgeçemez aynı batındaki kardeşinden;
Kurtulmak ister hem de aradaki tek engelden!

Öyle bir kardeş ki ` Sana elimi kaldırmam,
Haddi aşsan da' diyecek kadar asil Habil.

Kıyınca kardeşine; övündüğü akli iflasta,
Kendisi aciz ve zavallı hem de yasta.
Aklına muhtaç murdar karganın; hayıflanmakta.
'Kaderimdir' diyerek ilk bahaneyi uydurmakta.
Defini öğrenir; bir kuş beyninden toprağı kazmakla.

İyilik tohumları sulanmıştır bir kere kanla;
Bundan böyle iyiliğı yeşertmek istersen anla!
Yazık! Sürdürseydik Âdem'in neslini iftiharla!
Uğraşmasaydık keşke insanlığı ihyalarla!
Biraktık umutlarımızı gelecek kuşaklara.

Kaç kere kestik kopması imkânsız kaç kere?
Zulmetten nura çıkarana ipi bilmem ki kaç kere?

İstanbul, 25.09.2006

Hasan Karahisar

İnsan

Ne âdemi hor gör ne kul köle ol!
Yücelmek istersen; Rabbine kul ol!
Eza istemezsen beklentisiz ol!
Yaşadığından ders almalı insan.

Dili uzun olup ipe yaklaşma!
Sükûtle yaşlanıp zelil dolaşma!
Hakka dil uzatıp çizmeyi aşma!
Hayatta dengeyi bulmalı insan.

Başın göğe erer mal mülk bulunca!
Dost kimdir bilinmez servet olunca.
Çevren hiç boş kalmaz ömür boyunca.
Dost ile düşmanı bilmeli insan.

Gözünü kapayıp içine bir bak!
Kendinle barışıp bir meşale yak!
Kalp gözün açılsın şimşek gibi çak!
Kendi değerini bilmeli insan.

Boşa kederlenip ağlama sakın!
Bilme kimseyi sen kendine yakın!
Özünle barışık bir tavır takın!
Kendi gözyaşını silmeli insan.

İstanbul, 12.12.2006

Hasan Karahisar

İnsan Niçin Sever?

İnsan niçin sever doğduğu yeri?
Her köşesinde gizlidir bir egeri,
Döktüğü gözyaşı, alın teri,
Yaşadığı mağlubiyeti, zaferi...

İnsan niçin sever ailesini?
Hatırlar hep iyi kötü günlerini,
Durgun sularda demirlediğini,
Fırtınalarda ise sebat ettiğini...

İnsan niçin sever...?
Bilmem cevaba var mı hacet!
Layık olan sensin, yalnız, hak et!
Ne duruyorsun, sevmeye acele et!

Hasan Karahisar

İnsanlık Ayağa Kalk!

Hainler, bir bahaneye atıyor bin takla,
Lübnan dövölüyor; uçakla, tankla,
Ülkesine taşıyor insanlar feribotla,
İnsanlığı öldürüyor kim ne hakla?
Ey insanlık!
Kopmadan kıyamet kendini akla!

Peygamber torunları dün katledildi,
Kıpırdamadı kılın, neslin kimdendi?
Can sana emanet; ödenmeyen bedeldi,
Kan içici nesillerin cesareti nerdendi?
Ey vicdan!
Haksızlığa karşı dur, kıyam et dendi!

Nasyonalizmin iki dünya savaşı,
Bu oyunda devletler çekiyor başı,
Zehirle pişiyor hep mazlumun aşı,
İnsanoğlu gel de sen bu yükü taşı,
Ey şair!
Susma gediğine koy artık taşı!

İstanbul, 25.07.2006

Hasan Karahisar

İstanbul Olmak

Boğaziçi'nde tarihin yaşandığı bir yalı,
Sultanahmet'te Mavi Camii ve Dikilitaş,
Efsanesiyle gönüllere taht kuran Kızkulesi,
Yıldızlara yoldaşlık etmek için Galata Kulesi olmak.

Ramazan'da yoksullara iftar çadırı,
Feshane'de çocuklara gölge oyunu,
Eyyüp Sultan'da bir bayram sabahı,
Bayram ziyaretçisi için bir Yuşa Tepesi olmak,

Emirgan'da ince belli bardakta bir yudum çay,
Kanlıca'da dillere destan bir bakraç yoğurt,
Asya'yla Avrupa'yı birbirine bağlayan nikah yüzüğü,
Boğaziçi'ni temaşa etmek için Rumeli Hisarı olmak.

Dünyanın imrendiği, şehirlerin kıskandığı,
Peygamber'in övgüsüne mazhar olan bir şehir,
Tarihe şahitlik, medeniyetlere beşiklik eden,
Doğmadığım, yaşamaya doymadığım bir şehir olmak.

Avlularında güvercin, denizlerinde balık,
Sarnıcında bir damla su, sahilinde bir avuç kum,
Rihtimlerinde sabahlayan aşıklara yakamoz,
Vapurlara yoldaş, yolculara sırdaş bir martı olmak.

İstanbul için ağlayan gözden süzülen bir damla yaş,
İstanbul oluşturan utandıranlar için serzeniş,
İstanbul'u İstanbul yapmak için çırpınan bir yürek,
İstanbul'u İstanbul'da kaybedenlere kılavuz olmak isterim.

Ümraniye, 17.04.2006

Hasan Karahisar

KaÇIŞ

.....silse biri
Sabunun sildiği kir gibi
Ne hoş olurdu değil mi?
Dimamızdaki kara izleri

.....silse biri
Kızılderili'nin sildiği iz gibi
Ne hoş olurdu değil mi?
Bıraktığımız kötü izleri

.....silse biri
Dalğanın sildiği sahil gibi
Ne hoş olurdu değil mi?
Kalbimizdeki derin izleri

Hasretle yâd eder olduk
Hepimiz "Kalsaydık! "
Ne hoş olurdu değil mi?
Anadan doğma... gibi

Lyon, 17.12.2009 Hasan KARAHISAR

DOST KALEMLERDEN

.....silse biri
Hakikâtın batılı sildiği gibi
Ne hoş olurdu değil mi?
Yarınların umut izleri..

Ozan Serafettin Hansu

.....silse biri
Bembeyaz kar misali
Örtse ayrılığı zalim gurbeti
Acılsa icimde silenin yolu...

Ozan Sentezi

.....silse biri
Güneşin karanlığı sildiği gibi
Ne hoş olurdu değil mi?
Gönüller hep ışık olsaydı
Sevginin izleri gibi.

Recep Uslu

.....silse biri
Bir dere bir ırmak gibi
Yıkasa bütün kirlerimi
Akça pakça kılsa beni

Helalinden alın teri gibi

Mehmet Coban

.....silse biri
Hiç yazılmamış gibi
Ne acı olurdu değil mi?
Silinen izleri.....

Nurten ISILAK

.....Silse biri
gönül defterinden silenleri
öfke dinse güdülmese kin
ambulansların polis arabalarının
itfaiyenin, sussa sirenleri...

.....lakin
kişinin yaptığını kendine
kendi bilmez; kendini

.....silse biri
karanlığı taşıyorsa yüreğinde zifiri
sevgisiyle ışıklandırırsa biri
Banyatunga (Yüksel Nimet Apel)

Hasan Karahisar

Kalemler Susmadıkça

Ne zaman aydınlık ufuklar
Belirse ülkemde
Sahneye çıkar hemen
Bir melun el de.
Düğmeye basılır,
Bir soysuz alkışlanır,
Bir masum suçlanır,

Anlarım hemen;
Şer güçler sahnede yine,
Bir oyun sergilenmekte,
Sahnesi yurdum.
Bir avuç sahtekârın
Elinde oyuncak!

Masum insanlar
Senaryonun kahramanları
Senaristler meçhul.
Hesap sorulamaz cinsten.

Masum insanlar can verir,
Kendini bilmez demeç verir,
Basında kara senaryolar,
Felaket tellalları yazarlar
Şüphe tohumları saçarlar,
Üydüm akıllıların aklına.
Ülkemin topraklarına
Avuç avuç saçarlar;
Kimi kanla,
Kimi canla,
Kimi de bir kırık kalemle.

Ülkemin aydınlık yarınlarında
Gölgeler dolaşır durur,
Ya da gölge adamlar.

Bir kimliği meçhul,
Bir faili meçhul,
Bir de ne olacağı meçhul.
Vardır olacakları bilen bir kul
İşin ne? Onu da sen bul!
Nasılsa insan canı bir pul.
Ya da al kalemi eline kendini bul!
Kalemler susarsa bir memlekette
Zilleti bekle hiç acele etme.

İstanbul, 18.05.2006

Hasan Karahisar

Kalmaz Çevrende Dostun

Girmek için her gönle; bir yol vardır gizliden,
Bunu bilmeyen yoksun; ilim, irfan ve fenden,
Bulmadıysan bir damla, hiç farkın yoksa dünden,
Gezip boşa yorulma, olmaz çevrende dostun.

İnsanlar insan gibi muamele görmeli.
İnsanlıktan gelmeyen her talihi tepmeli.
Kimse senin kardeşin onu takdir etmeli.
Herkesi yargılırsan, kalmaz çevrende dostun.

Yaşanan her şey er geç; unutulur, mazidir.
Unutulmayıp kalan; gerçek iyiliklerdir,
Karşılık beklemeden yapılan yardımlardır.
Başa kakarsan eğer, olmaz çevrende dostun.

Dikenleri batsa da gönül bahçenden gül ver!
Bir yanlışlık görürsen silip atma, öğüt ver!
Aciz, düşkün bulursan elini uzatıver!
Hataların örtmekle dolmaz çevrende dostun.

Zengin, yoksul deyip de insanları ayırma!
Şirin görünmek için doğruluktan ayrılma!
Sırf gönül almak için dost akraba kayırma!
Eğer adil olmazsan kalmaz çevrende dostun.

İstanbul, 23.07.2006

Hasan Karahisar

Kendimi Buldum

KENDİMİ BULDUM

Ben seni çok sevdim aslında
Sen neysen ben de oyduum
Kendimi sende buldum aslında
Ama sen belki de buydun

Benimle sevinç ve keder oldun
Benle sen Kerem'le Aslı oldun
Benimle etle tırnak oldun
Belki de sen gerçekten buydun

Ben seni çok sevdim aslında
Sen neysen ben de oyduum
Kendimi sende buldum aslında
Ama sen belki de buydun

Çok geç anladım; beni gündüz yapan sendin
Ben hep geceni aydınlatan dolunay oldum
Geç fark ettim; gülen gözlerim hep sendin
Ben hep seni güldürmek için palyaço oldum

Oyonnax, 24.10.2011 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

KIRIK KALP

KIRIK KALP

Derviş gelsin gönül yapsın
Zorba gelip yıksın gitsin
Yağma çapul sultan olsun
Mazlum yetim sus pus kalsın

Postu atan köşe kapsın
Mürit tutup caka satsın
Cennet deyip arsa satsın
Bu sayede parsa kapsın

Kırılan kol yende kalsın
Hak adalet rafa kalksın
Madde perest pirim yapsın
Fani Dünya deyip çalsın

Menfaatçi hesap yapsın
Her gönülde bir yer kapsın
Aşkın gözü hep kör kalsın
Kalplerde yâd eller kalsın

Ya kırılan kalp ne yapsın?
Başköşede yer mi kapsın?
Alttan girip üstten çıksın
İşin aslın bir anlasın

Oyonnax, 11.11.2011

Hasan Karahisar

DOST KALEMLERDEN

Biri desin yalan bular
Yoksa boşa akan kanlar
Dese ne olur yandı canlar
Duysun sağır olan cinler..Hasan ÖZ

Hasan Karahisar

KIRILMA NOKTASI

KIRILMA NOKTASI

Bazen inayet sabırda gizlidir; Eyüp'tür misal.
Bazen ferasettedir hamaset; İbrahim'dir misal.
Bazen zulmeder nefse insan; Yunus'tur misal.
Bazen yırtar karanlıkları bilgelik; İsa'dır misal.

Bir ateş yakar arındırır tüm kavmi günahları bazen.
Bir balık kendine zulmeden nefse gebedir bazen.
Bir su öğütür tarih içinde zorba günahkârları bazen.
Bir rüya öğretir sır olmuş geceye gebe ikbali bazen.

Tahammülün Everest sınırır bir kırılma noktası.
"İnayet ne zaman?" diyenlere cevaptır kırılma noktası.
Tahminlerin ötesinde bir kıssada gizlidir kırılma noktası.
Kim bilir hangi açmazda gizlidir senin kırılma noktası.

İstanbul, 06. 12. 2007 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Kıtmir'in Vefası

Kalçasına vurunca göğsüyle
Sürüye saldıran kurtların
Belini çıkarır adı vefadır
Kendini çepeçevre kuşatan
Zaman fitnesine karşı
Fitrat zırhıyla karşı koyar
Dünyanın her bir değeri
Hiç olurken yanında
Ruhu nirvanaya ulaşır
Denenmişlik meyvesini verir
Yanılmazlığı doğurur
Asırlarca söndürülmeğe çalışılan nuru
Bir kıvılcımla tutuşturan gençlerle
Bir kaderi paylaşır
Öyle bir kader ki hem de
Kendini ebedileştirip
Adını Mushaf'a yazdırır
Sarayda başlayıp mağarada;
Tam üç yüz dokuz yıl süren
Gizemli bir hayata şahitlik edip
Müjdeli Yedi'ye bekçilik yapar
Hak yolda göğsü batıla siper
Yanında Maksi Milyanus'un
Mücadelesi değil bir kemik için
Büyük bir dava için
Sıdıkların ebedi istirahatgâhında
Uyandığında bulur kendini
Hayalde dahi olamayan
Gerçektir oysa şimdi
Ne haddine gönlünde haset yatan hımarın
Kemik yalayıcılar imrense de bahtına çomarın
Karşılığıdır ahde vefanın
Gölgesi tubanın

İstanbul, 15.09.2006

Hasan Karahisar

KoNTeS

KONTES

Yaslanmıştır sermayeye
Hem de bitmez ye babam ye
Alış veriş en büyük iş
İş gördürür verir bahşiş

Hayat oyun eğlencedir
Geceler hep bilmecedir
Bin bir nazla sürer hayat
Gel de ona sen iş dayat

Dünyası bir değirmendir
Bilmez suyun o nerdendir
Nerden bilsin ekmek kaça
Bolca verir öğüt aça

Kuş tüyünden bir yatakta
Sabah akşam şaşar hatta
Ayakta pek işi olmaz
Bilmez dünya ona kalmaz

Hiç fark etmez soğuk sıcak
Bekler herkes açmış kucak
Keşke olsa derde deva
İşi gücü hava cıva

Benden sana bir kaç öğüt
Yaşadıkça durma öğüt
Yaşlandıkça gerdirt derin
Yorma başın hep tut serin

Hayat nedir? Bilir misin?
Gittin geri gelir misin?
Bir gün hesap görecekler
Defterini dürecekler

Oyonnax, 05.12.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Krallara Söz Geçirendin Sen

Yeri göğü bir 'E' ile inlettin
Tüm cihana bilmem nasıl hükmettin
Özlemedin ama kendin özlettin
Sen bizlere methi sena söyledin

Çerçevesi kırık bir mutluluğu
Koltuk altına sıkıştırıp
Ağzında 'Lay lay lay lay' teranesi
Ayaklarında makas sekmesi
Usulca çekip gittin

Öpücükler yumağından yoruldun
İmge oldun gözlerime nakşoldun
Zaman denen değirmende yol buldun
Gideceğim menzillere yön oldun

Karanlıkları bölerdi çılgınlıkların
Sana öğretilmeseydi bildiklerin
Ne güzeldi yaş akıtan gözlerin
Gizlenirdi içinde acizliklerin
Ağzımda buruk tadı hayranlığımın
Şimdi sahip olamadığım tek oyuncağım

İstanbul, 21.01.2008

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

KuRBaN

Yapıyoruz bayram neden?
Bunca hayvan can verirken!
Kurban olan İsmailken,
Eder miydik biz hiç bayram?

Yaratandan bir armağan,
İsmail'dir her bir kurban,
Bugün sen de kes bir kurban!
İbrahim ol canım babam!

Yesin onu konu komşu,
Düz eylesin son yokuşu,
Zemzem olsun her bir koşu,
Sen Hacer ol bugün anam.

İsyan etmez bir mayan var,
Yaradana olmuşsun yar,
Bir evlatsın itaatkâr,
İsmail ol sen de balam.

Oyonnax, 25.07.2009

Hasan Karahisar

Kurutur

Yürekten gelmezse bülbülün sesi,
Goncayı açmaya yetmez busesi.
Dağı taşı ısıtır ılık nefesi;
Deyince üstüne gülü kurutur.

İstanbul, 20.11.2006

Hasan Karahisar

Küstüm Sana Dünya

Peygamber yetimdi geldiği çağda,
Sahip çıkmadın da taşlandı bağda,
Bizi yetim koydun bıraktın darda,
Küstüm sana dünya barışmam artık.

Derdim, bin bir çiçek; istedim vermek,
Bana yas tutturdun; neslime örnek,
İnlettin acıdan sabır diyerek;
Küstüm sana dünya barışmam artık.

Güçlüyü acize hükümdar ettin,
Üstünde gezmeyi bana dar ettin,
Yüzüme gülmeyi neden ar ettin;
Küstüm sana dünya barışmam artık.

Anne baba göçtü çocuk görmeden,
Sübyan, sabi ağlar ata sevmeden,
Nice canlar geçti lokma görmeden;
Küstüm sana dünya barışmam artık.

Başımız dik değil, bak yüzümüze.
Niye ettin bizi zalime meze?
Tokatlar iniyor hep tepemize;
Küstüm sana dünya barışmam artık.

İstanbul, 25.07.2006

Hasan Karahisar

LaiN

Uzansan dokunabilir misin
umutlarıma?
İstesen de tarumar edebilir misin
hayallerimi?
Yetişebilir misin koşsan
dualarıma?
Sen ey karanlıklar prensi
Uzanabilir misin
ufuklarıma?

Heveslenme boşuna
Yeni doğan bir hüzme olacak celladın
Ben var olacağım dünya durdukça
Sen düşler kur ahmakça
Kalmayacak bile yadın
Mazide kara leke adın ama onu sen isyanınla yazdın

Bir ışık var oldukça her sinede
Sen kaçacaksın alçakça
Besmeleler, amentüler okundukça
Sahte ilahları takacaksın peşine
Onlar basacak seni bağrına
Menkibelere bürünerek geleceksin
Gökten düşen üç elmadan daha banal
Ve tazimde kusur etmeyen müritlerin olacak
Kah Nemrut olacaksın kah Fir'avn
Bazen kan emici Karun
Bazen de din simsarı Belam'sın...

Ne olursan ol
Kim olursan ol
Yalnız şunu unutma
Hep aynı olacak akıbetin
Hanif neferin efsunlu nefesi olacak
Ense kökünde ve kulaklarını sağır edecek
Ayak sesleri
Hani bir gözünü İbrahim kör etmişti ya senin
Diğerini de alacak ümmeti Hz. Muhammed'in

Ve sen el yordamıyla gideceksin
bilerek cehenneme çıktığını yolun
Tadamadan
Veliyullah olmanın tadını
Alamadan gülün kokusunu
Yaşadım sayacaksın
Ne çare
Alamadın ayaklar altına
Öpüp başına koyduğun gururu
Ama o rezil, rüsvay etti seni aleme...

Ümraniye, 04.10.2013 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

LeYDi

KONTES

Başında 'Kavak Yelleri' eser
Üşengeçtir; emiri gözüyle keser
Şanına yakışmayanı yapmaz ölse
Riyakâr sanır kendini birine iltifat etse
Anlatırken hoyrat; suskunken değil rahat

Kaşları her dem çatıktır
Ayakta duramaz hiç; yeri yataktır
Razı olmaz ar eder nasihatten
Ah edersen duvardır etten kemikten
Hiç hoşlanmaz insanlara iltifattan
İğrenir sanki yüze gülmekten
Sanırsın padişahlandır soyu
Ama gösterişlidir selvi boyu
Riya sayıyor yazık ki gönül almayı

Kadıköy, 18.02.2008

Hasan Karahisar

Leydi Aranıyor!

İnsan yetiştiği sosyal çevreyle özdeştir, bir bütünlük arz eder:
Kralın biri oğlunu evlendirmek için prenses aradığını söyler.
Ben prensesim diyen yüzlerce kız davete koşup icabet eder;
Lakin civarda bu kadar krallık yoktur hangisi doğru söyler?

Başlarlar düşünmeye ne yapsalar da gerçek prensesi bulsalar?
Yemek yedirirler, yürütürler, hepsi de talimlidir anlamazlar.
Akşam yatıp sabah kalkınca; gece nasıl uyduklarını sorarlar:
Biri hariç hepsi de kuş tüyü yataklarda uyduklarını anlatırlar.

İçlerinden sadece birisi uykusuzluktan ayakta zor durmaktadır,
Derler ki: "Bu halin ne, hasta mısın yoksa, sana ne olmaktadır?
Gece uyuyamadım, çarşafımın altında yuvarlak bir şey vardır.
Tüm yataklara bezelye koyduk, aranızda bir tek prenses vardır!

İstanbul, 30.07.2006

Hasan Karahisar

MaNiLeR- I

I.
Hey erenler erenler
Ey Mevla'ya erenler
Aradığım siz değil
Muradına erenler

II.
Ah aman içim sızlar
Ana kuzusu kızlar
Bacım diye bakarım
Beni süzer arsızlar

III.
Rüyanı hayra yorma
Kaş göz edip de durma
İhlâssız amel edip
Kendini boşa yorma

IV.
Verdiğin sözden cayma
Duyduğun sözü yayma
Yaptığın iyiliği
Unut gitsin sen sayma

V.
Fistan giymiş kırmızı
Şu gelen kimin kızı
Sen kalbine sahip çık
O bir gönül hırsızı

Moirans En Montagne, 24.02.2010

Hasan Karahisar

ManileR- II

MANILER – II

VI.

Kanaat etmezsen ye
İstersen dünyayı ye
Yine de doymuyorsan
Boşan da semerin ye

VII.

Yağma yok öyle yağma
Suç değil artık yağma
Sen dolu ol bekle de
Şimdi yağmazsan yağma

VIII.

Al gelinin hasını
Yalnız tanı atasını
Güzelliğe aldananın
Yaparlar yuvasını

IX.

Körlere ayna satma
Öğüdü yaban atma
El malını bırakmaz
Ödünçle caka satma

X.

Köre ne gerek fener
Âlim nefsinin yener
Sen akılsız dosttan kork
Yiğit öfkesin yener

27.02.2010

Hasan Karahisar

ManileR- III

MANILER – III

XI.

İnsan mükemmel eser
Kendine yontar keser
Çevreni incele de
Kararın sonra ver

XII.

Gel gizlice sen bize
Oturalım diz dize
Kim bilmeyip gülerse
Diyelim ayıp size

XIII.

Dünya ah yalan dünya
Siyah beyaz boz dünya
İyiliğin dokunsun
Oyunları boz dünya

XIV.

Sarı salkım mor salkım
Acı çekiyor halkım
El âlemi bırak da
Sen kendine ver talkım

XV.

Hey yalelli yalelli
Oluyor yaşın elli
Artık çizmeyi aşma
Gidişin sonu belli

Oyonnax, 02.03.2010

Hasan Karahisar

MaNiLeR- IV

MANILER – IV

XVI.

Ata masalı evrim
Baba ninnisi devrim
Geldim de gidiyorum
Tamamladım ben devrim

XVII.

Dizi dizi inciler
Namımız birinciler
Gelen geçen diziyor
Adımıza inciler

XVIII.

Gelin çocuklar bir bir
Eşleşelim bire bir
Dostça kardeşçe olsun
Bizlere her oyun bir

XIX.

Sevdamız bayram düğün
Hem de günde üç öğün
Kıskanmaktan mutsuzsan
Sağını yol da döğün

XX.

Sen dikkat et ahtına
Güvenme hiç bahtına
Sakin kem niyetten de
Kurulmasın tahtına

XXI.

Boşa gezip yorulma
Yaprak gibi savrulma
Haktan gayrı arayıp
Sonra yanıp kavrulma

XXII.

Kızımın adı Nevin
Neşesidir bir evin
Gözün aydın askerim
Evladın oldu sevin

03.03.2010

Hasan Karahisar

Manken & Şiir

başında kitap taşıyarak yürümeyi öğrenmiş
bir manken gibi
başı dik, mağrur ve işveli olmalı

ayaklarının birini diğerinin üzerine
atarak yürümesi gibi
ahenkli dizeleri olmalı

taşıdığı kumaş nasıl olursa olsun
salındı mı nasıl cezbediyorsa
okuyanı bir girdap gibi içine çekmeli

ayaklarını yere vurarak yürüyünce
nasıl hoplatıyorsa yürekleri
okuyanı öyle coşturmalı

sırıtmadan nasıl gülümsüyorsa
dudaklarını aralayarak
dizeler yüzüne öyle gülümsemeli

podyumda nasıl belliyse defile
şiirin başı ve sonu uyumlu
kıtalarda manevi bağ olmalı

elbise nasıl konuşuyorsa üzerinde
gecelik bizi hayalimizde uçuruyorsa
mısralar da alıp mekanına götürmeli

her adım atışında bakışlar yenileniyorsa
hayal alemine dalıyorsa insan
şiir hayal edilmeyen yerlere götürmeli

manken gibi olmalı şiir

İstanbul, 02.09.2006

Hasan Karahisar

MarQue PaGe

MARQUE PAGE

Davetkâr bir kadının kokusu
Saçlarının rüzgârda savruluşu
Masa tenisi izler gibi gözleri tutsak eden
Kalçaları ve
Kostak yürüyüşünün ardından
Hayallere dalar ya insan
Hani uçarak gitmek ister ardından
Olsa kanatları
İşte bu benim

Hani baharda rüzgârın savurduğu
Baygın ihlamur kokusu
Vardır ya
Yahut bir punduna getirip apardığı
Gülün kokusu rüzgârın
Dağları, tepeleri, ovaları aşır
Nasıl mest ederse insanı
İşte ben bu haldeyim

Karnı sırtına yapıştığı zaman
Nasıl gelir burnuna taze ekmek kokusu
Köşesini koparıp çitirdatırken
Ağzında
Nasıl mesut olursa insan
Ciğerlerini nasıl doldurursa
Kokusuyla
İşte ben öylesine bahtiyarım

Sahaflarda tarih siner, aşk siner üzerime
Kriminal bir dosyaya bakarım
Çözülmemiş cinayetleri çözmek
Benim işim
Bazen bir aşığın kollarında dans ederken
Bulurum kendimi
Bazen de tarihin seyrini değiştiren
Cihangir oluveririm

Kimseye çaktırmadan
Adına türkû yazılmış âşık
Vatanı uğruna ölen şehit
Afrika'da yardım meleği
Daha kimler ve neler...

Göz açıp kapayınca kadar
Bir bakarsınız iyilik perisiyim
Lime lime ediyorum
Kötülükleri ve karanlıkları

Balzac, Rousseau ve Volter'le
Planlarım ihtilalleri

Hatta çağdaş
Stephenie Meyer yarışır benimle
Alacakaranlıklarda
Fikir alışverişinde

İsmi söyleyemem
Siz de
Hatırlatmayın bana ne olur
Kulağıma FUAR fısıltısı/esintisini
Beni tutan namerttir dostlar
Ver elini geliyorum neresi olursa
İşte ben böyleyim

Kazanova masum kalır yanımda
Böylesine mesut ve bahtiyarım
Hışırtılı yaprakların arasında
Ne olur mutluluğuma 'marque page' koymayın

*Marque page: kitap sayfalarının arasına konulan ayraç

Oyonnax, 15.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Medeniyetin Yontma Taş Devri-I

Ruhlar elimine,
Bedenler asimile,
Cisimler yakın elbet,
Lakin gönüller gurbet.

Nesiller kendiliğinde
Spontanlık genelde
Kimin eli kimin cebinde

Asıl azmış, bal kokmuş.
Sanki bir varmış bir yokmuş.
Hamiyet masal, hassasiyet maval,
Belli değil asal; kim kime martaval.

Kem kem olalı böyle kemale ermedi.
Zulüm zulüm olalı şerlisini görmedi.
Hak batıl; batıl hak postunda,
Hayat bulmuş dostunda.

Uzaklar yakın, yakınlıklar uzak.
Gönüllerde ökse sevgi, aşk tuzak.
İyilik-güzellik bir kızak,
Erdem ve hayâdan çokook uzak...

Merhamet, acizlerin işi
İşine bak sen er kişi.
Acımak, namerde perde;
Çekilince düşmez derde.

Yüzsüzlük revaçta,
Hayâ son durakta.

Akıl, her derde deva,
Baş tacı edilmiş heva,
Görmüş arzular reva;
Ar, namus uğruna heba.

His yoksulu, maddi zengin
İşte bu; senin medeniyetin
Tuğralar mabut değildir,
Lakin tek gerçek bilinir.

İstanbul,01.07.2006

Hasan Karahisar

Medeniyetin Yontma Taş Devri-II

Kirletilmiş defalarca; fitrat saf değil artık,
Nur topu gibi bir vicdan doğurmuyor artık;
Hilkat garibesi dünyaya getirdiği yaratık,
Mayası belli değil, belki de birkaç atık.

Damarlarında çirkeflik dolaşüyor, fellik fellik.
İffet istemek delilik; çünkü her şey gündelik.
Babası meçhul serseri; inletiyor yedi düveli üstelik.

Vahdete götüren yollardan yön tabelaları kaldırılmış,
"Girmek tehlikeli ve yasak!" dikenli tellerle çevrilmiş.
Meydanlarına mayın döşenmiş, giren bedel ödermiş.

Teslis, düalizm ve ...izmler yolunda münadiler;
Çevresinde Las Vegas ışıkları devamlı yanıp söner.
Meydanları gülizar ve laleazar; girene cülus öder.

Dünya küçüldü; yakında da uzadı mesafeler.
Yakın uzak oldu artık, birbirini sevenler.
Herkes kendi işinde, kim kimin derdini çeker.

Hep mutlu sonlardayız; hiç kaçmaz tadımız.
Burada kurduk dünyamız, artık biz buralıyız.
Müstakbel son varmış, hayal meyal hatırlarız.

Siyaha boyanmış ya da lime lime yırtılmış perde,
Ne var ne yok göstermiyor, her şey saklı geride.
Âmaaan! Gidip de dönen mi var, ne olsun ileride? !

"Son durak kara toprak." Ordan öte köy yok!
Ne vahadır ne çorak, orada da bize yok yok!
Medeniyetin Yontma Taş Devri'ne karnım tok.

Aklın gözü kaç metre ilerde, bir düşün sen de
Ya varsa! Ben bir şey kaybetmem, sıra sende!

İstanbul, 02.07.2006

Hasan Karahisar

Mevlana

Sultan-ul Ulema'yla Mümüne'dir membain
Hak dinini ihya ettin Rahman'ın
Vicdanın duyu membaı kurumuştı kelamla
Dirilttin onu Ehli Beyt'ten getirdiğin selamla
Tembelliği, ruhbanlığı öldürdün, çalış oldu öğüdün
Çarkları hep tersine döndürdün; ümmetin yüzünü güldürdün

Ey sevgi mayasıyla yoğrulan!
Ey kalbi hak yolcusuna han olan!
Gönülleri ateşleyen cihadın;
Ölüm, kötülüklerden iyiliğe gidiştir yâdın
Denizden hayat bulan damla; güneşten kopan nurdun
Kaybedince Tebrizi'nin cismini Şemseddin oldun

Ey cömertlikte umman olan!
Yoksula gömleğini günahıtan sıyrılır gibi çıkarıp sunan
Üzüm yaratılmadan icat olan aşk şarabından içen
Hak hak deyip dönerek kendinden geçen
Vücudun mürşidi iken cüzi akıl
'Akıl aklı' diye icat eden 'imanî akıl'
İnsan, en güzel kıvamda yaratılan...
Mevlana bu kıvama ışık tutan sultan

Ey Mevlana!
Senden, Yunus'tan öğrendim aşka gönül vermeyi
Yaratılanı yaratandan ötürü sevmeyi

Ey Mevlana!
Sevgi eksenini buldun
Adını sema koydun
Dünya hayran ramına
Yana yana kavuştun Mevla'na

Tüm cihandan selam sana Mevlana!
Meftunuz çağlara meydan okuyan namına
Şimdi seni Şeb-i Aruzlarla anıyoruz
Şimdi seni Şeb-i Aruzlarda arıyoruz

Ey Mevlana!
Ne mutlu sana, kavuştun Mevla'na!

İstanbul, 10.03.2008

Hasan Karahisar

Mevsim Galiba İlkbahar

Badem ağacı süzülüyorsa derin göğüs dekoltesiyle
Utaniyorsa ak göğsünde sakladığı tomurcuklarıyla
Aşüftenin uçsan saçlarına, savrulan eteğine rüzgârda
Takılıyorsa şipsevdi delikanlılar yemyeşil kırlarda.

Etrafta müthiş bir koku varsa kanları ateşlemeye,
İhtiyacı yoksa gözlerin beğenecek bir şey bulmaya.
Rast gele etrafı temaşayla meşgulse zahmetsiz,
Şakıyorsa kuşlar o meşhur sevda şarkılarını fetretsiz.

Kelebekler hep yaşam ve ölüm arasında uçuyorsa;
Kanatlanıp güneşten renk alma yarışındaysa.
Sular köpük köpük coşuyorsa hoyrat ve fütursuz;
Kalıyorsa ayakta yatağını yadırgayıp da uykusuz.

Dağlar gebeymiş ya hani mis kokulu sümbüllere;
Vermişse aşk meyvesini deyip `darısı yeni evlilere`
Börtü böcek edasındaysa gündelik yaşantılarının.
Karıncalar boşaltma telaşındaysa kışlık ambarlarının.

Güneş her yatış ve kalkışta okşuyorsa pak sineleri;
Dudağındaysa her an kıştan kalma serinlik buseleri.
Toprak ana kuzucuklarını besliyorsa memesinden
Su kapma telaşındaysa bulutların nemli gözlerinden.

Rüzgâr, ümit dallarımı meyveye durmadan kırmışsa,
Umutlar cansız düşüp nisan yağmurlarına karışmışsa,
Bana düşen sabır tespihine yaslanıp lâ havle... çekmektir,
Anlarım işte o zaman; mevsim yine ilkbahar demektir.

İstanbul, 02.10. 2007

Hasan Karahisar

Modern Çağda Antik Hurafe!

Nasrettin Hoca'ya sorarlar:
Hocam, neden bu insanlar,
Bir sağa bir sola gidiyorlar?

Cevap hazır:
Dünyanın dengesi bozulmasın diye!
Gülümser geçersiniz fıkra işte diye.
Ama durun! Diyeceksiniz ki niye?

Sıkı durun!
"Dünya zıplama günü! "
Mucidi, Torsten Lauchmann
1970 doğumlu sanatçı bir Alman.

Tezi:
"Dünyayı küresel ısınmanın elinden kurtarmak;
Bulduğu çözüm aynı anda hep birlikte zıplamak.
Dünya'yı yeni bir yörüngeye zıplayarak oturtmak."
İnternet üzerinden projesine katılımcı bulmak.

Katılım:
Avustralya'dan Amerika'ya
İsviçre'den Türkiye'ye
20 Temmuz 2006 12.39'da
Çevre gönüllüleri İsviçre Lozan'da
Tam 598 milyon meydanlarda.

E... Pes Yani:
Bazı bilim adamları da aynı anda
Zıplamanın tehlikelerini anlatmakta.
Hani Mao Amerika'yı korkuturdu da
"Milyarlarca Çinliyi zıplatırım aynı anda! "
Teranelerine inanmaz, derdik: "Hayda! "

Yorum sizin:
"Bırakın bu hurafeleri! " demeyin ne olur!
Aşk olsun! Modern çağda hurafe mi olur!
Olsa olsa medeni ve ilerici bir hareket olur!
Şeytana hatta ineğe tapın adı ilericilik olur!

İstanbul, 22.07.2006

Hasan Karahisar

Moso – Sabır

Oku! Deyip fetrette,
Ders verdi Habibi'ne.

Düşündüm acaba niye?
Belki "moso" olsun diye.

Okuma bilmeyene,
Kainat kitabı da ne?

Öyle bir kitap ki devasa;
İçindedir okunacak ne varsa.

Sen hele bir dene;
Mevla yazmıştır 'gen'e.

Oku: yerde sudur,
Kim eder yağmur?

Oku: ölüdür yer,
Kim onu cennet eder?

Oku: geçmiş kavimler,
Onları kim yok eder?

Oku! Oku! Oku!

Düşünün bir kere;
Gidiverin o devre.

İnsanlığı bulmak;
Onurunu kurtarmak.

Çölde bir vahadır,
İster geç, ister aldır.

Sonrasına bir bakın!
Vadettiğidir Hakk'ın.

Sabır hayat değildir;
Edene hayat verir.

- Moso: Uzak doğuda yetişen 5 yıl hiç büyümeyip kök salan ve 5 yıl sonra günde 45cm. büyüyerek altı haftada 27m.'ye ulaşabilen bir bambu ağacıdır.

İstanbul, 09.06.2006

Hasan Karahisar

Mutluluk

Keten gömleğim
Yetişkinliğimde hayalimde giydiğim
İsmi duydüğüm kısa pantolonum
Esvaplarım

Eriken ıstırap duyduğum
Rengini yanaklarıma astığım
Bilmediğim tadına rüyamda doyamadığım
Horoz şekerim

Arkadaşlarımla erketede beklediğim
Yerinden fırlayacakmış gibi çarparak kalbim
Komşunun bahçesinden hayalimde aşırduğım
Can eriğim

Üzüldüğümde elleriyle okşanmış saçım
Derdimi paylaşmış dert ortağım
Anlamını kitaplardan öğrendiğim
Annem

Düğünlerde imrendiğim
Babama yalvar yakar aldırduğım
Bir el bile atamadan çaldırduğım
Mantar tabancam

Şimdilerde bir anlık dalgınlığımdan
İstifade ederek limanlarıma sığınan
Gemilerin güvertesinde üstü açık uyuyan
Kaçak bir yolcu

Benim / Mutluluğum

İstanbul, 10. 02. 2008

Hasan Karahisar

Muzip Dede

MUZIP DEDE

Gözlükleri şişe dibi
Takma dişi inci gibi
Kel başında tarak durmaz
Hiçbir şeyi şerre yormaz

Habersiz biner dalına
Hem mihına hem nalına
Nenemle hep didişirler
Kumru gibi sevişirler

Ona biri es kazara
Yaşın sorsa yanılarak
Hesap yapar akli sıra
Gündüzleri çıkartarak

Hırsızlıktan dem vururken
Nenem dersin verdi geçen
Yüz kızartan bir suç değil
Gel kulak ver şöyle eğil

Allah'tan hiç korkmazdın sen
Aşktan sarhoş olmuş iken
Arkamda saf tutmadın mı?
Kalbimi sen çalmadın mı?

Oyonnax, 04.12.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Müslüman Dilenci Midir?

Düşünmeden edemem; dilenci kimdir diye.
Neden yüzsuyu döker insan, anlamam niye!
İhtiyaç sahipleri böyle yüzsüzlük yapar mı?
Yalanla örülmüş ağ söyle helal rızık tutar mı?

Nasrettin Hoca ne demiş, sadaka isteyene?
"Veririm ama gerek yok bana dua etmene! "
Şaşkın bakakalmış; "Neden? " demiş dilenci.
"Kâbul olsa dilenmezdin! " döktürmüş inci.

Helal lokma demek; tabii ki alın teri yemek.
Yakışır mı insana; bedel ödemededen istemek?
Rabbine kul-köle ol da kuşlar gibi rızıklan.
Kanaatkâr olmazsan; var git dünyayı sırtlan.

Tevekkül, el açmak; yan gelip yatmak sanki!
Emek verip beklemek çok mu zor bilmem ki!
Otur sen bir dua et; nimet gelip seni bulsun!
Allah emre amade; adın "Müslüman" olsun!

İstanbul, 07.09.2006

Hasan Karahisar

Na/MaHReM

Küfür savrulmuş hava cekemem ciğerime
Horoz görmüş beyazı yemek benim neyime
Patlıcan da hıyar da kıyılarak sokulur...
Dikişli don giyemem namusuma dokunur

Amazonda bir yangın kendi içinde soğur
Bir evin mahremi de ancak böyle korunur
Demeyin "Bu devirde böyle mahrem mi olur,
Çekecek kullanmadan beyne nasıl sokulur?"

Oyonnax, 22.11.2009

Hasan Karahisar

Narında Yandım Gülün

NARINDA YANDIM GULUN

Narında yandım gülün,
Ne yapsın bana ölüm!
Suyun içsem bir gölün,
Sönmeyen volkan gönlüm

En güzeli derken gülün,
Kismetim kaldı sürgün
Hasretle yaptım düğün,
Ben keder emen çölüm

OYONNAX, 09.01.2012

Hasan KARAHisAR

Hasan Karahisar

Nasıl Söylerim Uğruna Yandığımı?

Bir martı göz kırptı yalnızlığıma,
Bir vuslat kaydı gözünden bağırma.
Denizin yüreği kabardı, sarıldı boynuma.
Dalgalar koşup yetişti hemen imdadıma.

Güneş kor döküp söndürdü narımı,
Hoyrat rüzgâr çekip içimdeki harımı,
Dinlemedi - alıp gitti tez elden - meramımı.
Nasıl söylerim sevdiğime; uğruna yandığımı!

İstanbul, 26.07.2006

Hasan Karahisar

Nasıl Sürmeli Ömrü

Her doğan yeni gün; fırsattır bize.
Duayla geliyor, zalimler dize.
Sanmayın bir hesap sorulmaz size.
Günahına günah eklenir her gün.

İnsanlık yolunda hepimiz yolcu.
Ar namus kalesin delindi burcu.
Yok, sanki kimsenin insanlık borcu!
Sur üflensin diye; beklenir her gün!

Deme, keşke gelse; bir şey elimden!
Özümüz farklıdır koyun halinden,
Diyorsan azat et; beni bu günden,
El kapayıp yüzler saklanır her gün.

Göğsünü gererek sürmeli ömrü,
Baş önde olunca gel de dik yürü,
Gördüm bu hayatta kaygısız sürü,
Bilmem ki ne için; beklenir her gün.

İstanbul, 21.08.2006

Hasan Karahisar

NaSiHaT

NASİHAT

Sermaye edip varını
Satın alırsan yarını
Kendini harap edersin
Burdan eli boş gidersin

Vakarla yaşamak varken
Deme sakın daha erken
Çalış, didin erinmeden
Şapma kutsal yörüngeden

Sakın vaatlere kanma
Tenezzül edip aldanma
Al sen cennet aızığını
Feda edip varlığını

Sen giderken adın kalsın
Rüzgar güzel kokun yaysın
Okunursa senden misal
Ruhuna her daim visal

Ümraniye, 30.09.13 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Ne Ekersen Onu Biçersin

Kıvrım kıvrım uzanır yollar makadam.*
At üzerinde aheste yol alır bir adam.
Bakar yolda acıdan kıvrılmakta bir adam.
Attan inip bindirmiş hastayı yardım sever adam.

Tutmuş yularından atının yola koyulmuş.
Derken hilekar atın yularını usulca çözmüş.
Atı mahmuzlayıp dört nala kaçmağa başlamış.
İpi elinde kala kalan arkasından bağırılmış:

Bir şey söyleyeceğim gitme ne olur!
Nasil elde ettiğini söyleme ne olur!
Sana enayi demesinler, söylemem, olur!
Hayır, ama anlamaya çalış ne olur;

Bu olayı gidip de herkese anlatırsan,
Zarar görür yardıma muhtaç her insan.
İnsaf ölür eğer böyle yapacak olursan.
Yardım eder misin, söyle sen olsan?

Şimdi ben olmalıyım yaptığıyla utanan.
Asıl ben mahvolurum sen bunu anlatırsan.
İnsanlığımdan utandım şimdi bana inan.
Tövbeler olsun yapmam, eğer bağışlarsan.

* Makadam: Kırmı taştan yapılmış yol.

İstanbul, 05.05.2006

Hasan Karahisar

Ne(y) Sesi?

İstiyorum;
İsimsiz bir mezarda yeniden hayat bulmak,
Neyin ezgisinde yürek ezen bir hüznü taşımak,
Yaralı bir gönlün depresyon yaralarını sarmak,
Gökyüzüne karışıp nota nota dalgalanmak.

Ruhu titreterek elemsizce kendine döndürmek,
Havayı titreterek nağmelerle inim inim inletmek.
Nasıl tüterse burunda fırından yeni çıkmış ekmek
Öyle istiyorum bir gönle girmek için beklenmek.

Diyorlar ki:
"Üç ses vardır dünyada sesler içinde en güzel olanı,
Kaldır at bunlardan başka ne varsa geride kalanı!
Kadın sesi, su sesi, birde para sesi var mı yalanı? "
Sizlerden de vardır belki diyenlerle hem fikir olanı.

Ben derim ki:
En güzeli ney sesi; poyraz estiğinde nasıl erirse kar,
Sessiz sedasız erir gam, keder; dağılır hüznü azar azar.
Mest olur gönül, deli yürek gelecek atışı etmez intizar.
Ruh artık duymaz, kazsa da nağmeler isimsiz bir mezar.

İstanbul, 14.07.2006

Hasan Karahisar

NedeN

NEDEN?

Saçlarım neden beyaz bilir misiniz?
Hüzün beyaz yağmış da ondan

Neden asık suratım dersiniz?
Görücüye çıkmamış henüz zil çalan eteklerim

Peki, alnım neden kırışık?
Kırk tilki dolaşiyor kafamda- mutluluğa yol ararken- değmiyor
kuyruğu ayrı birbirinden

Gözlerim neden yaş dolu ağlayamam var mı bileniniz?
Ağlanacak halimize gülüyoruz da ondan

Mertçe derim ki bu benim kederim
Öğütürseniz beri gelin!

Yoksa ben kendi kendime yeterim
Ama demem asla bu benim kaderim

Oyonnax, 30.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Nesil

Dünden sonrasını peşin yaşıyan,
Yarından önce de bulursa doyan,
Öyle bir nesil ki gündüz uyuyan,
Var mıdır ceddine rahmet okuyan!

İstanbul, 23.08.2006

Hasan Karahisar

Newton arkı

Beyaz bir karton aldım.
Dedim, bunu boyayalım.
Newton arkı yapalım:

Mavi; bunu geç, ciddiye!t!
Sarı; hastalık ve acziye!t!
Lacivert; tam bir resmiye!t!

Mor ve eflatun; saltanat!
Yeşil; huzur ve rahat!
Turuncu; sağlık ve sıhhat!
Kırmızı; tutku ve hayat!

Sonunda hepsini gördük,
Işıkları birden söndürdük,
Hepsini siyaha döndürdük.

Başa dönüp durduk,
Beyaz kartonu bulduk,
Daire kesip işe koyulduk,
Kendimize oyuncak bulduk;

Çizerek böldük yedi eş parçaya,
Hani şu tayf renkleri vardır ya
Her birini koyduk bir parçaya,
Başladık tahta ve çivi aramaya:

Tam ortasından deldik,
Bir tahtaya da iviledik,
Elimizle hızlıca çevirdik,
Bütün renkleri kardeş ettik.

Biri çevirirken bizler seyrettik,
Beyaz çıkınca ortaya; bayram ettik.
Çünkü beyazdadır; saflık ve sadelik.

İstanbul, 02.07.2006

Hasan Karahisar

Neye Yarar!

Güneş, ay ve yıldız kılavuz iken,
Önünde çizilmiş bir rota varken,
Ömür gemisinde fora deyip yelken
Açmamışsan Hakka, yel neye yarar?

Elinde kılavuz kitabın varken
Resulü Zişan da sana önderken,
Dese de varırım menzile erken,
Çıkmıyorsa Hakka, yol neye yarar?

İstanbul, 04.11.2006

Hasan Karahisar

Neye Yararım

Ben de bulmalıyım seven kalpte yer.
Sevgiyle yoğrulmuş hem gök hem de yer.
Hak! Hak! , diye çarpan bir yürekte yer
Bulamazsam söyle, neye yararım?

Sevilmeyeceksem sırf candır diye,
Peşimden gelmesin 'Mecnun bu!' diye,
Dünya ona benden olsun hediye.
Ölemezsem söyle, neye yararım?

Varsın sevgi bilmez dostum olmasın,
Seven kimse beni, layık bulmasın,
İster Hak'tan gayrı dostum kalmasın,
Gülemezsem söyle, neye yararım?

İstanbul, 05.12.2006

Hasan Karahisar

Neyleyim

Dün dediğin yarın için olmalı,
Yarını olmayan dünü neyleyim.

Yol dediğin sevgiliye varmalı,
Ötesi olmayan yolu neyleyim.

Dal dediğin renk renk çiçek açmalı,
Çiçeği olmayan dalı neyleyim.

Kuş dediğin özgürlüğe uçmalı
Özgür olmayan kuşu neyleyim.

Kul dediğin kıyama durmalı,
Kıyama durmayan hiçi neyleyim.

Göz dediğin mahreme bakmalı,
İffetle bakmayan gözü neyleyim.

Dil dediğin hakkı anmalı,
Haksızlığa susan dili neyleyim.

Evlât dediğin atasını bilmeli,
Atasını bilmeyen nesli neyleyim.

Saz dediğin gümbür gümbür ötmeli,
Avazı çıkmayan sazı neyleyim.

Mal dediğin varisine hayretmeli,
Hayrı olmayan malı neyleyim.

Yâr dediğin kadir kıymet bilmeli,
Yoluna ölmeyen yâri neyleyim.

İstanbul, 06.05.2006

Hasan Karahisar

NiYeT

NIYET

Niyetler sağlamsa kopmaz ip gibi
Sonuç önemli mi? Olacak olsun
Zaten gayrısı da varla yok gibi
Yeter ki giden ok hedefi bulsun

OYONNAX, 13.12.2011 Hasan KARAHISAR

Hasan Karahisar

OlsaN / OlmasaN Bir TurlU

OLSAN/OLMASAN BIR TURLU
yıllar yılı abdal oldum devreyledim dünyayı
gördüm hem Hanya'yı hem de Konya'yı
terkeyledim başımdan geçenleri saymayı

gözlerimde yaş yüreğimde yoldaş
gecemde ışık ufkuğmda aşık
olsan bir türlü olmasan bir türlü

içimde bir nefes nutkumda ses
mazimde iz ikbalde deniz
olsan bir türlü olmasan bir türlü

hasbahçemde gül yamacımda sümbül
Dudağımda ayaz sazımda avaz
olsan bir türlü olmasan bir türlü

karakışım uyanmış bahtım kapanmış
dokuz ayın çarşambası bir araya toplanmış
Şimdi yanımdaymışsın bende ben mi var

Oyonnax, 16. 01. 2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

OluMuN RuH İKiZi

ÖLÜMÜN RUH İKİZİ

Bir de dünya dönüyor derler
Dönseydi eğer
Bulurdu vuslat bizi elbet
Tutmazdı yakamızdan
Ölümün ruh ikizi musibet
Kol gezer miydi ayrılık hiç
Anadan / Babadan / Yardan
Vatandan / Siladan / ...dan
İstersen aşk badesinden iç
Kınar mı hiç senden ayrı VATAN?
Ah Sevdiğim! Ah VATAN!
Öz yurdunda mahzunsan
Kendinden UTAN!
Korkmuyorsan ALLAH'TAN

Moirans -en- Montagne, 18.05.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

On bir Ayın Sultanı

Hoş geldin ey ramazan! Sefalar getirdin sen!
Sofralara bereket her gönle ferahsın sen.
Aciz ve düşkünlere hep rızıkla geldin sen.
Batıldan kaçan kullar, bak geliyor ramazan.

Gönüller seni özler yolda kalmıştı gözler.
Saklanan güzellikler mecrasında dem bekler.
Vicdanlara seslenip kalbi kan gibi besler.
Onda susar nefisler, bak geliyor ramazan.

Davullar çalınacak, maniler söylenecek.
Sofralar kurulacak, çocuklar sevinecek.
Dargınlar barışacak, yüzler hep gülecek.
Hamiyette yarışın, bak geliyor ramazan.

On bir aydır bekledik hiç sırrına ermedik.
Çarşı pazar dolaşıp tüccarı şenlendirdik.
Fırınlarda bekledik sabra sabır ekledik.
Türlü yemekler yedik, bak geliyor ramazan.

Sihhattir tutanlara, rahmettir tüm kullara.
Hepsi bağlıdır onda geçit yok şeytanlara.
Kurtuluşa adaysın sığın pişmanlıklara.
Rabbin için oruç tut! Bak geliyor ramazan.

İstanbul, 22.09.2006

Hasan Karahisar

Onuncu Köy

Bir varmış bir yokmuş,
Herkesin karnı tokmuş.
Ama içinde masal yokmuş.
Anlatacağım hikaye olmuş!

Diyeceğim de ben sana,
Ama yine de sen inanma.
İnanmasan da bunca olana,
Atma sakın hiç yabana.

Adamın yalanla hiç arası yokmuş.
Siyaset desen ona göre boşmuş.
Dili de uzun olunca, belasını bulmuş.
Sonunda olduğu yerden kovulmuş.

Şimdi sizce ne yapsın,
Gidip kendine köy baksın.
Madem herkes yamuk sen haksın,
Bu kadarına da katlanacaksın.

Dokuzunu dolaşıp onuncuya demir atmış.
Buradakilerin hepsi de âmâ çıkmış.
Artık buraya muhtar yaparlar demiş.
Köylülerle koyu bir sohbeta dalmış.

Toplanmışlar âmâlar tam muhtar seçecekler ki;
Sezmiş uyanığın biri, demiş: "Görüyor bizimki."
Herkes koşmuş yanına, bunda arıza var belli ki.
Gelin tamir edelim, böyle muhtar olmaz ki!

İstanbul, 27.04.2006

Hasan Karahisar

Oruç

Gem vurur duyguya emreden Rab var,
Hayvandan ayıran bir sırdır oruç.
Düşünen insana bin bir hisse var.
Hasenatın adı ruhudur oruç.

Öldürür çok yemek ruhu bilesin,
Dengeli beslen ki sırra eresin;
Kalbini, ruhunu sen yönetesin,
Nice marazlara şifadır oruç.

Dünyayı versen de bedeli yetmez,
Olmasa sıhhatin beş para etmez,
Her bir azasını anlatsam bitmez,
Bedenin zekâtı, borcudur oruç.

İstanbul, 30.09.2006

Hasan Karahisar

Öğrenmek

Karanlıklar aydınlanır bilmeyle,
Yok mu olur ilim, irfan silmeyle!
Oku, okut; yaşa yaşat, ilm eyle!
Cehaletin belin büker öğrenmek.

Sen gidersen adın kalır yarına,
Kâğıt, kalem sözcü olur namına,
Dünya girer ölsen bile ramına,
Geleceğe tohum eker öğrenmek.

İstanbul, 27.11.2006

Hasan Karahisar

Öz Bulamadım

Sılamda dolaştım; iz bulmak için,
Çoğu aramaktan az bulamadım.
Halimi açacak söz bulmak için,
'Bu benim! ' diyecek öz bulamadım.

Dolaştım günlerce narında yandım.
Sıcak bir buseye aldanıp kandım.
Kimseye yâr olmaz benimdir sandım.
Derdimi açacak söz bulamadım.

Dünyada görmedim ağrısız başlar.
Bu derde dayanmaz bilirim taşlar.
İstemem gözünden süzölsün yaşlar.
Hüznümü yakacak köz bulamadım.

İstanbul, 01.10.2006

Hasan Karahisar

ÖzGüRLük

ÖZGÜRLÜK
Karışamaz kimse bana
Özgürlük bu diyorsan sen
Başı boşluk derim sana
Yaratıldın önce kul sen

Kulak ver de dinle O'nu
Özgürleşmek istiyorsan
Tam özgürlük için sonu
O'nunlaysan ne kadar sen

Oyonnax, 24.06.2013 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Palyaço

Unutmuş bir gün
Kırmızı elmasını
İçinde gülüt

**

Kim demiş gülmem
Kahkaha tufanında
Sirtını dönüp

**

İçinde hüzün
Göz bebeğinde düğün
Yalnız bir öğün

**

Eğlendirir tabi
Bacak kadar çocuğu
Boyasız hem de

**

Sıkıysa gelsin
Güldürsün de göreyim
Botoslu yüzü

İstanbul, 03.11.2006

Hasan Karahisar

Papatya Falı

Sabah bir hoş baktı sevgili dedim: "Usandı besbelli."
Çıktım hemen avluya, bir papatyacık bulmağa.
Buldum bir papatya başladım çiçeklerini yolmağa;
Seviyor, sevmiyor; seviyor, sevmiyor saymağa.
Bir yandan da diyordum ne yaptım da ne buldum?

Çıktı "seviyor" tamam, son çiçeği koparmam.
Koştu hemem fırladım, onun gönlünü aldım.
Baktı elimde kalmış; tek çiçekli papatya.
Güldü: "Aşk olsun... bu kadar da olmaz ya! "
Sabah çok mahmur idim, demek gönlünü kırdım.

.....

İstanbul, 25.04.2006

Hasan Karahisar

PiR-i FaNi

Katip kovalarken yillari onumde
Cekerdim tum nazarlari ustume
Hepsi devrildi kunde ustune kunde
Enkazi hic dokunmadi gonlume

Olmasaydi ah kemik yasim
Kimse bitti diyemezdi isim
Buyukler beklerim beni avutacak
Sut dislerim ha cikti ha cikacak

Tavsan kovalasin tazilari
Soktum hevalardan azileri
Genis bir mezardir kalbim
Simdi orda sabahlar anilarim

Bir yanda acziyet bir yanda gurur
Kalmadi emel hem artik neme gerek
Korudugum ahde vefa bir de onur
Simdi bana gida yegane anilar gerek

Yuruturum peynirden gemileri
Hayat da kristal bir hayaldir hani
Okyanus yaparim birikintileri
Goz acip kapayincaya gecenleri

Ozluyorum simdi...

Oyonnax, 28.01.2009

Hasan Karahisar

Prangalar

Ruhum ne prangalar
Eskitti bir bilsen,
Ulaşmak için sana.
Gel deyip de aniden
Kayboluyorsun ya birden;
İşte o zaman katlanmak zor
Bensiz sana ya da sensiz bana.

İstanbul, 16.04.2006

Hasan Karahisar

PrenS

Şimdi emredivereceksin sanki
Atmacadır avcının kolundaki
Merhameti yağdırır rahmeti
İnsana vazife bilir o hizmeti
Lisan ile çürütür kini, nefreti

Kusuruna bilmem niçin bakılmaz
Aynalar yüzünde esef bulmaz
Rakip tanımaz çalışkanlıkta
Akli fikri sadece oyun oynamakta
Haklıyı haksızdan ayırmasını bilir
İsabetli kararlar verir
Sözü evirir çevirir
Arzusuna en son gelip kendini sevdirebilir
Rabbim razı olsun ondan denir

Kadıköy, 18.02.2008

Hasan Karahisar

Rasat Hanemden - II

Arabası demir iskeletli iki tekerlek,
Etrafını sarmalamış çuval dikerek,
Fayton gibi götürüyor arasına girerek,
Arabasını durduruyor; ayak direyerek.

Asfalt kenarında bir konteynır önünde;
Elinde ucu çivili asası, eldiven diğesinde.
Belli ki rızkını bunlarla arıyor çöplerde.
Lâkin makûs talihi gibi kapkara elleri de.

Her an birisi kızacakmış gibi ürkek,
Çalışıyor gecenin soluğunu hissederek,
Karanlığı tercih etmiş belli ki bilerek,
Kâğıt ve plastik topluyor eğilerek.

Bana sevimli geliyor bilmiyorum neden?
Bu delikanlı ekmeğini bulsa da çöpten;
Çarşı Pazar dolaşıp alış veriş edenden.
Ütanma sen ne olur, utansın muhtaç eden!

İstanbul, 26.07.2006

Hasan Karahisar

Rasathanemden-I

Yol kenarında bir bankta oturdum,
Kendime bir rasathane kurdum,
Elimde ne kâğıt var ne kalem,
İnanın bulsam fazlasını yazacaktım,
Aklımda kalanları dostlarımla paylaştım.

Sokakta bir yosma,
Köle ama yok boynunda tasma,
Özgür dolaşıyor haspa,
Şehveti ruhuna olmuş raspa.
Yüzünden okunan tek şey yosma.

Giyinmekten utandığı her halinden belli,
Ritim sazla raks eden rakkase edasında.
Kırıtan bir yürüyüşle kalçalar bir sağda bir solda.

Abartılı allık, ruj ve rimel.
Bakıyor arkasından hep el.
On dişlerinde çiğnediği,
Dudaklarının ucunda şişirdiği sakızı,
Arkasından klakson çalarak geçen
Arabalara işveli.
Sanki dikiz aynasında gözleri.

Durdu yanı başında bir araba;
İçinde pos bıyıklı birkaç maganda,
Kırık bir şiveyle:
"Buyurmazsın Madam! "

Aldılar arabada boş bıraktıkları yere,
Derken muhabbet başladı bile:
Şuh kahkahalar; kırk yıllık dostlarda yoktur bile.
Bu kirlilikten kurtulsun istedim gözlerim;
"Yeter ki çekin gidin! " - kendi kendime- dedim.
Bilmem ki bunu sizlere anlatmakla
İyi mi yoksa kötü mü ettim.

İstanbul, 10.07.2006

Hasan Karahisar

Razıyım

Dolsa güzelliklerle, dünya fani neyleyim,
Benim olmayacaksa, niçin nazar eyleyim!
Kadir kıymet bilmeyen arsıza ne söyleyim!
irkin `sevdiğim' dese dilenmeye razıyım.

Mutlu olmayı bilmek; ne güzel bir erdemdir.
Maşuku mesut etmek; her sevene elzemdir.
Sevmeye kural varsa; mutlu olmak her demdir.
Böyle bir sevgi bulsam dilenmeye razıyım.

İstanbul, 20.11.2006

Hasan Karahisar

Renklerin Kavgası

Yeşil söze başlar:

Renklerin şahiyim. Hayatın, geleceğin ve ümidin rengiyim.
Çimenlerin, ağaçların, yaprakların ve cennetin dengiyim.
Altın, gümüş bir yana ziynetlerin efendisi zümrüt rengiyim.
Dağlara ve kırlara bir bakın isterseniz! Ben onlarda handeyim.

Mavi (Lacivert) araya girdi:

En önemliniz benim; göklere ve denizlere bakın!
Sadece yeryüzünü düşünmeyin, anlamaya bakın!
Bulutların mavi denizlerden çektiği suya bakın!
Gökyüzü huzur ve ferahlık verir inanmazsanız bakın!

Sarı atıldı hemen:

Ne kadar ciddisiniz, ben neşelendiririm dünyayı.
Ona ben taşırım; sıcaklığı, ışığı ve şuh kahkahayı.
Güneş sarı, yıldızlar sarı, düşünün aşıklar için ayı.
Ben olmasam ne sevinç ne neşe; yaşardınız tasayı.

Turuncu söze karıştı:

Ben sağlığı, kuvveti ve azameti temsil ederim.
Az bulunurum, insan ihtiyacına hizmet ederim.
Vitamin taşırım; havucu, portakalı düşünün derim.
Gün doğarken ve batarken en gözde renk benim.

Kırmızı dayanamayıp haykırdı:

Hepinizin kralı benim; hayat suyu olan kan rengiyim.
Tehlikenin, cesaretin rengiyim; dava için can veririm.
Aynı zamanda tutku ve aşk için de vazgeçilmezim.
Kırmızı karanfilin, hele hele kırmızı gülün rengiyim.

Eflatun ayağa fırladı hemen:

Erguvanların ve leylakların rengine bakın neye benzer?
İktidarın rengi benim; krallar sultanlar hep beni seçer.
Otoritenin ve bilgeliğin rengiyim, herkes gıpta eder.
İnsanlar beni hiç sorgulamadan sadece itaat ederler.

Uçuk mavi (Çivit rengi) söz aldı:

Hepsinden daha alçak sesliydi, kibardı ama kararlıydı.
Bana bakın! Ben sükûnetin rengiyim diye tavır takındı.
Beni zor fark edersiniz ama sizin renkleriniz de yapaydı.
Denge, dua ve iç huzur için tefekkür bana muhtaç kaldı.

Tam renklerin üstünlüklerini iddia ettikleri bir andı.
Ani bir flaş gibi şimşek göğün derinliklerinde parladı.
Bir gök gürültüsü yeri göğü inleterek ortaya atıldı.
Ardından yağmur başladı, dur durak bilmeden yağdı.

Korkudan büzüşen renkler birbirine doğru yaklaştı.
Gürültü içinde yağmur bütün renklere kızarak çattı:
"Biriniz diğerine hükmetmek için sürekli sataştı.
Yaratan sizi özel bir maksat için farklı yarattı:

Haydi! El ele verin bir araya gelin! " deyince, hemen birleşirler.
O günden sonra ne zaman yağmur yağsa hepsi el ele verirler.
Barış içinde nasıl yaşanacağını dünyaya bir güzel gösterirler.
Gökkuşuğı ve umut işareti olurlar, insanlara sevmeyi öğretirler.

İstanbul, 22.06.2006

Hasan Karahisar

Rüşvet

Dedim: "Rüşvet bu kardeşim rüşvet! "
Dedi ki: Ben nüfuzumu kullanırım,
Bunun neresindedir rüşvet? ! ..."
Vereyim gitsin mi yani mangırım.

Dedim: "İnsanlar hak ediyorsa almalı.
Kul hakkı için içine girerse orada kalmalı."
Er kişi ol da söyle: "Olmasaydın o makamda,
Yaparlar mıydı işini mangırsız da?

Derler ki: "Bir deli kuyuya taş atmış,
Kırk akıllı onu oradan çıkaramamış.
Varın siz karar verin bakalım şimdi,
Haklı olan memur mu yoksa şair miydi?

Hasan Karahisar

Samiri'nin Buzağısı - I

Alet oldu rüzgâr; Samiri'nin Buzağısı'na ses vererek,
Aydınlığın mumunu üfleyip onu karanlığa gömerek.
Musa: "Habersizsin gafletinden rüzgârın! ", diyerek.
Tuttu Harun'un saçlarından göz yumdu zannederek,

Fütursuzluğun yüzüne şimşek gibi çakan Musa'nın
Gözlerine bakamadı rüzgâr; farkındaydı hayasızlığının.

Gök gürültüsünü susturan sesi karşısında Tur
Gözyaşlarıyla suladı eteklerini Harun'a indi nur.
Suçu hoşgörünün aziz hatırasına hürmetkâr oluşudur.
Sonra da rüzgâra geçit veren tek sorumludur Tur.

Fırtınanın etekleri altına saklanır korkudan rüzgâr.
Utancından da kara bulutları yüzüne örtü yapar.

İhanet bir katrenin göz bebeklerinden medet umdu.
Asayla çıktı karaya, yandaşını Kızıldeniz'de buldu.
Arzın tevhide hasret bağrında nasıl hayat bulurdu?
Ateşten gömlek giyer miydi arz, tek dostu yağmurdu.

Asadan düşer düşmez yere; yeşertti nifak tohumlarını,
Masum ve saflığından yararlanıp sömürdü duygularını.

İstanbul, 10.06.2006

Hasan Karahisar

Samiri'nin Buzağısı - II

Samiri'nin Buzağısı boynuzlarıyla asra iştirak ederken
Tekebbür, bencilliğin anaforunda kaybolup giderken.
İnsan, yoksun kalmış buzağıya kattığı ziynetlerinden.
Bir de rüzgârın alıp götürdüğü haya ve erdemlerinden.

Vahşi medeniyetin elinde oyuncaktır sanki hamaset.
Alın teri, arar kaybettiği ruhuna göklerden merhamet.

Tutunur kanatlarına rüzgârın ihanet, allı pullu bir gelin.
Ardından bir nefesle karışır kılcallarına masumiyetin.
Çalsın sazlar oynasın yakamozlar buselerinde aşüftelerin.
Estikçe rüzgâr kabarsın doyumsuz şehveti arsız sinelerin.

Kucaklarında gerdan kırıp arzular inim inim inlesin.
Köpük köpük şehvetinde boğulsun hoyrat bir denizin.

Hasretin göz bebeklerine zevk-i sefa ulaşmasın.
Götürsün kimsesizlerin mekanına nurunu ihlâsın.
Terkedilmiş vicdanlarla buluşturup da yaşatsın.
Diriliş muştusu zaman dehlizinden tekrar uyansın.

Açsın artık güneş, tevhide vurgun ışıklarını yedi rengin.
Hücrelerine hapsetsin bir virüs gibi masum bedenlerin.

Kök hücre ihlâs zırhıyla tevekkül üflesin ruhuna neferin.
Tepesine diksin eli silahlı tevhid savaşçıları hücrenin.
Bir dahaki zaaf ve gafletine kadar zavallı bir bedenin.
Kurutsun kökünü, ateşleyerek yürekleri, Samiri neslinin.

İstanbul, 14.06.2006

Hasan Karahisar

SaPMa

SAPMA

Bizi yollar ayırmadı
Biz ayrı yollara saptık
Dünya bizi saptırmadı
Biz yolunu bulup taptık

Oyonnax, 11.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

SaR Beni YaR

SAR BENİ YAR

Âşık olan kalpte kine yer mi var?
Ömür boyu yansın bedenimde nar,
Âşık yanmak ister; aşk bazen de kar.
Senden olsun yanmak; gel sar beni yar.

İstanbul, 03.06.2007 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Sattım Hayallerimi

Dün bir eskiciye
Bir pula sattım hayallerimi.
Kuramıyorum geleceğimi,
Geçmişimle avunuyorum.
Bir bilseniz
Çocuk gibiyim;
Elimde kalan maziyi
Evirip çeviriyorum.
Tekrar tekrar
Canlandırıyorum
Anılarımı.
Sonra dolaşıyorum avare,
Ne aradığımı bilmeden.
Belki de beyhude...
Derken;
Bir de ne göreyim!
Hayallerim ilerde;
Hepsi de gerçekleşmiş
Hem de
Bir eskicinin elinde.

İstanbul, 23.06.2006

Hasan Karahisar

Seher Vakti

Gece ayağında beyaz pabuçları
lacivert tül den elbisesiyle
mağrur bir gelin gibi süzülüyor
avuçlarımda sımsıkı bir hasretin narını tutarak
bekliyorum sabahı
şebnemlerle serinliyorum
güneş süzülüyor gecenin ince tülünden
gözlerime salınıyor loş ışıkları
yeni doğan bir bebeğin dünyaya geldiği an gibi
yüzüme ve boynuma sürüyorum duamı
yavaş yavaş emiyor kirpiklerim
şahitlik ediyor bu buluşmaya
gecenin tacındaki yıldızlar
usul usul kayboluyor mahmurluk
yüz çizgilerim gerinirken
arkasından baka kalıyorum
billuri ışıklarına güneşin
nazlı nazlı kalkmaya hazırlanıyor
kol kola girip haşay çeken şebnemler
yeni uyanan doğayla
hasbi hal edip selamlaşıyor kuşlar
yüreği yangın bir serçe
kana kana içiyor suyunu
yaprağın kıvrımındaki oluktan
ay geceyle sarmaş dolaş uzaklaşıyor
ardında ne bıraktığına bakmadan
ta uzaklarda gecenin silueti
sadece beyaz pabuçlar ve başındaki yıldız tacı
tahtına kurulan güneşin huzurundan çekiliyor yıldızlar
ardında yeni bir gece doğuracak günü bırakarak
güneş yeni gün oturumunu açarken
ellerini gözlerine siper ederek
bu oturumda yerini alacak
dostlarını bekliyor

İstanbul,30.08.2006

Hasan Karahisar

SeMaZeN

SEMAZEN

Yarınım silinmiş sanki defterden!
Yaşarım dünümü daha şimdiden.
Sorarım yönümü yiten dünümden.
Avrupa kanımda ne gelir elden?

Gelecek ararken kaybettim dünü,
Geçerek herşeyden kurtardım günü,
Bir garip semazen ararken dünü,
Avrupa kanımda ne gelir elden?

Gösterseler sana amma önemli,
Sen kanıp da ona inanma emi!
Şimdi gönlüm yaşlı, gözlerim nemli,
Avrupa kanımda ne gelir elden?

Bir balon var hâlâ ufuklarımda,
Uçururum her an halk nazarında!
Her biri bir dünya; ah dedelerim!
Avrupa kanımda ne gelir elden?

Ölüm memlekete onundur dirim.
Biriktirdiğime şimdi köleyim.
Bilmemki bu bedeli neden öderim?
Avrupa kanımda ne gelir elden?

Oyonnax, 19.10.2009 Hasan KARAHISAR

Hasan Karahisar

Sen Gideli

Sen gideli ağlamaya doymadı bu gözler,
Teninin rengini; mor menekşe, kırmızı gül,
Leylak diye arar.
Kokunu; sümbül, lavanta, hanımeli,
Rüzgârdan soran burnum sızlar.
Adını; bülbüle, yalıçapkınına, kumruya
Aşkı bilirler diye soran bu dilim şimdi lâl.
Bikmaz bu yürek, seni hep kaybettiği yerde arar.
Olmadı hiç gönlümde, sen gideli bahar.

Hasan Karahisar

Sen Hep Varsın Arkadaş

Göğsümdeki kafeste yerin bellidir senin,
Bende bıraktığın iz ta içimde çok derin,
Hiç ayrılmaz içimden sen yoksan da kederin,
Aldığım her nefeste sen hep varsın arkadaş.

Şebnemle beslenirdim körpe bir gonca idim,
Biraz ümit verseydin şimdi ben bir çiçektim,
Suçun neydi diyorsan; yalnızca seni sevdim,
Yaktın beni kül ettin; sen hep harsın arkadaş.

İstanbul, 07.09.2006

Hasan Karahisar

Sen Ve Ben

Ninemden bir mani var kulaklarımda çınlar:
Umut dalımda yaprak beni sonbahar anlar.
Yağmur süzülür gider toprağı yanan anlar.
Cennette has bahçenin gülleriiz sen ve ben.

Hep yeşil kaldım inan; solmadım gel sen diye.
Çiçek açtım her mevsim; yediveren san diye.
Kokumu gizledim ben bul da bana kan diye.
Aşka çıkan sevginin yollarıiz sen ve ben.

İstanbul, 22.09.2006

Hasan Karahisar

SeNi SeviYoruM

Kırpıp kırpıp balık
Yapıyorum
İrili ufaklı
Leyla ile Mecnun'dan
Beri
Belki de daha eski
Tarihin arşivlediği
Seni seviyorum
Lakırdılarından
Ağ dokuyorum
Metrelerce
Aşk ipliğinden
Salıyorum
Hasret denizlerine
Yankılansın
Yanık türküler gibi
Sevda kayalıklarında
Çınlasın
Kulaktan kulağa
Dolaşsın
Dudaktan dudağa
Takalar dolusu balık
İrili ufaklı
Seni seviyorum
Ulaşsın sevda sofralarına
Nasılsa kalplere giden yol
Geçmiyor mu oradan
Haydi, yelkenler fora
Vira vira...
Sular kirlenip
Vurmasınlar karaya...

Lyon, 16.02.2010

Hasan Karahisar

Seni Zamanlara Böldüm

Seni zamanlara böldüm
Artık ortak bir paydamız var
"Sen"
Duygular azılı bir gem bekler
Rüyalar suya hasret bir çöl
Aslısına "gel" der, Keremini bekler
Beklenen biri var
"Sen"
Zaman akıp gidiyor
Nadide bir çiçek soluyor
Gün be gün bir dem çekiyor ömür
İçim de ömre bedel bir can var
"Sen"
Bir göz aralığı kadar da olsa
Dünden kalan bir yarın da olsan
Ya da yarından önceki bir gün
Gelsek bir araya
"Sen"
Ya da diğer yarın
"Ben"
Biz olma mutluluğuna ersek...
Seni eş zamanlara böldüm
"Biz" sadece "Biz"
Kala kala sen ve benden geriye...

İstanbul, 20.02.2007

Hasan Karahisar

Sensin Sevgili

Bir kıvılcım attın, ben katre yaptım.
Çöllere yolladın, ben vaha yaptım.
Şana bozkırlarım gülle donattım.
Sarayımda sultan sensin sevgili.

Sorma ne haldeyim, halimi bilme;
Bekle deme bana, istersen dönme,
Ümitle beklerim, gelmezsen gelme,
Umut çağlayanım sensin sevgili.

Kimler yürümedi kimler bu yolda,
İki yarım elma hayat dalında.
Bizim gibi âşık; ancak mezarda.
Bu aşkın mimarı sensin sevgili.

Darmadağın bir adamdı bıraktığın.
Kor olmuş bir yürekte yaktığın.
Bir tadımlık umudumdu sattığın.
Bunu isteyen sendin sevgili..... İlkay Coşkun

İstanbul, 20.08.2006

Hasan Karahisar

Serseri Kurşun

Bir güvercin geldi ayakta nâme,
Sevgiliden gelir keyfime deyme,
Gel şimdi giriver garip gönlüme;
Davulla zurna var bardayım bugün.

Haber saldım köye; çekilsin halay,
Ağayım bugün ben işim çok kolay,
Dizilmiş kaplarda parlıyor kalay,
Ama bir gelmezse zordayım bugün.

Dediler yar geldi kanatlı kuştum,
Yoluna gül döktüm; yetiştim, koştum,
Yüzüm kızararak elini tuttum,
Soğuk terliyorum; kardayım bugün.

Kutlama faslına hemen geçildi,
Başladı eğlence halay çekildi,
Serseri kurşuna hedef seçildi,
Yüreğim yanıyor hardayım bugün.

İstanbul, 09.07.2006

Hasan Karahisar

Sessiz ıgıllklar

Korku dolu feryatlar,
Buğulanmış bakışlar,
Soğuk duvarları okşar.
Odaları doldurur sessiz ıgıllklar.
Bir masum bedende can çekişir hücreler,
Salyalı şehvet beşikten mezara tetikte bekler:
Boğmak için membaından doğmamış hayaller;
Yeşertmek için dolmamış ileler.
Sureti insanın dağarcığında;
'Arzuları tatmin' boyun eğilesi İlah!
Hafızalar suskun...
Toprak inkâr etmekte hilkati
Yakılıp savrulsa da failin külleri,
Ölüm bile silemez bıraktığı izleri.
Yaratandan soyunmuş tiyniyet;
Olsa da insanlığa ibret!
İnsanlık bir ceninin ruhuna emanet.
İnsan, aynadaki siluetten ibaret! ..

İstanbul, 09.10.2006

Hasan Karahisar

Sevda Dilencisi

SEVDA DİLENCİSİ

Böylesine çaresiz kalmayacaktım
Çekip gitsen de dünyamdan ansızın
Böyle dipsiz dertlere dalmayacaktım
Bilsen ne kadar şanssızım, şanslısın

Öylesine akıp giderken günler
Bekâretine sahip çıksaydı dünler
Pusuşlamı çalmasaydı yönler
Ah! Önüme çıkarmasaydı seni o günler

Kader kepini giymiş sahte kondüktör
Yollarımızı demirden yaptı gel, gör
Ayrılalım desem elde fener gözler kör
Çaresizim, gören gözün tutan elinim şanslısın

Ah o ilkbahar sabahı yok mu?
Hani şu kuşları cıvılcıvıl ötüşen
Çiçekleri bin bir ıtırılı, etekleri rüzgârla şen
Ben böyle çaresiz kalmazdım bir bilsen

Yazın içimi ısıttığı kanımı kaydattığı zamanlar
Düğmelerini aralayıp açmasaydın yakasını mintanın
Ben böyle tomurcukların meyveye dönmesini
Beklemeyecektim.
Amele yanığı benim olmayacaktı
Sen yürümeseydin bir yaz günü önümden
Geçmeseydin gamzeli yanaklarında gülücükler
Pupa yelken
Ah! O davetkâr bakışların olmasaydı.
Böyle ayakaltında dolaşmazdı gururum
Ve ben Medine dilencisi gibi
Sevda dilencin olmazdım gönül kapında

Oyonnax, 26.11.211

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Sılam

Lâle öksüz kalmış, boynunu bükmüş,
Güneş almış rengin, leylaklar solmuş,
Gül aşka yabancı, bülbül lâl olmuş,
Eski günlere mum, yakıyor sılam.

Gurbet yemyeşildir; bakir bir kitap,
Sonbahar etmiyor gönlüme hitap,
Kışını ararken düşmüşüm bitap,
Hasretin gönlümü yakıyor sılam.

Doğduğum yer değil; doyduğum gurbet,
Koynunda saklıyor, etmem ihanet.
Söz geçmez gönlüme çekiyor hasret,
Gözümden gitmiyor hayalin sılam.

İstanbul,16.07.2006

Hasan Karahisar

Siddharta Ve Modern Hayat

Hayatta kalman için senden
Medeniyet üç şey ister:
Güzel elbise ve ayakkabılar
Saçlarında güzel kokular
Cebinde para, der Kamala.

Hepsi bu mu! Yaşasın işim çok kolay!
Ama ama dur!
Bunlar en kolay nerede bulunur?
-Şaşkındır Sidharta-

İşte, herkesin sorup merakla beklediği
Senin sorunun cevabı!
- Bir fakirin para kazanması için
Tek yol:
En iyi yaptığı işi yapması
Ve karşılığını almasıdır.
- Sen ne yapabilirsin?
- Düşünebilirim, bekleyebilirim
Ve oruç tutabilirim.
-Yüzünü buruşturarak kafa sallar-
- Hepsi bu mu?
- Evet!

Kamala okuma yazma bildiğini öğrenince;
İş bulur şehrin en zengini yanında.
- Sidharta ne kadar şanslısın
Birkaç ay önce
Hiçbir şeyi olmayan hint fakiriydin
Şimdi herşeye sahipsin.
Sen büyü falan mı yaptın?

Sidd kendine hedef seçerse;
(Suya atılan taş doğrudan nasıl dibe giderse)
Düşünceleri sadece ona odaklanır.
Beklemeyi bilir
Başka düşüncenin girmesine izin vermez araya
İsteddiği gerçekleşene kadar.
Ne zaman diye endişelenmez
Beklerken oruç tutmayı bilir.
Önüne çıkan fırsatlara tamah etmez
Bu mudur sizin büyü dediğiniz?

İstanbul, 29.09.2006 Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Simurg Anka Neredesin?

Tarumar ediliyor yanımız, yurdumuz,
Çıkmak için yarına yok umudumuz,
Yol birşe de unutmuş onu çoğumuz,
Bilgi ağacında asılı kalmış usumuz.
Yetiş Simurg Anka! Sende umudumuz.

Dünyamızda ne kentler yakılıp yıkıldı.
Giden canlar ardından hep ağıt yakıldı.
İnsanlık öldü, insanlar pazarda satıldı.
Firavunlara ve Nemrutlara nişan takıldı.
Yetiş Simurg Anka! Gözümüz yolda kaldı.

Ümidimiz var; bulduk kutsal teleği.
Ey etekleri bulutlarda olan Kaf Dağı!
Zirvendeki yuvayı salma sakın aşağı!
Göze aldık yedi dipsiz vadiyi aşmağı.
Bekle Simurg Anka! Taşayacağız bayrağı.

Göklere kanat açtık, uçtukça uçtuk,
Geriye kalan oldu, başlangıçta çoktuk;
Mazereti olanlardan uzak durup koptuk.
Yedi vadiye doğru yolumuzu tuttuk.
Bekle Simurg Anka! Kendimizi bulduk.

Bülbül, hatırladı yolda, güle olan aşkını,
Kartal bırakamadı yükseklerdeki krallığını,
Özledi papağan kafesini, baykuş yıkıntısını.
Balıkçıl bekliyor kokuşmuş bataklığını.
Dinle Simurg Anka! Siper ettiler yalanı.

Gelecek nesiller için yakılan kendileri;
Tarık Bin Ziyat nasıl yaktıysa gemileri.
Dönmek yok bu kutsal yoldan asla geri.
Küllerimizden doğan nesil gelsin beri!
Dinle Simurg Anka! İşte yeni şarkıları:

Kaldırdık lügatlerden; olmaz, yapılmazları.
Bir yangın yaktı, kül etti; bütün imkansızları.
Uğursuzluk vadileri aşıldı, tutamadı kanatları.
Yolun başında ayırdık, mazerete sarılanları.
Sensin Simurg Anka! Yeni zaferler için ileri!

İstanbul, 15.07.2006

Hasan Karahisar

Sitemim

Cadde sokak çıkıp gezsın memleket,
Söylemeye dilim varmaz... felaket!
Yoktur sanki ana dilde bereket!
Ecnebice yazanlara sitemim.

Söylemekten utanırsın adını,
Hor görmekten alamazsın tadını,
Kimselere bırakmazsın yadını,
Dili eğip bükenlere sitemim.

Peder değil; canım yavrum, babayım!
Yaram derin onu nasıl sarayım?
Hesabını bilmem kimden sorayım?
Dilimizi bozanlara sitemim.

İstanbul, 11.11.2006

Hasan Karahisar

Sokakta Bir Garip

Kimsesizin kimlik acısı,
Yoksulun geçim sıkıntısı,
Barksızın açık hava evi,
Yüzünde katmerleşmiş kiri,
Atıklarda hayat arayan elleri,
Kayganlaşmış bir kara deri,
Üzerinde karanlığın göz izleri,
Kim bilir hangi viranede nasipleri.
Yine de dünya nasiplileri,
Zenginliğin içinde,
Yaşayacak kadar
Şans bulan kimsesiz biri.
Mutluluğu ucuz bağımlılıklarda,
Görünüşte bağımsız biri.
Değil mi ülkemin gerçeği?
Yürüyüş balans ister gibi yalpa.
Gözler nereye baksa iz bırakmaktan
Kaçar gibi tutulmaktan,
Nefes almak suç sanki;
Aldığı nefesi korkuyor bırakmaktan.
Gizliyor ellerini pantolonunun cebinde
Bilmesinler, görmesinler kirini.
Ama ne yapsa boşuna;
Gecenin izinden belli
Ele veriyor kendini
Gece herkesin sırrını saklar da
Niçin bir gariptir?
Güçsüz düşünce insan.
Aleyhte şahitliğe yarışır.
Dalıp gidiyor gözüm,
İçimde bir sıkıntı var.
Beynimde
Kimsesizlerin masum bakışları
Dans ediyor hem de haka dansı.
Kimden gizlenmiş sanki
Utanç duvarı masum yüzleri.
Acaba iç dünyasında
Var mı rahat?
Cesaretim var mı ki
Sorayım. Heyhat!

İstanbul, 18.05.2006

Hasan Karahisar

SoN ArzU

öpsem kederimi
ıpslak
dudaklarından
yağmurlu bir
sonbahar günü
kopan
belki bir yaprak
olurum dalından

kalbim soğusa
kor gibi yanan
bedenim gibi
yeniden doğmaya
hazırlanan

LYON, 10.02.2010

Hasan Karahisar

Son Yaprak

Bahar geldi dediler; şenlendi gönlüm.
Nerde kaldı bilmem benim nazlı gülüm
Yeter ki gelsin gülüm, ben baharı neyleyim.
Geldi hep yad eller ben çaresiz mi bekleyim.

Yaz geldi dediler; artık hasat vaktidir.
Gülüm, şimdi açmanın tam vaktidir.
Hangi yaban eldesin bilsem geleceğim.
Yoksa ben gülümü dermeden mi öleceğim.

Hazan vakti dediler; artık çökermiş kasvet.
Yapraklar düşüyor gülüm, yok mu merhamet.
Son yaprak! Biliyorsun, son ümitsin benim için.
Ne olursun hep dalında kal, onu bulmam için.

İstanbul, 01.05.2006

Hasan Karahisar

Sonbahar

'Elinden oyuncağı alınmış çocuk'
Gökyüzü hır çıkarır şimdi;
Avazı çıktığı kadar bağırmakta
Ağzından ejderha gibi ateş saçmakta
Ara sıra da oflayıp puflamakta
Gözyaşlarını savurmakta
Yanaklarına salya bulaştırmakta
Sanki et tırnaktan ayrılmakta

Yapraklar anlayışsız bir babanın elinde
Kuşak çatışması yaşayıp
Sağa sola savrularak yol almakta
Baharı terekesiz geçmiş miras yedi
Bir köşede hayatı içine çekip
Esefle iç geçirmekte
Yüzü gözü çamura bulanmış
Köprü altı insanlarından bir kesit

Ağaçlar 'Bir zamanlar her şeyim vardı! '
Diyen müflis tüccar sanki.
Dünkü servetini dilenirken
Ayakta kalma mücadelesi vermekte
Köklü geçmişine sarılıp
Yeni bir istikbal bekler
Bir eser aramakta hazana inat
Gelecek kuşaklara bırakacak

Güneş sanki yüz görümlüğü ister
Bulutları kızdırıp gökyüzünün üstüne
Kavga için salmakta
Ara bozuculuk yapıp göz yaşına boğmakta
Deniz öz evladının geçimsizliğine üzgün
Toprak bu kavgadan çıkar sağlamak ister
Güneşi üstüne salarak fitne çıkarmakta
Başına gelecek felaketten habersiz

Yağmur denize düşenin ellerini
Tutunduğu tekneden ayırmak ister gibi
Köklerini ayırma telaşında ağacın
Toprak yıllarca tutunduğu baba ocağında
Kolay lokma değil amma
Gel gör ki
Çekiştirerek götürmekte töre suçu işlemiş gibi
Rüzgar bir yandan öbür yandan sel

İstanbul, 29. 09. 2006

Hasan Karahisar

Sor!

Ne yapar bilinmez karanlık güçler,
Ülkemde kaos var diyorsan eğer,
Hedef göstermişse kim bilir kimler,
Pastadan pay kapıp şişenlere sor.

Her daim bağıırır, gidiyor elden.
Biliyoruz lakin ne gelir elden,
Senin sanki var mı bir farkın elden!
Dağları düz edip aşanlara sor.

Fakir neden dersin hep boynu bükük,
Onun boynunda ip bendeki akik,
Elinde nasır var benimki nazik.
Yoksulun payından düşenlere sor.

29.05.2006

Hasan Karahisar

SoRGuLaYaN SoRuLaR

SORGULAYAN SORULAR

Kaybetti kendini bir soruda adam:
"Kim yarattı? "

Sorusunun muhatabı Allah'tı
Zatını bağlayan tüm bağları attı
Yıktı geçtiği tüm köprüleri biri
Tattı cehennemi dünyada daha
Az kalsın yakacaktı kendini

Geri geldi sorularla kendine adam:
Evreni, uzayı, gezegenleri kim yarattı?
Beni kim, neden ve niçin yarattı?
Yaşadı cennetini dünyada daha
Sormadı lüzumsuz bir soru ömründe daha
Sonra cennet oldu dünya ona

Oyonnax, 26.06.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Sürgünüm Bugün

Hep mutlu yanımda sakladım seni,
Artık dar günümde bekletme beni.
Rüzgârla gönder de versin buseni,
Vermezse bilesin kırgınım bugün.

Düşüme gelmezsen günüm şen değil,
Aklıma düşmezsen fikrim hür değil,
Gönlüme dolmazsan kalbim tam değil,
Gönlünde yarım yok sürgünüm bugün.

İstanbul, 12.11.2006

Hasan Karahisar

Şairlerden Niyazım var.

Bir yorum aldım geçenlerde,
Der ki: "Anlatım çok güzel de
Yalnız göremedim şiir nerde? "
Ne desem kararsızım ben de!

Diyeceksiniz ki; izah et sen de.
Anlatırım yalnız laf anlasa bir de.
Dedim: "Sen hükmünü verdin de
Hani senin kırık kalemin, nerde?

Anlatırlardı da, inanamazdım ben de;
Soru şu: "Bu değirmenin suyu nerde? "
Cevap: "Yel değirmenidir, gücü yel de."
Ne kadar anlatıp izah etmişlerse de...

Anlamaz, tekrar sorarmış bizimki de.
Anladım, yel değirmeni de suyu nerde?
Bari siz bir şey söyleyip akıl verin de,
Deyivereyim ben, girmesin başım derde.

İstanbul, 16.05.2006

Hasan Karahisar

ŞEHİDİM

ŞEHİDİM

Nice öksüz ve yetim barındırdın gölgende
Baştığımız toprak da hürdür senin sayende
Özgürce kanat çırpan kuşlar gibi göklerde
Dalgalandan bayrak da özgür senin sayende

Savundun bu vatani namerde karşı mertçe
Eğmedin hiç başını geçtin gittin yiğitçe
Üzmedin hiç atanı devleştin gün geçtikçe
Başımız diktir artık şükür senin sayende

"Ezan susmaz! " sözünü dost düşmana duyurdu
"Bayrak inmez! " deyişin onu diktiğin surdu
Burçta görünce düşman olduğu yerde durdu
Bölünmedi vatanım, yektir senin sayende

Alparslan'ın eriydin, Malazgirt Ovası'nda
Meydanda cenk eyledin sen "Miryokefalon'da
"Kurtuluş Savaşı'nda coştun sancak altında
Anadolu'm bizlere, yurttur senin sayende

Yeni bir tarih yazdın arza Çanakkale'yle
Dost eyledin kendine, düşmanını sevgiyle
Rabbimin inayeti, keremi ve izniyle
Ülkeme göz diken fert, yoktur senin sayende

Oyonnax, 04.01.2012 Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Şeytan Yoruyorum

ŞEYTAN YORUYORUM

Dikilmiş duruyor bir adam
Yaşlanmış salkım söğüde dere kenarında
Ediyor adeta arz-ı endam
Bir ıslık bir de mırıldanma dudaklarında

El sallayıp bakıyor gibi birinin ardından
Şöyle en cilveli, edalı ve havalısından
Bir soru var gelip geçen yolculardan
Ne yaparsın ıslık çalıp mırıldanıp burada

Sanırsın görsen bi haberdir dünyadan
Farksız hali serhoş yahut akli evvelden
Şeytanı yorup dalga geçiyorum da ondan
Sorun şaşkın, kalır kelimeler açık ağzında

Hemen, sakalının altına konak, sokulur yanına
Nasıl oluyor? Hele bir anlatsana!
Islıkla gelip besmeleyle gidiyor yana yana
Ben de eğleniyorum bu arada

Oyonnax, 07.02.2012

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Şikayet Kutusu

Sana şikâyete geldiğimde:
"Canım yavrum!
Akşam yıldızları bekle
Dertleşirsin." deyişini
Özledim anne.

Şimdi ben de aynısını
Öğrencilerime yapıyorum.
Şikâyet kutusu koydum.
Öfkelerini onda biriktiriyorlar.
Unutulunca da çöpe atıyoruz.

Seni üzdüğümde bana
Ne dediğini hatırlıyor musun?
Oysa ben üzerime titremeni
Hiç anlamazdım. Derdin ki:
"Anne baba olmadan anlamazsın."

Şimdi baba oldum.
Çocuklarım beni üzdüğünde:
"Bana böyle davrandığınızda
Üzülüyorum, sinirleniyorum..."
Onlar da vazgeçiyorlar...

Keşke sen de bilseydin
Bu sihirli sözcükleri de
Şeni üzmemiş olsaydım.
Üzülüyorum seni kahrettiğime anne.

İstanbul, 15.04.2006

Hasan Karahisar

Şikayet Name - I

Şikayetçiyim "A" dan:

Beni hayal kırıklığına uğrattığı için: Aaaa!
"Ağzı açık ayran delisi.", oldum onun yüzünden: Aaa!
Nalân oldum inledim: Ah! Ah! Ah!
Beddualara uğradım: Aaah! Aaah!
Ateşlerde yanıp acılarla kıvrandım: Aaay! Aaay! Aaay!
Hep tarihte yaşadım: "Andım"
Geçmişimi -yargısız infazlarla- darağaçlarında: "Astım"
Asiydim alışkanlıklara açmazlar sayesinde: "Alıştım"
Ağırbaşlı olmalıydım aslında sayesinde: "Azdım"
Belalardan uzak tutmalıydım başımı: "Aradım"
Takiyye yapacaktım insanlardan "Arandım"
Üstünü örtecektim tüm kötülüklerin: "Açtım"
Kayıtsız şartsız inançlarım olacaktı: "Araştırdım"
Alabildiğine özgür olup hoyratça yaşayacaktım: "Ar ettim"
Zor zamanlarda kabuğuma çekilip
Bir böcek gibi yaşayacaktım: "Azmettim"
Belalar ve musibetler peşimden koşup yapışınca yakama,
Yuva yapınca garibanlık ensemde,
(Yan gelip yatmak varken)
Düşe kalka da olsa yürümeye: "Ahdettim"
Haddimi bilmeyerek ustalarımı geçip: "Art ettim"
Dosta düşmana karşı başı dik olacağıma
Namusum ve şerefim üzerine: "Ant içtim"
Dert küpü olup kafayı bedelsiz bulacaktım: "Anlattım"
Her şey bir tarafa;
Dünyanın en güzel duygusu aşkı
Bizlere yaşatıp âşık ettin: "Âşık oldum"
Bütün çektirdiklerine rağmen
Ben de seni seninle: "Affettim"

İstanbul, 11.10.2006

Hasan Karahisar

Şikayetname -II

Ta beşikteyken uyutulmaya başladım;
Haklarımdan mahrum edildim.

Annemin memesine bağımlı oldum,
Asalak yaşamayı öğrendim; emdim.

Üzüntü ve kederimde göklere avuç açacaktım;
Madde bağımlısı oldum efkâr dağıttım.

Nalıncı keseri olup dünyanın merkezine oturdum
Her şeyi kendime atfettim, egoist oldum.

Hayatı efsunlayıp rayından çıkardım,
Korkularımı büyüttüm, ejderha yaptım.

Hepimiz kardeşlik, sayende yabancılaştım, el oldum,
Olgun bir başak gibi mütevazıyken ekâbir oldum.

Çömert yaratılmıştım ama eli sıkı oldum,
Özgür doğdum ama sayende esir oldum.

Başlangıçta her şeyim yeniydi eskidim,
Yaşlanınca elimi ayağımı çekip emektar oldum.

Geçimimi kazanmak için aradım el kapısı buldum,
Ense yapmak için zulâlarda dolaşıp eli uzun oldum.

Tüm kötülükleri iyiliğe çevirmek istedim;
İyiler için erdemi, kötüler için eceli onda buldum.

Ben bu `e`den şikâyetçiyim;
Onun için mahkemeye başvurdum.

Sizin de haberiniz olsun!
Vaktiniz çoksa şahit olun!

İstanbul, 14.10.2006

Hasan Karahisar

Şoför Edebiyatı

ŞOFÖR EDEBİYATI

Plaka okutur toz yuttururdum
Bir zamanlar yoldaşlarıma
Hey gidi günler hey!

Boş söz deyip gülüp geçerdim
Dövizlerde okuduklarıma
Laf edebiyatı bunlar hey!

"Rahmetli de sollardı! "
"Acele eden ecele gider! "

Görünce hırslanırdım
Söz geçiremezdim sağ ayağıma
Allah'ını seven tutmasın beni

"Tek rakibim havayolları! "
"Aşıksan vur saza, şoförsen bas gaza! "

Fatihalar okutuyorum
Şimdi ruhuma
Boynu bükük kalan günlerim vay!

16.03.2011 Moirens en Montagne

Hasan Karahisar

TanıŞMa

TANIŞMA

Kamelya ve tahta masa
Dönüp bakmam kız olmasa
Övüp de yaratmış Mevla'm
Herkes etmek ister kelâm

Yan gözle bir nazar ettim
Ondan işve naz bekledim
Sabra sabrı ben ekledim
Taştı sabrım kalkıp gittim

Tanışalım geç olmadan
Benden önce el almadan
Nerelisin dedim ona
Nişanlıyım dedi bana

Oldum attan düşmüş gibi
Sonra merkep tepmiş gibi
Eti yenmez her bir kuşun
Ettiğini var sen düşün

Bu düşü ben hayra yordum
Hayalimde harem kurdum
Allah'tan bu gerçek değil
Yoksa izah kolay değil

Oyonnax, 11.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Tarİfsiz Acı Sonsuz Mutluluk

TARİFSİZ ACI SONSUZ MUTLULUĞA KARŞI

Tarİfsiz acı demek
Acının tarifi demek
Sonsuz mutluluk öyle mi?
Ne kadar sürer belli mi?

Oyonnax, 11.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Tarih İksiri

Tarih namıyla içtiğim iksir
Kula kulluğa bire bir
Etti ta benliğime tesir
Hayatı da bana zehir

İstanbul, 21.02.2008

Hasan Karahisar

Toprak

Nasıl dursun dalda yaprak?
Onu çeker kara toprak.
Yanar olur kuru gazel,
Koku verir ne de güzel.

Âdemoğlu gurur niye?
Toprak sorar "Kimsin? " diye.
Şimdi durma; gez, toz eylen!
Sen olmazsın en son gülen.

Arındırır, o temizdir,
Kefen giymiş herkes gizdir.
Düşeceksin bir gün inan,
Şüphe etme, sanma yalan.

Bir adı var vatan derler,
Hasret kalıp yüz sürerler.
Vefa onda ihanet yok,
Uğruna da ölen var çok.

Cömerttir çok cimrilik yok,
Emek veren onda hep tok.
Bir tohumcuk atıversen;
Bin bir çeşit ürün dersin.

Dostun olur hırpalarsan,
Düşman olmaz uğramazsan.
Kurda kuşa barınaktır.
İnsan ondan, bir sanattır.

İstanbul, 18.12.2006

Hasan Karahisar

TÖRE II 'TÖRELER ÇILDIRMIS OLMALI'

TÖRE II

"TÖRELER CILDIRMIS OLMALI"

Colombiada gelin olmak da zor gelin annesi olmak da
gerdeğe girerken annenin yatağının kenarına oturup
ilk ilişkiye şahitlik etmesini isteyen
TÖRE var

Guamda bakireysen
evlenmeni yasaklayan TÖRE var
bekaretini para karşılığı bozduktan

Hindistanda evlere gündeliğe giden bir kadınsan
evdeki bekar gencin tüm ihtiyaçlarını karşılamayı isteyen
TÖRE var

Laosta kadınsan ayakların en erotik bölge
göstermeni yasaklayan
TÖRE var

Tayvanda gelin oluyorsan
damadın akrabası yahut arkadaşına
Damat böyle sıkıcı bir işle zaman kaybetmesin!
Bekâretini teslim et! , diyen
TÖRE var

Tazmanyada kadın mısın?
ölen kocanın 3 harfli sel organını
boynuna as, ömrünce taşı diyen
TÖRE var

...Vel hasil-ı kelam
TÖRE var

Oyonnax, 13.12.2011

Hasan Karahisar

Töre, dâhilerin baş belası, aptalların idolüdür. Thomas Fuller

Hasan Karahisar

TÖRE I KaDIN OLMaK ZoR ZeNaaT

TÖRE-I
KADIN OLMAK ZOR ZENAAT

Ey benim bahtı karalım
Maralım, canım, ciğerim KADINIM
Hatunum, emanetisin Rabbimin
Öpüp başıma koyduğum ekmek misalim

Seni boğacak elleri kendin var ettin
Kurtarıcı nesilleri elinin tersiyle ittin
Kalbin hayır dediye de bu hale
Almadı sözlerini kimse kaile

Sen anaydın, bacıydın kimimize yardım
Biz seninle sen dünya durdukça vardın
Canına kastetti insan diye doğurdukların
Kurtarıcısı oldun el veren toplulukların

Gün oldu aşk demlendi ceylan bakışlarında
Gün oldu eştin sultanlara
Yazık ki;
Biçti yurduma ekilen çelik yürekleri
Eğdi arşa yükselecek başları TÖRE

Tutundukça sevdalara âşıklar
Unuttular bu dünyada zulüm var
Dediler:
Ayıramaz kimse bizi aramızda sevda var
Ayırırsa bizi ancak ölüm var
Gördüler ki son sözü söyleyen bir TÖRE var

Hakka rıza göstermeyen yezitler
Bakıp hurafeden aynaya; yaslandılar batıla
Can verdiler, kan verdiler meclis denen batıla
Dediler ki: "Elden bir şey gelmez TÖRE var

Sen bulunca selvi boylu dengini
Dayı emmi kurdu şehvet fendini
Ölmeyi bin kez yeğleyip çaresiz boyun eydin
BERDEL oldun ödedin bedelini
Garip kaldın baba ocağında ağladın ana kucağında
Yaban oldu dost bildiğin bucaklar
Dedin: "Alşın beni kara topraklar! "
Dediler: "Öyle yağma yok! "
Bu namusu temizleyen TÖRE var

Eşin öldü. Yetimlerin üzüldü
Kayın ile tekrar çeyiz düzüldü
Akıl küstü korkan kaçıp büzüldü
Bir muamma yine TÖRE ile çözüldü

Dedin Ah! Aman! Eyvah!

Bu TÖRE'ye bir dur diyen çıkmaz mı?
Bu günahı kor ateşler yakmaz mı?

Bir yiğit,
Çekti kılıçtan keskin yüreğini
Şazıyla güçlendirdi bileğini
Aldı sazı eline sonrasını sen de dinle!

"Bu gün için mi verdin bu bedeni
Bu vicdan mı? İnsanlık mı? Töre mi?
Ne zalim âdetimiz varmış ya Rabbim
Miras kavletmişler bana yengemi"

Gözyaşları sel olup dayandı bendine
Yürekler bir anda döndü KENDİNE
Pılsını pırtısını topladı gitti TÖRE
Bir kez yenildi ya
Surda bir gedik açıldı bir kere
Darısı başka sefere
Kılacağız bir gün namazını er kişi niyetine

Oyonnax, 12.12.2011

Hasan KARAHİSAR

*Kavletmek: Anlaşmak, söz kesmek

Hasan Karahisar

Uçmak İçin

Yavru nasıl uçar bil niçin?
Kartal mı olmalı uçmak için?
Çünkü anne yanar için için,
Yar olup yardan ittiği için.

Ben uçmayı öğrenemedim, niçin?
Yardan kaçırıldığım için.
Anneme dayandım hep, onun için.
Mahkemede dayı aradığım için.

İstanbul, 17.04.2006

Hasan Karahisar

Umurumda Dünya

Elden çabuk çıkarılmış bir değer;
Emeksiz kazanılmış, hazır bulunmuşsa eğer.
Bir söz söylenmiş çevre adına her şeye değer.
Kızılderililer ne kadar da medeniymiş meğer.

"Yaşlı dünya" diyorsun bu mudur senden hürmet?
Yaşlanmak istiyorsan, şu yaşlıya hizmet et!
Anne-bacı muamelesi ilkel dediklerinden,
Fahişe kadın muamelesi vahşi medeniyetten.

Reis diyor: " Bu dünya atalarımızdan,
Miras kalmadı bize inan;
Emanet aldık onu evlatlarımızdan."
Der misin bihaber bunlar uygarlıktan.

Kızılderili'nin bu güzel sözünü duydum.
Anladım meselenin özünü, bir hoş oldum!
Dünya elden gidiyor, açıldı artık gözüm.
İstiyorum bulmak, bu meseleye bir çözüm.

İstanbul, 02.05.2006

Hasan Karahisar

Değerli şairler ve şiir dostları,
Sizler de bir dörtlüğünüzle şiirime ortak olursanız; duyarlılığımızla tek ses tek yürek
olmanın gururunu paylaşarak yaşayabiliriz. İlginize teşekkürler. Güzel bir dünyada
sağlıklı kalmak dileklerimle.
Gelin, dünyayı ne denli umursadığımızı hep birlikte haykıralım!
Not: dörtlüklerinizi mesajla ya da yorum eklemek suretiyle iletirseniz isminizle ve
tarihiyle birlikte şiire eklenecektir.

¥©©©©©¥

Aşkların en güzelini, yaşatmalıyız hep birlikte.
Aşk değilmi? bizleri mutlu eden bu büyük çemberde.
Kalplerimiz sevgiyle dolsun ki, birlikten kuvvet olsun.
Gerektiği önemi verelim, dünyamıza toplumca sevgiyle.
03.05.2006 Menekşe Gülay

¥©©©©©¥

ekolojik dengenin ipini çeken kimler
katledilen ormanda sararıp soldu çimler
ozon tabakasını bilmem hangi gaz imler
yaşamak istiyorsan oksijeni bitirme
üç kuruş kazanç için insanlığı bitirme

03.05.2006

Turhan Toy

¥©©©©©¥

ben şairim
denizimin gökyüzümün mavisinde
satırlarımda uçardım

beyaz bir güvercin neşesiyle.
kanatlarım kirli balçık oldu
uçamıyorum
ormanlara bakar
yarimin yeşil gözlerine
derdimi dökerdim yaprak yaprak
dökemiyorum
yazamıyor kalemim
doganın gizli gizli can çekişini görüp
mutluluk dolu şiirlerimi.
03.05.2006 Baki Ceylan

¥©©©©©¥

Denizin uçsuz bucaksızlığında
Sessiz sedasız sanılı rüzgarda
Bilinmezliği dalga dalga sesinin
Adını bulutlara yazacak olsam
Yağmur yağıp ne filizlensin olacak
Bu duyarlığın devliği kalbime yazılı
Don tutarsa üşümesin diye dünyamı
Yüreğimi çiçek açıyorum tüm bu birliği
Umut gücüne selam yol düşün
Yok edildikleri yerde yanan bağımla
Güne doğsunlar yine
Diyerek diliyor, öznlüyor, seviyorum...
Bir tek doğum günü ilan edip sonra
Can evimde kutluyorum...

3 Nisan 2006 Sevinç Kavuk

¥©©©©©¥

Çernobil faciasıydı....
Dedikleri sadece televizyonların
Oysa
Karadeniz o gün kararmıştı aslında
Yağmur yağmaktaydı
Çocuklar dışarıda
'yağmur yağıyor yağmur yağıyor
arap kızı camdan bakıyor' diyorlardı
Neşeyle....pare pare gülücük
Ve yağmur sularını içiyordu bedenleri
Çocuklar büyüdü...
Büyüdüler lakin yaşlanamadılar..
Sonuç
Kanser...!
03.05.2006 Emine Hatun Tok

¥©©©©©¥

Yeşilin her tonunu görmeli bu evrende

Umursamalı, su öğütmemeli bu değirmende
Yaşamak, yaşatmak için kurdu, kuşu, böceğide
Tüm dünya ele ele, kucak dolusu çiçeğiyle
Haykırmalı hep birlikte, doğal yaşam nerede
03.05.2006 Kıymet Uluç

¥©©©©©¥

Yeşilse huzur
Masmaviyse gökyüzü
Acıysan
Ve yalnızsan sonsuzca
Yatacak yerin mi var
ve toprağın anaysa
Denizse sevgili
Bütün bunlar
Var diye koca dolanan
Ah koca dolanan
Kederlisin duyuyorum
Üzgünsün görüyorum
Bilirim bunları yapan
İnsan
Sevdiğine kıyan
Umursamayan
Yine insan
Yine insan

05.05.2006 Suat Seymen

¥©©©©©¥

Bir dünya diledim Tanrıdan
Gök, ilk doğduğu gün gibi tertemiz,
Suları şifa niyetine içilen,
Ağaçları hür, kuşları özgür...

Bir dünya diledim Tanrıdan
Ne kardeş kardeşi vursun
Ne açlıktan insanlar ölsün
Ne de mapusta çocuklar doğsun..

Dünyaya geldim bir de baktım ki
Her tarafta nükleer facialar
Zehirlerini suya katan fabrikalar
Gökyüzünün rengi kırmızıya çalar..

Tanrının emanetiydi dünya, tertemiz
Elimizde kirlettik ihanet ettik hepimiz...

05.05.2006 Arif Baltacı

¥©©©©©¥

Doğa dilime dolandı
Yaptıklarım yalandı
Düşünmedim yarını
Bıraktım yıkık hatıramı

10.05.2006 Mehmet Çoban

¥©©©©©¥

Adı Dünyaydı;

Döşemişti güzelliklerle
Kurmuştu denge
her şey uyumlu,her şey ahenkte
Bozma dengeyi dedi yaratan
Aldırmadı insan,çünkü şarlatan...

Madde uğruna yaptı kimyasal
ölürmüş çocuklar,düşünme de sal
Uyanma,aldırma gaflete dal
Ya sonra? .Cehennemde yerini al.(Yazık)

13.05.2006, Zamanın zeynebi *Sabiha Ateş Alpat*

¥©©©©©¥

Hasan Karahisar

Üç Bin Yıllık Çınar

Çınarcık'ta devasa bir çınar var.
Beyaz sac üzerinde kırmızı yazılar;
"Bu ağaç tam üç bin yıllık bir çınar."

Şaşıyor ağacın içini boş bulan.
İnsan değil ağaç kurduymuş yapan.
Ne kadar ustaymış dersiniz inan.

Ağaç kaç yaşında bunu ne bilsin akıl!
Kim bilir fidanlığını ne zaman, nasıl?
Bütün izleri silmiş küçücük bir tırtıl.

İçinde rahatça dolaşabilirsiniz bir kere.
Kullanım alanı yaklaşık kırk metre kare.
Olmuş Yusuf Özdil'e güzel bir daire.

Yusuf Amca dibinde seyyar köfteci.
Ama etmiş ağacı da hani baş tacı.
Görseniz bir de şakacı mı şakacı.

Böyle şey olur mu hiç, deyip şaşmayın.
Siz de bir taraftan araştırmaya başlayın.
Varsa elle tutulur bir şey, bana bağışlayın.

Çınarcık / Yalova, 07.05.2006

Hasan Karahisar

Var

Yoluna baş koyup kalamadım ben,
Aşk badesi içip kanamadım ben,
Dizlerinde yatıp doyamadım ben,
Doymuşum ben artık diyenimiz var.

Yüzüne bakmaya kıyamadım ben,
Kendimi bahtiyar sayamadım ben,
Verdiğim sözlerden hiç caymadım ben,
Sözünden vazgeçip cayanımız var.

Dünyaya geleli meyletmedim ben,
Kanılmaz cemalin seyretmedim ben,
Ardından kem sözler söyletmedim ben,
Sözün tartmayana beyanımız var.

İstanbul, 07.10.2006

Hasan Karahisar

VardiR

VARDIR

günler vardır
gelmesini istediğiniz
bitmesini istemediğiniz
hey gidi günler

günler vardır
gelmesini istemediğiniz
bitmesini istediğiniz
anasını sattığım günler

insanlar vardır
adamlığını bildiğiniz
tarif edemediğiniz
adam gibi adam

insanlar vardır
bir şeye benzetemediğiniz
tarif edemediğiniz
hikayeden adam

vardır değil mi... vardır

Lyon, 17.04.2010

Hasan Karahisar

Varsın Dönmesin

Bir ağaç ol da sen tepede yalın,
Olmazsa olmasın bir kuru dalın.
Gelene gidene endamla salın,
Bir kuş, bir böcek konmasın varsın.

Gölgende uyusun kuzu ile kurt,
Varsın edinmesin tırtıl seni yurt.
Bir yolcu dinlensin ol sen ona yurt!
Gidince adını anmasın varsın.

Gölge gibi dönme, demir kazık ol!
Yoksul bir gönle her an rızık ol!
Hakka giden yolda kalbe azık ol!
Bırakıp gidenler dönmesin varsın.

İstanbul, 08.12.2006

Hasan Karahisar

VaTaN UğRuNa

Ne Muzafferler gördü bu vatan binlerce kefensiz yatan
"Ölmeyi korkudan değil! ..." diye sözünü başlatan
"Vatana lazım olduğumuzdan..." diyerek kesip atan
"İstemiyorduk! " derken yerin dibine batan

Hiç düşünmemişlerdi bile bıraktıklarına dönmeyi
Aklederler miydi hiç sırtlarından haçerlenmeyi?
Hüner saymışlardı o vatan ki uğruna ölmeyi
Yeğlemişlerdi sanki görmektense bu günleri, ölmeyi!

"Ne işim var? ", dersin utanıp sıkılmadan bir de dinle
"İnsan yapısı, manevi kudretten..." Sanders'ten tasvir-i atanı dinle
Utanmayıp Mehmetler gibi sen de yaşasaydın bu dinle
Bürünüp şehvet esbabına boğar mıydın evladını yed inle?

İstanbul, 04.09.2007

Hasan Karahisar

Yed: el

Hasan Karahisar

Vatanım

Uğruna ölünen vatanımız var.
Kırmızı bayraktan kefenimiz var.
Sanmayın savaştan kaçanımız var!
Titreriz üstüne gözümüz gibi.

Bu vatan sahipsiz derlerse kanma!
İsimsiz kalmışsam adıma yanma!
Titrersem üstüne korkudan sanma!
Toprağı koruruz özümüz gibi.

Analar oğluna sitem ediyor;
Milletim var olsun, şehit ol! , diyor.
Gelinlik kızlar da gıpta ediyor;
Namustur koruruz gözümüz gibi.

Kahramanlar görmüş toprağa bir sor!
Bayrak nasıl doğmuş ay-yıldıza sor!
Kaçan namert var mı? Şu meydana sor?
Eriz biz hak olan; sözümüz gibi.

Vatan benim anam, diyenimiz var;
Vurulup uğruna ölenimiz var.
Bayrak bana canan diyenimiz var;
Namustur koruruz kızımız gibi.

İstanbul, 30.10.2006

Hasan Karahisar

VeFa

VEFA

Vefa canda yonga imiş
Dört yapraklı yonca imiş
O her canda var edilmiş
İyiliğe ram edilmiş

Vefasızlık; o da neymiş?
Tutunanlar örselenmiş
Yaradana "Kimsin?" demiş
Bu yüzden de tard edilmiş

Oyonnax, 26.11.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Vermeliyiz

Karanlık çevrilsin aydınlıklara;
Güneşe durmadan göz vermeliyiz.
Sonbahar çevrilsin ilkbaharlara;
Dünyaya tez elden hız vermeliyiz.

Üstüne hüznü koy bir geminin
Sal açık denize; bitsin elemin.
Savur küllerini artık çilenin;
Gelecek yıllara haz vermeliyiz.

Âşıklar kur yapsın maşuklarına,
Kimse güvenmesin hiç endamına,
Serenat söylesin bakıp camına,
Kanayan yaraya tuz vermeliyiz.

Nameler dizilsin parşömenlere,
Kalem sefa yazsın sevgililere,
Yaslansın başlar, dalsın düşlere,
Lakin bunun için diz vermeliyiz.

İstanbul, 14.10.2006

Hasan Karahisar

Vurma Yar Beni

Acısıyla tatlısıyla anım var,
İyisiyle kötüsüyle dünüm var,
Eskisiyle yenisiyle günüm var,
Herkes yerdi sen de yerme yâr beni!

Kimse demez sen olmasan 'Canım!' yâr,
Donmuş olur damarımda kanım yâr,
Çarpmaz kalbim saklı orda anım yâr,
Herkes kırdı sen de kırma yâr beni.

Vefasızlar geldi geçti gönlümden,
Kiskandılar her günümü dünümden,
Avladılar can evimden gülmeden,
Eller vurdu sen de vurma yâr beni!

Karşılıksız sevdim seni yâr diye,
Güldürmedi kimse beni yâr niye?
Serden geçti deli gönlüm yâr diye,
Eller sürdü sen de sürme yâr beni!

İstanbul, 07.10.2006

Hasan Karahisar

Vuruldu

Ben yurdumun toprağına taşına,
Özgür uçan semadaki kuşuna,
Ocaklarda kaynatılan aşına,
Ceylan gözlü pınarına vuruldum.

Ben yurdumda kaval çalan çobana,
Yanık yanık türkü yazan ozana,
Türküleri türkü yapan Yezdân'a,
Yürek yakan sevdalara vuruldum.

Ben yurdumun kekik kokan dağına,
Salkım salkım üzüm veren bağına,
Genç kızının düğün dernek çağına,
Çiftetelli havasına vuruldum.

Ben yurdumun berrak akan çayına,
Bindallıyla halay çeken kızına,
Kemençeyle horon tepen lazına,
Nara atan külhanîye vuruldum.

29.10.2006

Hasan Karahisar

Yağmur

Yağ yağmur yağ
Üstüne üstüne karanlıkların
Her yerden sil izlerini
İçime akıttığım şu damla gibi
Sessizce yak kötülükleri

Gördüğüm bütün kötülükler
Düşer göz bebeklerimden
Özüm bir parçaydı ezelden
Yıkadığın topraktanım zaten

Yağ yağmur yağ
Tüy gibi- rüzgâr esse uçar- bu beden
Çeker kokusu kahretmeden
Ne kadar uçsa da toprağa konar
Belki de dem bu dem

İstanbul, 07.02.2007

Hasan Karahisar

Yakışır

Gözlerim gülüyor aklım karışık,
Yüreğim burkulur alnım kırışık,
İçimde umut var solgun bir ışık,
Sevgili beklerken gülmek yakışır.

Mehtapta el ele iki sevgili,
Gözlerine bakıp ati görmeli.
Dizlerinde yatıp sefa sürmeli;
İnsana erdemli olmak yakışır.

Sevgiye çıkar hep geçtiğin yollar,
Geçip de görmeyen o bahtsız kullar,
Geriye dönüp de arasa anlar;
Sevgiyi gönülde bulmak yakışır.

İstanbul, 06.09.2006

Hasan Karahisar

Yaktım Hüzünleri

Bir ağustos gününde,
Güneş ta tepede,
Gözlükler gözümde,
Çıkarıp aldım elime;
Ödaktım denize,
Hüzünlerin üstüne.
Yaktım hepsini hem de
Dumanı yükseldi göğe.
Seslendim peşine:
Sakın bir daha görünme,
Bu ıslak gözüme!

İstanbul, 26.07.2006

Hasan Karahisar

YaLaN

YALAN
Vallahi yalan
Billahi yalan
Mal da yalan
Mülk de yalan
Pembesi var
Masumu var
Dünya yalan
Var mı ötesi
Uydur uydur söyle
Yalan işte
Küllü yalan
Ben hayatımda hiç
Söylemedim yalan
Duydum ondan bundan
Bu da kuyruklu yalan
Böyle söylenir mi
Bir yalan
Ayak yerden kalkmadan
Herşeyin bir adabı var
Bu da mı yalan
O yalan bu yalan
Dilini mi yuttun
Kardeşim
Var git
Sen de yalan
Hasan Karahisar Oyonnax, 01.01.2011

Hasan Karahisar

Yanmak Ki Nasıl

YANMAK Kİ NASIL

Bir mum der.....

"Ben yanmazsam
Sen yanmazsan
Nasıl çıkar
Karanlıklar
Aydınlığa? "

... ancak bir başka muma

Nasıl desin bunu rüzgâr
Sen duyda inanma
Zordan/zorbadan dönmüş muma

Etrafta bir yel
Kanat takıp dolana
Kim inanır bu yalana

Oyonnax, 20.01.2012

Hasan KARAHİSAR

DOST KALEMLERDEN

Yalanın bini bir para/
İpliği çıkmış pazara... İster inan, ister inanma/
Maskeli balolardayız, cümbür cemaat/
Adamlık kayıplarda, ne sor ne ara...

ZEYBEK HOCA

Hasan Karahisar

Yârim

İçim bir hoş olur adın duyunca.
Kahrımı o çeker ömrüm boyunca.
Ruhumu dâraltan söze doyunca.
Elime aldığım kemandır yârim.

Boş lafa karnı tok vefaya bakar.
Kelamı başımda şimşektir çakar.
Gülünce gönlümde çiçekler açar.
Öpüp kokladığım gülşendir yârim.

Benimle geçmeyen günlere yanar.
Ayrılısam yanından gözleri dolar.
Yaslasam başımı umuttur sarar.
Pişmanlık duymayan vicdandır yârim.

İstanbul, 11.12.2006

Hasan Karahisar

Yas/Ses NEYE YARAR?

Dünya fani ama sen gel de kanma.
Seni bekleyen gün hiç gelmez sanma.
Şahibi olduğun ne varsa yanma.
Ölürken tuttuğun yas neye yarar.

Özünü saklarsan dost düşman kanar.
Sanırsın ardından âlemler ağlar.
Her giden bahtsızdır, bahtına yanar.
Muhâtap bulmayan ses neye yarar?

İstanbul, 17.01.207

Hasan Karahisar

YeNi YIL

YENİ YIL

Noel Baba iner gelir bacadan
Batıla gıpta var, softadan yafta
Bir çözüm beklerken bizler molladan
Esnaf bayram eder yılda bir hafta

Masala meyyaldir zaten aslımız
Leylekler getirdi diyor neslimiz
Evlenmeden bildi bunu hangimiz?
Anne karnındaydık biz tam kırk hafta

İstikbal ilimde, irfanda medet
Saklama gerçeği kalmadı muddet
Kayyum eyle dini Allah'a hamdet
Sen sen ol çocukla kal aynı safta

Çocuk bulduğuyla mutlu olmakta
Kırmızı libas giy, beyaz sakal tak!
Sen de bir gün onun hos gönlüne ak
Sual çetin olur yoksa A'raf'ta

Oyonnax, 30.12.2011

Hasan KARAHİSAR

Hasan Karahisar

Yetim Hakkı

YETİM HAKKI

Ey, hak hukuk bilmez Tanrı'ya yobaz!
Kul hakkı yiyenler iflah olmaz ki
Babacan sanırsın ama madrabaz
Yetimin söktüğü dikiş tutmaz ki

Karanlık gecenin nurlu sabahı
Çıkar mı sabaha mazlumun ahı?
Dünya bir araya toplansa dahi
Atamaz üstünden laneti bil ki

Açmışsın bir kere ruhunda yara
Doymazsın yesen de içsen de vira
Birikmez cebinde deliktir para
Edip tövbeni af dilersen belki

Hasan Karahisar Oyonnax, 06.06.2013

Hasan Karahisar

YeTiS Ey Adl-i IlaHi

Yetis ey Adl-i IlaHi
bu yilki kuzu
bildirki suca kurban
olmadan

Lyon 29.01.2010

Hasan Karahisar

YILKI ATı

YILKI ATI

Yelesinden tutmuşum
Rüzgârdan bir atın
Duygular doludizgin
Çekip kendime doğru seni
Şokmak istiyorum
İçine içimi
O zaman belki gevşer
Ulaşır zevkin nirvanasına tüm azalarım
Güzergâhıdır artık sevgilisinin
Kollarında çıldırın bir dilberin
Bu sevişmenin
İnleyen nağmeleri
Söylensin nalânlarca
Nihavent bir şarkının devamıdır sanki
Makamı
Rakkasların ritmini tutuyor şimdi
Kıpkırmızı bir coşkuyu
Damarlarıma pompalayan
Kalp
Bırakma bu gönlü
Yılık atı gibi
İstemiyorum artık
Ondan firak

Oyonnax, 30.10.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Yitik

Her sabah erkenden
Çıkarken evimden
Bakarım; var mı diye unuttuklarım
Şahittir avuğlarım.

Varsa da sorun yok demektir zaten
Ben değilsem geride hakikaten
Yonga koparamamış benden
Bir ben kalmışsa içimde benden

Bu koca şehir
Edememiş beni esir
İnsanlık namına
Dayanmışım inadına

25. 09. 2007

Hasan Karahisar

Yol Arkadaşım (Mehmet Çoban Bey'e)

Merhaba ilk sözü sonradır kelâm,
Etrafına bakmadan gider en önden,
Haydi, sırra erenler gelin peşimden!
Muhammed aşkına der önümüzden.
Ey insan dur der, bu yol çıkmazdır,
Tövbe edin O'na bu çok elzemdir.
Çoban elbet korur kurttan kuzuyu,
Ödur fark ettiren ölmüş diriği,
Bazen yürek bulur onda çareyi,
Allah nurlandırmış güzel çehreyi,
Nam olsun yıllarca anılsın adın.

İstanbul, 09.07.2006

Hasan Karahisar

Yusuf İle Züleyha

Yusuf sanki âşık mı oldu!
Şahit yırtılan mintan.
Züleyha'nın bir muradı oldu.
Evlaydı Yusuf'a zindan.

Bu bir aşksa eğer; platonik,
Aşk aynasından süzülen baldıran.
Öyle bir etki bıraktı ki; tektonik.
İsmi yorgun çağlardan aşırın.

İstanbul, 18. 11. 2006

Hasan Karahisar

Yüregimde Kanat Sesleri

YUREGIMDE KANAT SESLERI

Yüregimde kanat sesleri mor menekşelerin
Ruhum uçmak istiyor yanına mor sümbüllerin
Ey sevgili diyorum keşke sen hiç gitmeseydin
Arkasına, dönmeyeceğin üstü kalsın veresiyelerin

Oyonnax, 04.11.2011

Hasan Karahisar

Hasan Karahisar

Yüreğın Kan Ağlıyor

Yüreğın kan ağlıyor
Oysa ben sadece gülüm demiştim...
Sevgiden bihaber kalbine dikenı batmış olmasın...

İstanbul, 25.07.2006

Hasan Karahisar

Zamansız Aşk

I
Dikeninden kaçarken gülün,
Zehirli sarmaşığa tutundu gönlüm.
Germiştii yayını;
Aşk okunu zamansız fırlattı,
Takılınca çelmesine feleğın.

II
Tutuşmaz yürek,
İçse de aşk iksirini.
Yakamaz buseler,
Oynatamaz yerinden,
Manivela olsa da
Geride kalan cansız,
Cürümsüz bir beden.

III
Gönlüm takılı kalmış,
Dikenine
Ruhumu kanatan gülün.
Kokusuna hasret tenim,
Bekler tomurcuklarını.

IV
İsterdim ki kalbimde
Sarmaş dolaş olsun,
Rengarenk gül motifleri.
Boy boy tomurcuklarımız
Gönlümüzde yer bulsun,
Aşk sayfasında büyüsün;
Kimseye açmadığımız.

V
Yılışık sarmaşık bırakmaz,
Sarmış ruhumu dıştan içe,
Çevirmiş gönlümü aşksız bir hiçe.
Esiri olmuş bu beden;
Habersiz zerk ettiğı zehirden.

VI
Dilerim kan tükürsün;
Sahip olduğı beden.
Yâr olmasın ona da
Güle yar etmedi madem.

İstanbul, 15.06.2006

Hasan Karahisar

Zenginlik Ve Şükür

Kibritçi Kız gibi masum,
Sokaklarda kirli, mazlum,
Sır saklıyor sanki ketum,
Demek ister ben yoksulum.

Dolaşıyor birkaç tanım;
Abilerim, ablalarım!
Bir geçimlik sattıklarım!
Alırsanız rahatlarım!

Gördü onu zengin biri,
Aldırmadan geçti, gitti.
Sıcak yuva hatırlattı;
Vidani da isyan etti.

Şusturmayı tercih etti.
İçinden de feryat etti.
Rabbine de sitem etti;
Neden onu muhtaç etti!

Neden sokak evi oldu?
Rabbi yardım etmiyordu?
Bir ses gelip onu buldu;
"Ona yardım yaptı! ", dedi:

Önce seni o var etti!
Servetine servet kattı!
Zenginliğin sadakati,
Muhtaçlara dağıtmaktı!

İstanbul, 11.10.2006

Hasan Karahisar

ZuLaMda SeVDaLaRiM

Çok genistir arzdan kalbim
Mahsenimde vedalarım
Zulamda da sevdalarım
Aşktan az çok ben anlarım

Hüzün yağar kutlarım
Temizlerim ben hayrım
Sensizliktir umuduma
Sinen bulut aşk yurduma

Zulamdadır sevdalarım
Mahsenimden çıkarırım
Fonduklarım meşhur benim
Çakır keyif gezinirim

Giderayak baş koyduğum
Yastığımsın benim gülüm
Sen gel yine olsun ölüm
Benim o gün bayram günüm

Lyon, 15.02.2010

Hasan Karahisar